

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

52. K. 17. (3)

*Verus Lilius Castellanus, me
Cujus debita laus interueniat? - Ita
est in Exemplo meo parisiensi*

LVCIANI SA

MOSATENSIS ORATORIS CLARISSIMI,
de ueris narrationibus commentarij duo festiuissimi, La

tina interpretatione è regione adiecta, sed autoris

incerti, qua tamen is qui citra magnum labo

rem, & præceptoris operam Græce disce

re uelit, ad eius linguæ cogniti

nem non parum iuuabitur.

Nam quantũ fieri po

tuit, curauimus

ut Græca

Latinis respondeant, nẽpe paginæ paginis.

BASILEAE IN AEDIBVS VALEN

tini Curionis, Calendis Septembris,

Anno M. D. XXIII.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COMMEN-
TARIVS PRIOR.

*Præfatio in
ueras nar-
rationes.*

Studiosj

*Ctesias hi-
storicus.*

Lambulus.

Os est athletarum, ac eorum, qui summa diligentia corpus exercent, non modo bonæ habitudinis, ac exercitationis habere rationem, uerum etiam, quod magnam exercitationis uim habere arbitrantur, nonnunc remissioni corporis acquiescere. Idem literarum studiosis fieri oportere cenſeo, ut cum grauiſibus, ac ſerijs legendis deſatigati fuerint, ad animi laxamentum aliquantisper declinent, donec ad futurum laborem robuſtiores, ac uegetiores eſſiſcantur. Maximum uero ex hoc ocio, atque quiete fructum caperent, ſi talium rerum lectioni uacarent, quæ non modo tenuem ac ieunam, uerum neq; rudem, neq; inconcinnam ſpeculationem præſerrent, quale quiddam ex de his ſcriptis ſenſuros ſuſpico. Neq; enim ſolum materiæ nouitas atq; feſtiuitas, neq; id quod multa ac uaria mendacia ueriſſimiliter, ac probabiliter conſinguntur, eos ad legendum allicit, uerum id præcipue, qd omnis ſermè narratio neminè, aut ex antiquis, aut ſcriptoribus, aut philoſophis, qui monſtruoſa quedam, et fabulis ſimiliora q; ueris, literis mandarunt, ſine morſu reprehèſionis prætermiſit. Quorū quidem oim nomina ſubieciffem, niſi ea tibi ex ipſa lectione perſpicua et manifeſta fore intelligerè. Cteſias enim Cteſiochi filius Cnidius mira quedam de Indorū regione conſcripſit, atque ea quidem quæ neque ipſe audiuerat, neq; ab alio qui uera narraret, acceperat. lambulus quoq; de his quæ in mari magno ſunt, multa præter fidem ac opinionem hominum ſuis libris inſeruit, omnibus quidem apertum commentus mendacium, non tam inſuauis materiæ cõpoſitor. Multi præterea hos imitati in eadẽ ratione ſcribendi uerſati ſunt, qui errores ſuos

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΛΗ
ΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ
ΠΡΩΤΟΣ.

Σπερ τοῖς ἀδελφικοῖς καὶ περὶ τῶν
τῶν σώματων ἐπιμέλῃσιν ἡσκημένοις,
οὐ φηὶ ἐνείκας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν γυμνα-
σίῳ φροντίσ' εἰσιν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ
καρὸν γυμναστικῆς ἀνάγκης, μέρ-
χον φηὶ ἀσκήσεως τὸ μέγιστον αὐτῶν
τῶν ὑπολαμβάνουσιν, οὐτῶς δὲ καὶ
τοῖς περὶ λόγους ἐπιστάτοισιν ἱερὸν
καὶ προσήκον μετὰ τῶν πολλῶν τῶν
ἀναγνώσκειν καὶ ἀναγνώσκειν ἀνάγκησιν,
ἀνθ' ἧς καὶ τῶν διδασκάλων, καὶ πρὸς τὸν
ἐπιθετὸν ἀκαματωτέρων ἀκαματωτέ-
ραμ ἡσασκευάζουσιν. γὰρ οὐτὸν δ' ἄρ' ἐμμελῆς ἢ
ἀνάγκησιν αὐτοῖς, εἰ τοῖς ποιούτοισιν τῶν
ἀναγνώσκειν ἀκαματωτέρων ὁμιλοῦν, ἢ μὴ
μόνον ἐκ
τῶν ἀσκήσεως καὶ χαρίωνται φιλῶν
παρεῖσι τῶν ψυχαστογῶν, ἀλλὰ
τινα καὶ διδασκαλῶν οὐκ ἀκαματωτέρων
ἐπιθετῶν. οἷον τῶν καὶ περὶ
τῶν δὲ τῶν συγγραμμάτων φρονήσιν
ὑπολαμβάνων. οὐ γὰρ μόνον
τὸ ξένον τῶν ὑποδιδάσκουσιν, ἀλλὰ
τὸ χαρίωνται φηὶ προσετίσκειν ἐπα-
γωγὸν εἶσι αὐτοῖς, οὐδ' ὅτι φεύσμεθα
ποικίλα, περὶ δὲ καὶ καὶ καὶ καὶ
ἐναλκίδως ἐξενόχου, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν
ἰσορροπῶν ἐκαστον οὐκ ἀκαματω-
τέρων πρὸς ἡνικα τῶν παλαιῶν
ποικίλων τε, καὶ συγγραφέων, καὶ
φιλοσόφων, πολλὰ πρᾶσια καὶ
μυθώδη συγγραφέας. οὗς καὶ
ὀνομασίαν ἀνέγραφοι, εἰ μὴ καὶ
αὐτοῖς σοὶ ἐκ φηὶ ἀναγνώσεως
φαίνονται ἐμμελῆς. κτισίας δὲ
κτισιόχου, ὅκνι δὲ, σωτέρας
περὶ τῆς ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν
παρ' αὐτοῖς, ἢ μὴ καὶ αὐτοῖς
εἶδε, μήτε ἄλλω εἰπόντι ἡκαστον.
ἐγγραφὴ δὲ καὶ τῶν ἰαμβόλων
περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ
θαλάττῃ, πολλὰ παρὰ λόξας,
γνώριμον μὲν ἅπασιν τὸ
φύσιν παλασμάζουσιν, οὐκ
ἀπερὶ δ' ὅμως σωθεῖς
τῶν ὑποθέσεων. πολλοὶ δὲ καὶ
ἄλλοι τὰ αὐτὰ τῶν τοῖς
προεφύλακτοι, σωτέρας
ὡς δὲ ἡνικα αὐτῶν, πλάνους τε,
α ἢ καὶ καὶ

α κα κα δ η

Vlyſſes Ho
mericus.

ac peregrinationes, ac immenſa beluarũ corpora, & ferit
tates hominum, & inuſitatos mores enarrarunt. Huius
uero ſcurrilitatis artifex, & inuentor extitit Homericus
ille Vlyſſes, qui apud Alcinoũ uentorum ſeruitutem,
& unoculos, crudaq; uorantes homines, et multorum ca
pitum animalia, ſociosq; meretricum ueneficijs permut
tatos, multaq; monſtris ſimilia rudi Phæacum populo eſt
ementitus. In quæ quidem cum incidiſſem, non multũ
ſanè his ob mendacium ſuccenſebam, quum hoc genus
ſermonũ ab his, qui ſe philoſophos eſſe proſitent, uſurpa
ri uiderem. Illud uero non parum in eis admiratus ſum,
ſi quũ falſa dicerent, id alios latere exiſtimarent. Quapro
pter & ipſe præ rerum nouarum ſtudio, uolens poſteris
aliquid relinquere, ne ſolus expers ſim libertatis in fabulis
dicendis (nihil enim memoratu dignum, quod uere nar
rare poſſem, mihi contigerat) ad mendacium me tranſtu
li, atq; ut mea quidem fert opinio, multo tolerabilius q̃
cæteri. Nam quum hoc ipſum, quod mentior, uere dicã
idcirco me aliorum reprehentiones iure ac merito effuge
re exiſtimaui, quoniam nihil me uerĩ narraturum pollice
or. Ea igitur ſcribo, quæ neque ipſe uidi, neque paſſus
ſum, neque ab alijs audiui, quæ præterea omnino non
ſunt, neque ab initio eſſe potuerunt. Quare qui hoc lege
rũt, nullam his fidem adhibeat oportet. Egreſſus olim
ab Herculeis columnis, & in occidentalẽ Oceanũ dela
tus ſecundis quidẽ uentis nauigabam. Cauſa autẽ pere
grinationis, & argumentum, animi curioſitas, & noua
rum rerum deſiderium, quodque, ſcire cupiebam, qui
ſit Oceani finis, quique homines ultra Oceanum inhabi
tent. Huius igitur gratia, cõmeatum & ſupellectilẽ mul
tam impoſui, aquamq; quantum ſatis erat, accoætaneos
quinquaginta eiufdem animi mecum adiunxi, & armo
rum copiam paraui, gubernatoremque optimum ma
gno præcio conducens accepi in nauem. Erat autẽ nauis
mediocris, ad magnã, ac uiolentam nauigationẽ robuſta
Die igitur et nocte ſecunde nauigãtes, terra adhuc appa
rente, non adeo multa ui agebamur. Sequenti die ſimul
ſole

Narratio=
nis initium.

[illegible]

sole oriēte uentus increuit, & fluctus intumuere, caligoq;
suborta est, neq; iam demitti uelum poterat. Cum uento
igitur conuersi, et committentes nos ipsos tempestati, hy
emauius diebus nouē & septuaginta, octuagesima uer
ro die, oriente iam sole, repente conspiciamus non longe
insulam sublimem, & arboribus consitam. Circa eam flu
ctus non asperi frangebantur. etenim procellæ iam maxi
ma pars quieuerat. Adeuntes igitur, & descendentes, ut
ex multa maris molestia, super terrā strati diu iacuius.
Tandē exurgentes, ex nobis ipsis statuimus triginta qui
dem custodes qui nauī adstarent, uiginti autem mecum
qui ascenderent, quæ in insula erant exploratū. Progres
dientes igitur circiter stadijs tribus à mari per syluam, ui
demus columnā quandam æream, græcis literis inscriptā
caducis tamen, & consumptis, quæ indicaret eò usq; Her
culem & Bacchum deuenisse. Erant autem & prope ue
stigia duo in saxo. unum quidem instar iugeris magnū,
alterum autem minus, ut mihi quidem uideretur, Bacchi
fuisse quod minus erat, Herculis autē quod maius. Ve
nerantes igitur locum processimus. Non iam longe abe
ramus, quū ecce flumini adstetimus, uīno fluenti similis
mo profecto illi quod in Chio insula nascitur. Erat et flu
xus inundans & multus, ita ut alicubi nauibus esset tran
situs. Nobis ergo maior addita est fides, ut literis credere
mus, quas antea sculptas in colūna uideramus, animad
uersis signis de Bacchi peregrinatione. Cupiens tamē &
fluminis initū inuestigare, ascende bā contra fluctum &
fontē quidem nullū, multas tamen ac magnas uites uis
onustas inuenimus. Earū autē cuiusq; radicibus uinū scate
bat lucens, quod in unū confluens flumē efficiebat. Vide
bamus et in eo pisces, et colore et gustu uīno similes. Nos
igit cū cepissemus ex illis aliquot ac uorassēmus cōtinuo
temulētī euasim⁹, quos etiā præcidētes fece plenos inueni
ebamus. Deniq; re animaduersa cōmiscētes eos qui ex a
qua nascunt pisces, ac comedētes uīnalē uehementiā tem
perauius. Tunc et flumē traicientes, qua uadibile fuit,
uitū portēto sam rem inuenim⁹. Nam truncus inferior
qui

Hercules.
Bacchus.

Vinum
Chium.

temulenti
ex piscibus.

ἡλίῳ ἀνίσχοντι, ὅτε ἄνεμος ἐπιδίδῃ, ὃ τὸ κῦμα κῦ' ἀνετο, καὶ
 ζόφος ἐνεγίνετο, καὶ οὐκ ἔτ' οὐδὲ σθλαὶ πλὺ οὐδὲν ὄντως ὄντως ἦν.
 ἐπιβέβαντες οὐρ ῥοῦ πνεύματι, καὶ παρὰ ὄντως αὐτοῦ, ἐχθροὶ μέ-
 θα ἡμέρας ἐνεία, καὶ ἐβδόμηκοντα. τῇ ὁ γ' οὐκ οὐκ ἦν, ἀφ' ὧν ἐκλάμ-
 φαντο ἡλίας, καθορῶ μὲν οὐ πόρρω νῆσος ὑψηλῆς, καὶ διασπῶν,
 οὐ βραχὺ πηχέων μὲν ῥοῦ κύματι. καὶ γὰρ ἦν τὸ πολὺ τ' ἐλάττω
 κατεπαύετο. προσχόντες οὐρ, καὶ ἀποβάντες, ὡς ἂν ἐκ μακρῶν τα-
 λαμπωρίας πολλὰ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκείμεθα. διανασάν-
 τες δὲ ὁμῶς, ἀπεκρίνα μὲν ἡμῶν αὐτῶν, τριάκοντα μὲν φύλακας
 τῆς νεῶς παρὰ μὲν, εἰκοσι δ' σὺν ἐμοὶ ἐπανελθόντες ἐπὶ κατασκο-
 πῇ τῇ ὧν τῇ νήσῳ. προσελθόντες δὲ ὅσοι σαδῖτες ἔβαν ἀπὸ τῆς θα-
 λατῆς δι' ὕλης, ὅρῳ μὲν τινὰ σήλῳ χαλκῷ πεποιημένῳ, ἔλκῃ
 νικτοῖς γράμμασι καταγεγραμμένῳ, ἀμυδροῖς δὲ, καὶ ἐκτετριμ-
 μένοις, λείπουσα, ἄρτι τούτων Ἡρακλῆς καὶ Διονύσος ἀεικονί-
 το. ἦν δὲ καὶ ἰχθυὶν ὄνομα πλοῖον ἐπὶ πύργῳ, δ' ἢ, πλεονεξίᾳ,
 τόδ' ἐλαττον. ἐμοὶ δ' οὐκ ἔμ τὸ μὲν, τοῖς Διονύσῳ τ' μικρότερον. θά-
 πτερον δὲ, Ἡρακλῆς. προσκυνησάντες οὐρ, προήγαμην. οὐπω δὲ πλὺ
 πηχέων, καὶ ἐλπίδα ποταμῶν, οἶνον ῥέοντα ὁμοιοτάτῳ μάλι-
 σα, οἷος δ' χιὸς ἔστιν. ἀφ' ὅσον δὲ ἦν ῥεύμα, καὶ πολὺ, ὅς τε ἐναι-
 χου καὶ ναυσίπορον εἶναι δάδα. ἐπὶ οὐρ ἡμῶν πολλὰ μάλλινον
 πεισύνῃ ῥοῦ ἐπὶ τ' σήλῳ ἐπιγράμματι, ὅρῳσι τὰ σημεῖα τῆς Διο-
 νύσῳ ἐπιδοκίμας. δόξα μὲν δὲ μοι καὶ ὅδε μ' ἄρχεται ὁ ποταμὸς κα-
 ταμαδόν, ἀνέμῳ παρὰ τὸ ῥεύμα. καὶ πηγὴ μὲν οὐδεμίαν εὖ-
 ρον αὐτῷ, πολλὰς δὲ, καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλείους βοτάνων.
 παρὰ δὲ πλὺ ῥίον ἐκάσῃ, ἀνέρρεα σαγῶν οἶνον διαγυγῆς, ἀφ' ὧν
 ἐγίνετο ὁ ποταμὸς. ἦν δὲ καὶ ἰχθυὺς ὧν αὐτοὶ πολλοὺς ἰδόντες, οἷ-
 νω μάλισα καὶ πλὺ χοιῶν, καὶ πλὺ γένεσιν προσεοικότες. ἡμῶν
 γούρ ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινες, καὶ ἐμφαγόντες, ἐμελίσθησαν.
 ἀμέλῃ, καὶ ἀνατιμόντες αὐτοὺς, εὐρίσκομεν βουτῶν μεσόν. ὅτε
 ρον μὲν τοὶ ἐπινοήσαντες τοὺς ἄλλους ἰχθυὺς, τοὺς ἀπὸ τ' ὑδάτος,
 παραμυγνῶντες, ἐκέρανον τὸ σφοδρὸν ὄριον οὐκ οὐκ. τότε
 δὲ τὸν ποταμὸν περᾶσαντες, ἢ διαβατὸς ἦν, εὐρομῶν ἀμπέλων
 ῥεύμα πρᾶσιον. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὁ σήλῳ αὐτοῦ,
 εὐερνῆς

Daphne.

osculum
accipiens

qui à terra surgebat, ferax erat, & crassus, superior autem mulieres erant, ab utero ferè sursum perfectà omnia habētes. Talem apud nos Daphnem scribunt, Apolline iam comprehendente in arborem uersam. A summis autem earum digitis exoriebantur palmites uuis pleni. Quin & capitibus pro comis inerant clauiculi, & folia, et uuæ. Eæ ergo ad nos accedentes salutabant, & dexteras protendebant, quædam quidem Lyda, quædam Indica, plurimæ Græci lingua loquentes, oreq; nos deosculabantur. uerū qui osculum susceperat, illico ebrius ac nutabundus reddebatur. Fructum autē decerpī non sinebant, sed eo euulso dolebant, & quidem cum clamore. Gliscebant autem uehementer nobis commisceri, duoque ex nobis cum illis cotisissent, ab eis non amplius soluti, sed ex pudendis cōnexi sunt. Traxerunt enim repente ex eadem specie naturam, & conradicati mansere. Iam & ipsi palmites digitis emittebant, et clauiculis circumplexantibus uuæ plenæ erumpebant. Derelinquentes igitur eos in nauim confugimus, & cum conuenissemus, ijs qui ibi remanserant cum alia, tum et derelictorum comitum commixtionem cū uiribus enarrauimus. Acceptis ergo amphoris aquas hausimus, item & flumine uinum, inq; uicino littore noctem duximus. Mane autē ferebamur et non uiolētis flatibus. Circa meridiem uero, non iam apparente insula, repente turbo factus est, qui nauem circumuoluens, et in sublime eleuans, ad ter mille ferè stadia nō iam in pelagus deposuit, sed sublatā suspēdit, ingruēsq; uelis uentus, & sinu facto deferebat carbasum. Septem igitur dies, ac totidem noctes per aëra decurrentes, octaua die inspicimus terram quandam magnam in medio aëris, uelut insulam lucidam, & circularem, multa luce micantem. Ad hanc ergo delati, portumque ingressi descendimus. Explorantes autem regionem, inuenimus eam habitatam, & cultam. & die quidem nihil uidebamus, nocte autē apparebant & alia non procul insulæ, quædam ut uidebatur maiores, minores quædā, igni colore similes. Erat & alia subtus terra, urbes in se habens & flumina, & maria,

& syls

ευερνῆς, καὶ παχὺς, τὸ δ' ἄνω, γυναικες ἥσαν, ὅσοι ἐκ τῆς λα-
 γόνων, ἅπαντ' ἔχουσαι τέλθα. τοιαύτῳ παρ' ἡμῖν πλὴν δ' ἀφνίω
 γράφουσιν ἄρτι τῶν Απολλωνίου καὶ αλαμβάνοντος, ἀποδεδί-
 μιλλῶν. ἀπὸ τῆς δ' ἀκτύλων ἄκρων ὁρίζοντο αὐταῖς οἱ κλάδοι.
 καὶ μεσαὶ ἥσαν βοτρυῶν, καὶ μὲν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόμωμ' ἐ-
 λείπε, καὶ φύλλοις, καὶ ἐόξουσιν. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς, ἡσά-
 ξοντο, καὶ ἐξέτασαν, αἱ μὲν, λυδίον, αὐτὴ, ἰνδικὴν, αὐτὴν
 δὲ, πλὴν ἐκλάσας φωνῶν προῖέμεναι. καὶ ἐφίλησεν δὲ ἡμᾶς τοῖς
 μασιμ. ὃ δὲ φιληθεῖς, αὐτίκα ἐμέδνε, καὶ παρὰ φόρῳ ἦν. δρέπε-
 θαι μέντοι οὐ παρὰ φόρῳ τῶν καρπῶν, ἀλλὰ ἡλγουν, καὶ ἐβόων, ἀπο-
 πωμνύσας. αἱ δὲ, καὶ μίγνυσι ἡμῖν ἐπεδύμασιν. καὶ οὗτοί τινες τῆς
 ἑταίρων πωλοσάσαντες αὐταῖς, οὐκ ἔτ' ἀπελύοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν
 αὐτῶν ἐδέδντο. σωεφύοντο γὰρ, καὶ σωεφύοντο. καὶ ἦδη
 αὐτοῖς κλάδοι ἥσαν οἱ δ' ἀκτύλοι, καὶ τὰς ἐλίσσι περιπλεκόμε-
 νοι, ὅσοι οὐδέπω καὶ αὐτοὶ καρποφορήσασιν ἐμείλουν. κατὰ λυπὸν
 τες δ' αὐτοὺς, ἐπὶ ναῦν ἐφύοντο. καὶ τοῖς ἀπολαφθῆσι διηγοῦ-
 μεθα ἐλθόντες τά τε ἄλλα, καὶ τῆς ἑταίρων πλὴν συμπολὴν, καὶ
 πλὴν ἀμπελομεξίαν. Ἐλαβόντες ἀμοφρέας τινὰς, καὶ ὑδρόβου-
 ραί τε ἄμα, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν οἰνισάμενοι, Ἐαυτοὺς πωλοῖον ἄν-
 λισάμενοι, ἔωθεν ἀνήχθημεν οὐ σφόδρα βιαίῳ πνεύματι. περὶ
 μεσημβρίαν δὲ, οὐκ ἔτι τῶν νῆσδ' φαινομένης, ἄφνω πυφῶν ἐπιγυρό-
 μεν, καὶ περιδινῆσας πλὴν ναῦν, καὶ μετεωρίσας, οἶον ἐπὶ σα-
 δίῳς τριχίλις, οὐκ ἔτι καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετέω-
 ρον ὀκνημένῳ, ἀνέμῳ ἐμπεσὼν τοῖς ἰσίοις, ἔφερε κολπώσας
 πλὴν ὁθόνῳ. ἐπὶ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἴσας νύκτας ἀρροδρομήσαν-
 τες, ὅ γ' ὅτι καθορῶμεν γλῶττα μεγάλην ἐν ὁρίῳ ἑρῆ, καθάπερ νῆσ-
 λαμπρὰν, καὶ σφαιροειδῆ, καὶ φωτὶ μεγάλῳ καταλαμπομένην.
 προσερχθέντες δ' αὐτῇ, καὶ ὁρμισάμενοι, ἀπέβημεν. ἐπισκοπεῖν
 τες δὲ πλὴν χώρην εὐρίσκομεν οἰκαμένην τε, Ἐγεργαμένην. ἡμέ-
 ρας μὲν οὖν, οὐδέμιν αὐτόθι καθεωρῶμεν, νυκτὸς δ' ἐπιγλυομένης,
 ἐφάνοντο ἡμῖν ἄλλα νῆσσι πωλοῖον, αἱ μὲν, μείζους, αἱ δὲ, μικρό-
 τεραι, περὶ πλὴν χόον προσεικῆαι. καὶ ἄλλα δέ τις γῆ κάτω,
 καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ, καὶ ποταμούς ἐχουσα, καὶ πελάγη, καὶ

& sylvas, & montes, quam hanc, quæ à nobis incolitur, imaginabamur. Volentes ergo ulterius procedere, comprehensi fuimus, in Equiuultures (sic enim illos dicunt) incidentes. Hi autem Hippogypi homines sunt, equorum loco uulturibus insidentes. Magni etenim sunt uultures, & ut plurimum tribus capitibus innixi. Hinc autem discat quis illorum magnitudinem. Malo etenim onerariæ nauis unaquæq; ala maior, & robustior est. His igitur Equiuulturibus imperatum est circumuolantibus terram, si quis aduena inueniretur ad regem agere, qui & nos comprehendentes ad regem duxere. Is uero ut inspexit, ex ipsis, ut opinor, uestibus coniecturam capiens, Græci certe, inquit, uos aduenæ. Assentientibus autem nobis, quomodo, inquit, aduenistis, tantum aëris superantes. Et nos illi omnem rem retulimus. Tum ille incipiens, nobis, quæ sibi contigerant, enarrabat. Quod uel

Endymion delictet homo esset, nomine Endymion, in nostra ortus terra, raptusq; olim dormiens eo delatus fuerit, ubi & regioni imperaret. Esse autem terram illam dixit, quæ infra à nobis luna uidetur. Sed bono animo nos esse iussit, neq; periculum ullum suspicari. etenim, ait, cuncta uobis aderunt necessaria. Si autem uicero bellum, inquit, quod nunc solem incolentibus infero, omnium felicissime apud me uiueris. Hinc nos interrogauimus, qui essent hostes, & quæ odiorum causæ. Tum ille, Phaëthon, inquit, eorum qui in sole sunt, Rex, etenim ille etiam habitatur, quem admodum & luna, multo iam aduersum nos bellum gerit tempore. Cœpit autem ea, quam audistis ratione. Ego olim pauperrimis quibusq; qui in meo erant regno, collectis, uolui coloniam in Luciferum deducere, desertum tunc & nullis habitatum. Phaëthon autem inuidia stimulus transitum prohibuit, medio in itinere occurrēs, Equis formicis aduectus. tunc quidem uicti (non enim apparatu æquales eramus) secessimus. Nunc autem iterum uolo bellum inferre, & coloniam emandare. Quod si uultis mecum communicare cum exercitu, ex regijs uulturibus dabo unum unicuiq;, & cæteram armaturam. Cras autem faciemus

ἦλθε, καὶ ὅρη. ταῦτ' αὖ οὖν πλὴν καθ' ἡμᾶς οἰκημύνην εἰκάσομεν. ὁ δὲ
 ξαμ δὲ ἡμῖν καὶ ἔτι πορρωτέρω προελθόν, ξυελήφθημεν τοῖς Ἱππο
 γύπτις παρ' αὐτοῖς καλὸν μύθοις, ἀπαυτῆσθαι. οἱ δὲ Ἱππογύπτι, οὗτοι
 εἰσι μὲν ἄνθρωποι καὶ γυναικὲς μεγάλων ὀχθ' ἀποδοῖ. καὶ καθάπερ Ἱππο
 τοῖς ὀρεῖσι χρώμενοι. μεγάλοι δὲ οἱ γύπτις, καὶ ὡς ἐπὶ πᾶσι ἔκ
 φαλοι. μάστιγι δ' ἄν τις τὸ μέγεθος αὐτῶν γυνεῖν δεικνύει. νεὺς γὰρ με
 γάλῃς φορέει τοῖς ἴσθ' ἕκαστον τῶν πτερυγίων, μακρότερον καὶ παχύτερον
 φέρεται. τοῖς αὖ οὖν τοῖς Ἱππογύπτις προστέτακται περιπατεῖν
 μύθοις πλὴν γλῶσσαις, εἴ τις εὐρεθείη ξένος, ἄρα μὲν ὡς τὴν βασιλείαν. ὁ δὲ
 καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντες, ἄρουμεν ὡς αὐτόν. ὁ δὲ, δεσπόμηνος, καὶ
 ἀπὸ τοῦ σολῆος ἐκείνου, ἑλλήνων ἄρα ἐφ' ἡμῶν ὡς ξένοι. συμφορῇ
 πάντων δὲ, ὡς οὖν ἀνέκειντο ἐφ' ἡμῶν τὸν αἶρα δειλόντες, καὶ
 ἡμῶν δὲ πᾶσι ἀντιπρόσθεν. καὶ ὅς ἀρξάμενοι τὸ κατ' ἐαυ
 τὸν, ἡμῖν διεξήκα, ὡς ὅτι αὐτοῖς ἀνθρώποις ὡν, πύνομαι ἐνδομῶν
 ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου γὰρ κατένυσον, ἀναρπαδοῖν ποτέ. καὶ ἀνέκο
 μονος, βασιλεύσας τὴν χώραν. εἶναι δὲ πλὴν γλῶσσαις ἐκείνου ἔλεγε, τὴν
 ἡμῖν κατὰ φανερὰ μύθῳ σελένῳ. ἀλλὰ διαβέβηκεν τε πρὸς ἐκείνους, καὶ
 μὴ ἕνα κίνδυνον ὑποφύγειν. πάντες γὰρ ἡμῖν πρὸς ἐκείνους ὡς δό
 μεθα. ἡ δὲ καὶ κατὰ τὸν αἶρα τὸν πόλεμον, ὅν ἐκφέρω νῦν πρὸς
 τοὺς τὸν ἡλιον κατοικοῦντας, ἀπάντων ἐνδομῶν ἀποδοῖ παρ' ἐμῶν
 καταβίωσιν. καὶ ἡμῶν ἡρόμεθα τίνες τε εἴμεν οἱ πολέμοιοι, καὶ πλὴν
 αὐτῶν τοῦ διαφορᾶς. ὁ δὲ, φαίνομαι φησὶν, ὁ δὲ ὅν ὅν ὅν ἡλίφ καὶ
 τοῖς κατοικοῦντων βασιλεύς, οἰκῶν γὰρ δὴ καὶ ἐν τῷ ὡς πρὸς καὶ ἡ σε
 λήνῃ, πολὺν ἥδη πρὸς ἡμᾶς πολέμου χρόνον. ἤρξατο δὲ ὁ βασιλεὺς τοῖς
 αὐτοῖς. τῶν γὰρ τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς ἀπορωτάτους συναγα
 γών, ἐβελήθην ἀποικίαν ἐς τὸν ἐσπόμενον σέλα, ὅντα ἐρημον,
 καὶ ὑπὸ μηδενὸς κατοικῆμεν. ὁ πύνομαι φαίνομαι φθονήσας, ἐκ
 λυσεν τὴν ἀποικίαν, καὶ μέγα τὸν πόλεμον ὑπαυτῆσθαι ἐπὶ τῷ Ἱππο
 γύπτι. τό τε μὲν οὖν νικηθέντες, οὐ γὰρ ἡμῖν ἀντιπάλοιοι τῇ
 παρασκευῇ, ἀνεχωρήσαμεν. νῦν δὲ, βούλομαι αὖτις ἐξενεγ
 κθῆναι τὸν πόλεμον, καὶ παραγῆλαί τὴν ἀποικίαν. ἡν οὖν ἐν
 λητε, κοινωνήσατέ μοι τοῦ πόλεμου. γύπτις δὲ ἡμῖν ἐγὼ παρῆκα
 ὅν βασιλικῶν ἕνα ἐκάστω, καὶ τῇ ἑλλήνῳ ὅπλῳ. αὐτοῖς δὲ ποι

ciemus exitū. Ita, inquam, quando tua hæc est sententiā, fiat. Tunc apud eos conuiuio excepti mansimus. Mane autē exurgētes statuebamur in aciē, nunciabant enim exploratores, hostes appropinquare. Magnitudo quidem exercitus centum milia erant, absq; peditibus & externis auxilijs, item absq; impedimentis, et machinarum fabris. Horum autem octuaginta milia Equiuultures erant, qui autem ab Lachanopteris ferebatur, uiginti milia. Est autem ales hæc maxima, oleribus pennarum loco obsita. Qui uero ex his uelociores erant, pennas habebat lactucae folijs maxime similes. Ibi uero & cum his Cenchroboli ordinati sunt, & Scorodomachi. Aduenerunt & à septentrione auxilia psyllotoxotæ quidem numero triginta milia, Anemodromi autem quinquaginta milia. Horum sane psyllotoxotæ magnarū pulicum sessores sunt, unde et appellationē trahunt. Pulicū uero magnitudo, ut duo decim elephantes. Porro Anemodromi pedestres quidē sunt, feruntur autem uento absq; alis per mediū aëra. Modus autem quo feruntur talis est. Subcingunt se talaris tunicas, easq; uento sinuantes, uelorum in morem, ac uelut naues aguntur. Hi in pugna scutis armati plurimū ualent. Dicebatur autem aduentare ab his, quæ supra Capadociā sunt stellis, Struthobalani quidē numero septuaginta milia, Equogrues quinquaginta milia. Hos ego non uidi, non enim uenerant, quare neq; eorum naturas scribere ausim. Portentuosā quædā, ac incredibilia de his dicebatur. et is quidē erat Endymionis exercitus. Omniū autē armatura eadē erat. Galea quidē ē fabarū spolijs. Magnæ autē apud illos fabæ, & durissimæ. Thoraces autē squamei omnes, et squamis quidē lupinis. etenim lupinorū siliquas consuētes thoracas faciūt. Sunt autē siliquæ ipsæ, ut cornu, duræ, scuta et enses quales Græcorū. Vbi uero occasio data est, sic in aciē deducti sunt. In dextro qdē cornu Equiuultures, et rex optimos quosq; circa se habēs cūq; et nos eramus, in leuo uero Lachanopterī. Porro inter utrūq; auxilia, ut cuiq; magis placuit. Erat & peditarū myriadū sex milia. Hunc statuere in aciē in hūc modū. a-

raneæ

λαχανό
πτεροι.

ψυλλοτοξό
ται.

ἀνεμόδρο
μοι.

στρουθολο
γισται.
ἐκ βοιωτίας
ἐρχομενοι.

πρὸς μέγα τὴν ἔξοδον. οὕτως ἐφώνεω γινώσκω, ἐπειδή σοι δο-
 κῆ. τό τε μὲν οὖν παρ' αὐτοῖς ἐσιθύντες, ἐμείναμεν. ἔωθε μὲν ὁ δία-
 νας ἄνθρωποι, ἐτασόμεθα. καὶ γὰρ οἱ σκοποὶ πλεονέκτου εἶναι ἐσημαίνοντο
 τοὺς πολέμους. τὸ μὲν οὖν πλεονέκτου πᾶσι στρατιώταις, δέκα μυριάδες
 ἑλθόντες, ἄνδρες ἑκατοντόφρων, καὶ τῶν μηχανοποιῶν, καὶ τῶν πεζῶν
 ἑξήκοντα συμμάχων. τούτων δὲ ὀκτακισμύριοι μὲν ἦσαν οἱ ἰπ-
 πόγυτοι, δισμύριοι δὲ, οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπήρων. ὄρεον δὲ καὶ τὸ
 τόδ' ἐστὶ μέγιστον, ἀντὶ τῶν πτερόων λαχάνους πάντη λάσιον. τὰ δὲ
 ὠκύπερα ἔχει, θριδάκινους φύλλους μάλιστα προσεοικότα. ἐπὶ δὲ
 τούτων, οἱ κεκοκκόλοι τεύχεα, ἑξήκοντα σκοροῖο μάχοι. ἦλθον δὲ
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν κυλλοποξόται, πεν-
 τακισμύριοι δὲ ἀνεμοδρόμοι. τούτων δὲ, οἱ μὲν κυλλοποξόται, ἐπὶ
 κυλλῶν μεγάλων ἰππάζοντο. ὁ δὲ καὶ τῶν προσηγορίαν ἔχοντες.
 μέγεθος τῶν κυλλῶν, ὅσον δώδεκα ἐλέφαντες. οἱ δὲ ἀνεμοδρό-
 μοι, πεζοὶ μὲν εἰσι, φέρονται δὲ ἐν τοῖς ἀέρι ἄνδρες τῶν πτερόων. ὁ δὲ
 τρόπος πᾶσι φορεῖται, τοῖσδε χιτῶνας ποδῶν ὑπερῶν περὶ τοὺς πο-
 δῶντες αὐτοὺς τοῖς ἀνέμοις, καθάπερ ἰσία, φέρονται ὡς τῆς τὰ σκά-
 φης. τὰ πολλὰ δὲ οἱ τοῖστοι ἐν ταῖς μάχαις πελτασταὶ εἰσι. ἐλ-
 θοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τῆς καππαδοκίης ἀσέρων ἥσαν, Σέβ-
 δοβάλανοι μὲν, ἐπικισμύριοι, ἰππογέραντοι δὲ, πεντακισχι-
 λιοί. τούτους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην. οὐ γὰρ ἀφείκοντο. διόπερ οὐδὲ
 γράψαι αὐτῶν τὰς φύσεις ἐτόλμῃσα. τρέψαι γὰρ καὶ ἅπας πε-
 ρὶ αὐτῶν ἐλέγετο. αὕτη μὲν τοῖς ἐνδομύων ἡ δυνάμις. σκεῖ-
 νη δὲ πάντων ἡ αὐτή. κράνη μὲν ἀπὸ τῶν κυάμων. μεγάλοι γὰρ
 παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι, καὶ κατ' ἐξέχοντες. δώρακες δὲ φοροῦσιν
 πάντες, θέρμιοι. τὰ γὰρ λίπη τῶν θέρμων συρράπτοντες, ποῖς
 οὖνται θώρακες. ἄρρηκτον δὲ ἐκτὸς γίνεται τοῖς θέρμοις τὸ λί-
 πον, ὥς περὶ κέρας. ἀσπίδες δὲ, καὶ ξίφη, οἷα τὰ ἐλλυρικά. ἐπεὶ
 δὲ καιρὸς ἦν, ἐτάξαντο ὥδε. τὸ μὲν δ' ἐξιοὺς κέρας εἶχον οἱ ἰπ-
 πόγυτοι. καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτὸν ἔχω. καὶ
 ἡμεῖς ἐν τοῖσι ἦμεν. τὸ δὲ ἐνώνυμον, οἱ λαχανοπήροι, ὅς με-
 σον δὲ, οἱ σύμμαχοι, ὡς ἑκαστοί. τὸ δὲ πεζόν, ἦσαν μὲν ἀμ-
 φι τὰς ἐξακισχιλίας μυριάδας. ἐτάχθησαν δὲ οὕτως. ἀρά-

*Cycladibus
maior.*

*Nycterion
νυκτεριον
μικτος.*

*αιεροκωνω
τες.
αιεροκορ
δακτες.*

*καυλομυς
κιντες.*

*κυνοβαλα
νοι.*

Asinij.

tanæ apud illos multæ, ac magnæ sunt, nã Cycladibus insulis una quæq; multo maior. Has iussit intexere medi um aëris, quod à luna in luciferũ diffunditur. Idq; ut pri mum perfecerunt, campus substratus apparuit, in quo peditatũ statuerunt. Ducebat autem hunc Nycterion Eu dianactis filius Hostium autem læuum quidem Equifor mici, & in his mediũ Phaëthon. Bestiæ autem magnæ sunt alatae, hisq; quæ apud nos sunt formicis, præter ma gnitudinem, non dissimiles. harum maxima duorum iu gerum mensuram implet. Pugnabant autem non solum qui desuper insidebãt, sed & ipsæ cornibus maxime. Dis cebant esse horum numerũ penè quinquaginta milium. In eorum autem dextro Aeroculices ferè quinquaginta milia, sagittarij omnes magnis in culicibus insidentes. Post hos autem Aerocordaces, expediti quidem illi ac pe destres, uerum bellicosi. etenim procul raphanos iacula bantur maximos, percussusq; neq; parum subsistere po terat. moriebatur enim confestim uulnere quodam fœto re infecto. Nanq; sagittas maluæ ueneno delibutas feres bant. Hos iuxta Caulomycetes posuerunt armis accin ctos, & cominus pugnantes numero decem milia. Dicũ tur autem Caulomycetes, quoniam scutis quidem funge is utuntur, hastilibus uero asparagorum uirgultis. Stetes runt autem post hos & Cynobalani, quos ij miserunt, qui canē stellam inhabitant, quinquaginta milia nume ro. & hi uiri non humanis sed caninis uultibus super ala tas glandes pugnabant. Dicebant autē ab ipsis hostibus, & alia auxilia defecisse à lacteo orbe emittenda, iaculato res scilicet ac Nubecētauri. sed hi commisso iam prælio, aduenerũt. quod utinã non fecissent. Qui uero funda ute bantur omnino non aduenerũt. Quare iratũ Phaëthonta tradunt, omnem illorũ regionem igne uastasse. Et is qui dem Phaëthontis exercitus erat. Postquam uero signa erecta sunt, & a fellĩ ruditu undiq; constrepuere (nam his rubarum loco utuntur) committentes prælium pugna bant, & solarium quidem læuum confestim fugit. Ne que enim sufferre ualuit instantes Equiuuultures, nosq; inle

χναι παρ' αὐτοῖς πολλοί, καὶ μεγάλοι γίνοντο, πολὺ τῶν κυκλά-
 δωρ νῆσων ἕκαστος μείζων. οὗτοις προσέταξε διηπλῶσαι ἡ με-
 ταξὺ φοιλεύσας, καὶ ἥ εὐσφόρου ἄερα, ὡς δὲ τάχιστα διεργά-
 σαιτο, καὶ παρ' ἑαυτῶν ἐποίκισαμ. ἐπὶ τούτῳ πρῆταξε τὸ πείρω. ἡ
 γὰρ αὖτε αὐτῶν, Νυκτερίων ὁ Εὐδιδανίδης. ἦτορ αὐτοῖς. ἥ δὲ πο-
 λεμίων, τὸ μὲν εὐώνυμον, εἶχον οἱ ἰσπομύρμηκες. καὶ ἐν αὐτοῖς, ὁ
 φαίθων. θηρία δ' ἐδὶ μέγισα, ὑπόπτερα, τοῖς παρ' ἡμῶν μύρμη-
 ξι προσεικότα, πάλιν τῶ μεγέθει. ὁ δ' ἐμείζονος αὐτῶν καὶ διπλε-
 θρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ, οὐ μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλι-
 στα τοῖς κέρασι. ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριά-
 δας. ἐπὶ ἣ ἡ διεξίς αὐτῶν, ἐτάχθησαν οἱ Ἀεροκῶνιπτες, ὅντες καὶ οὗ-
 τοι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες πεζοί, κύνωντι μεγάλοις
 ἐποχόμενοι. μετὰ ἣ τούτους, οἱ Ἀροκόρδακες, πολλοὶ τε ὄντες, καὶ
 πεζοί. πάλιν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. πόρρωθεν γὰρ ἐσφενδόνων ῥα-
 φανίδας ὑπερμεγέθεις. καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ' ἐπολίγῳ ἀνέχεσθαι δύ-
 νατο, ἀπέθνησκε δὲ, δυσσομίας ἡνὸς αὐτίκα ὅθ' ἔξανάμει ἐπι-
 γνομένης. ἐλέγοντο δὲ καὶ τὰ βέλη μαλάχης ἦν. ἐχόμενοι δ'
 αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ καυλομήκτες, ὅσλινται ὄντες, καὶ ἀγχείμα-
 χαι δ' πολλοὶ μύριοι. ἐκλήθησαν δὲ καυλομήκτες, ὅτι ἀσπίσι
 μὲν μυκήνιντες ἐχῶντο, δόρασι δὲ καυλίνου, τοῖς ἀπὸ τῶν ἀ-
 παρ' αὐτῶν. πλεονάζον δὲ αὐτῶν, οἱ καυοβάλανοι ἔστησαν, οὓς ἐ-
 πεμψαν αὐτοῖς οἱ τὸν σείριον κατοικῶντες, πεντακισχίλιοι. καὶ
 οὗτοι ἄνδρες κωποπρόσωποι, ἐπὶ θαλάσῳ πηρωτῶν μαχόμε-
 νοι. ἐλέγοντο δὲ κακείνων ὑπερίσθον τῶν συμμάχων, οὓς τε ἀπὸ
 τῶν γαλαξίων μετεπέμπετο σφενδονήτας, καὶ οἱ νεφελοκένταυ-
 ροι. ἀλλ' ἐκείνοι μὲν, πῆς μάχης ἦδη κεκριμένης ἀείκοντο, ὡς
 μή ποτε ὄφελον. οἱ σφενδονήται δὲ, οὐδ' ὅλως παρεγγύοντο.
 διότι φασὶν αὐτοῖς ὑπερομὴν ὀργισθέντα τὸν φαίθοντα, παρ' αὐ-
 τῶν πλὴν χάραμ. τοιαύτη μὲν καὶ φαίθων ἐπὶ παρ' αὐτῶν
 συμμίσξαντες δὲ, ἐπειδὴ τὰ σκῆθ' ἦρθη, καὶ ὀγκίσαντο ἑκατέ-
 ρων οἱ ὄνοι, οὗτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιδῶν χῶνται, ἐμάχοντο.
 καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν ἡλυτῶν, αὐτίκα ἐφυγε οὐδ' ἐς χεῖ-
 ρας διεξάμειον τοὺς ἰππογύπους. καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ὁμιλίᾳ κτε-
 ροῦτες.

bamur cædentes, dextrum autem illorum cornu supe-
 rius euadebat, nostro, quod in læuo erat, propulsato. Exe-
 untes autem Aëroculices insequébantur usque ad pedis-
 tatum. Hinc auxiliantibus illis, defecerunt è regione de-
 clinantes, idq; maxime, ubi senserunt suos, qui in læuo
 fuerant, manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta, mul-
 ti quidē capti, plurimi uero cōfecti occubuerē, in ipsasq;
 nubes sanguis multus defluebat, ut inficerentur, ac rubre
 apparerent, quales apud nos uidentur occidere sole. Mul-
 tus & in terram decidit, ut cogitarem, num tale aliquid
 olim contigisset, quum Homerus suspicatus fuerit, Iouē
 in Sarpedonis morte sanguineas guttas pluuisse. Conuer-
 si autem à cæde duo trophæa statuimus, unum quidem
 in aranearum telis, & pedestris pugnæ, alterum autem
 pugnæ in aëre supra nubes. His iam dudum exactis nun-
 ciatum est ab exploratoribus, Nubecētauros aduentare,
 & irrumpere, quos Phaëthontia tea aduenisse oportue-
 rat. Iiq; ubi aduenere spectaculum præbuere insolitum,
 & inexpectatum. homines erant alatis equis commixti.
 Magnitudo quidem hominū quanta Rhodiorum colos-
 si à medietate sursum, equorum autē similis ualidæ onera-
 riæ nauis. Equidem eorum numerum non scripsi, ne cui
 incredibile id fiat. tantus erat. Ducebantur autem à sagit-
 tario, qui est in zodiaco. Vbi autem amicos deuictos sen-
 sere, ad Phaëthontem quidē miserunt ut iterum rediret,
 ipsi autē in aciem structi in lunares turbatos irruunt, inor-
 dinatos quidem, ob eam quam hostibus fecerant fugam,
 & iam spolia diuidentes, omnemq; nostrorū multitudi-
 nem in fugam uertunt. Ipsum autem regem insequuntur
 usq; ad ciuitatem, atq; ex illis auiibus conficiunt pluri-
 mas. Deiecerunt autem & trophæa, ac omnem aranearū
 contextum. Campum decurrerunt, meq; ceperunt, & è
 comitibus duos. Iam autem & Phaethon aderat, et sub
 illis alia trophæa statuerunt. Nos autē ad solem ipso die du-
 cebamur, araneæ telę fragmēto manibus post tergū liga-
 tis. Hi ciuitatē obsidere omnino noluerūt, conuersi uero
 mediū aeris uallauerunt, ut de cætero splendor à sole ad
 lunā

Locus est
 Iliados 20.

νεφελοκέρ-
 ταιροι.

coloss rhodj

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

οντες. Ὡς δὲ ξιόρ δ' αὐτῶν, ἐκράτε το ἐπὶ ῥοῖ ἡμῶν ἐφ' ἑωυνύμον. Ὡς ἐπεξήλθορ οἱ Ἀεροκῶντες διώκοντες, ἄρτι πρὸς τοὺς περὶ ῥοῖ. Ἐταυθα δὲ κἀκεῖνων ἐπιβοηθούντων, ἐφυγορ ἐπικλινάντες, καὶ μὲν λίσσας ἐπὶ ἡδοῖ τοὺς ἐπὶ ῥοῖ ἑωυνύμον σφῶν νενικημένους. Ἦ δὲ τρωτὴς λαμπερῆς γυρομμένης, πολλοὶ μὲν ζῶντες ἡλίσκοντο, πολλοὶ δὲ καὶ ἀνδροῦντο. καὶ τὸ αἶμα ἔρρε. πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῷ νεφῶν, ὡς τε αὐτὰ βάπτεσθαι, καὶ ἐνδρὰ φαίνεσθαι, οἷα παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ μύλου τοῦ ἡλίου φαίνονται. πολλοὶ δὲ καὶ ἐν τῷ γλῶσσοις κατέσσευον, ὡς τε με εἰκάζω, καὶ ἄρα τινὲς τινὲς καὶ πάλαι ἄνω γυρομένην, οὐκ ἔστιν ὅπως αἶματι ἵσαι τὸν Δία ἐπὶ ῥοῖ τοῦ Στρωφῆος δόνοτος Δανάω. ἀναστρέφοντες δὲ ἀπὸ τοῦ διώξεως, δύνε ὄραμα. ἔκαστα μὲν, ὅ μὲν ἐπὶ τῷ ἀραχνίω οὐκ ἔστιν ἀνδρομαχίας, τὸ δὲ τὸ ἀερομαχίας, ἐπὶ τῷ νεφῶν. ἄρτι δὲ πνύτωρ γιγνομένην, ἡγεῖσθαι λοντοῦν τὸν σκοπῶν οἱ νεφελεσκένταυροι, προσελάνθοντες, οὐκ ἔστι πρὸ τῆς μάχης ἐλθεῖν ῥοῖ φαίνον. καὶ δὲ φαίνοντο προσιόντες, δίαμα παρὰ δόξατορ, ὅς ἴστωρ πρὸς τῶν, ὅ ἀνδρῶν σὺ γκαί μὲν οἱ. μέγεθος δὲ τῷ ἡ ἀνδρῶν, ὅσος τὸν ῥοῖ κολοσσοῦ ὅς ἡμισείας ἐς τὸ ἄνω. τὸν δὲ ἴστωρ, ὅς ἡγεῖσθαι μετὰ τῆς φορτῆς. ὅς ἡ δὲ πλῆθος αὐτῶν οὐκ ἀνέγραφα, καὶ τῶν καὶ ἄπιστορ δὲ ἔστιν: πρὸς τὸν ἡμ. ἡγεῖσθαι δὲ αὐτῶν ὅ ἐκ τοῦ ῥοῖ αὐτοῦ τοῦ ῥοῖ. ἐπεὶ δὲ ἡδοῖ τοὺς ῥοῖ νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν φαίνοντα ἐπεμπαρ ἡγεῖσθαι αὐτοῖς ἐπέναι. αὐτοὶ δὲ διαταξάμενοι, τεταραγμένοις ἐμπήκισσι τοῖς σελωῖταις, ἀτάκτοις περὶ τὸν διώξιν καὶ τὰ λάφυρα διανοσθέντες. καὶ πάλαι μὲν ἔπεισιν. αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα κατὰ δόξατορ πρὸς τὸν πόλιν, καὶ τὰ πάλαι τῶν ὀρεῶν αὐτοῦ κτείνεσιν. ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ τρωάδα, καὶ κατὰ τὴν δόξατορ ἀπὸ τὸν ῥοῖ ἀραχνῶν περὶ τὸν ῥοῖ αὐτοῦ. ἐμὲ δὲ, καὶ δύνε τινὰς τῶν ἐταίρων ἐζώρησαν. ἡ δὲ παρὼν καὶ ὁ φαίνωρ. καὶ αὐτοῖς ἄλλα τρωάδα ὑπὲρ ἐκείνων ἴσατο. ἡμῶν δὲ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἡλίου ἀνδρῶν, τὸν χεῖρ ὅτις οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀποκόμματα. οἱ δὲ, πολλοὶ μὲν οὐκ ἔστιν ἡγεῖσθαι τὸν πόλιν, ἀναστρέφοντες δὲ, τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ἀπετερίζον, ὡς τε μεκίτι τὰς ἀνδρῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸν

αἶμα ἐπὶ
 τῷ μετὰ

lunam minus perueniret. Vallum autem erat duplex, nubium, ut lunæ defectio manifesta fieret, & iam continua nox cuncta teneret. Qua in re pressus Endymion mittens orauit, ædificium demolirentur, neque se paterentur in tenebris uersari. Promisit autem & tributa persolvere, seq; auxiliarem, & amicum fore, neq; in posterum bellaturū. insuper & obsides offerebat. Phaëthon uero, congregato his concilio, primo quidem in ira persistit, postremo mutauit sententiam, ac pacis conditiones acceptæ sunt huiusmodi. foedus inierunt Solarij & horum socij cum Lunarijs, eorumque socijs his legibus, ut intermurale desinciant Solarij, neque posthac lunam inuadant, statutoque precio captiuos reddant. Lunarij autem dimittant stellas liberas, armaque posthac Solaribus non inferant. uicissim autem auxilientur si quis inuaserit uectigalium conditionem pendat. annuatim rex Lunariorum amphoras roris decem milia, obsidesque è suis det decies mille. Colonia in Luciferum communis fiat, & ex utrisque qui uolet participet. Sculpantur aut foedera columna electrina, eriganturque in medio aëris in consinijs. Qui uero pepigere ex Solaribus quidem parte Pyronides, & Therites, & Phlogius, Lunarium autem Nyctor, & Menius, et Polylampes. & talis quidem pax sequuta est. confestim murus euersus est, & captiuos restituere. Vbi autem ad Lunam ipsi regressi sumus, obuiauerunt nobis socij, & cum lachrymis salutauerunt nos, & Endymion ipse. Atqui suadebat is quidem, nos ibi secum maneremus, & in colonia communicaremus, se enim daturum filium in uxorem mihi pollicebatur suum quem habebat. Nam apud eos mulieres nullæ sunt. Ego autem haudquaquam parui, sed petebam dimitti in mare. Qui ut persuaderi non posse animaduertit, septem conuiuio acceptos diebus, tandem dimisit. Quæ interea in luna uersatus uiderim, quæue noua & inaudita cognouerim, dicam. Primum quidem eos non generari ex mulieribus sed maribus

Pyronides.
Therites.
Phlogius.
Nyctor.
Menius.
Polylampes.

σελίνω δὴν κερ. δ' δι' τῶνδε, ἢν δ' ἡπλοῦν, νεφελωτὸν, ὡς τε σάφει
 ἔκλεψε τῆς σελίνης ἐγγόνου. καὶ νυκτὶ δ' ἡπνεῖ, πᾶσα κατείχετο
 το. πειζόμεν. **Θ** δὲ πάντοτε ὁ ἐνδ' υμῶν, πῆμψας, ἰκέτονε καὶ δα
 ρῶν τὸ οἰκοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς περιόρᾳ ὅν σιότῳ βιοτεύον
 τας. ὑπὸ γὰρ τὸ καὶ φόρος τελέσας, καὶ σύμμοχ. **Θ** ἔσονται,
 καὶ μνηστέρι πολέμῳ, καὶ ὁμῆρας ἐπὶ τούτοις, δ' οὐναι ἡδὲ
 λειν. οἱ δ' περὶ τὸν φαέθοντα, γῆραμένους δις ἐκκλησίαις, τῇ προτε
 ραῖα μὲν, οὐδ' ἂν παρέλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστεραῖα δ' μετέγνω
 σαν. καὶ ἐγγύετο ἡ ἐρῶν ἐπὶ τούτοις. **Κ** τὰ δὲ σωθῆκας ἐποι
 σαντο οἱ ἡλιώται καὶ οἱ σύμμοχοι πρὸς σελινίτας ἢ τούτους συμ
 μάχους, ἐπὶ τοῖς κατὰ λῦσαι μὲν τούτους ἡλιώτας τὸ διατείχισμα,
 καὶ μνηστέρι ἐς τὴν σελίνω ἐσβάλλειν. ἀποδίδου δὲ καὶ τούτους αἰ
 χμαλώτους, γῆτῳ ἕκαστον χημάτωρ. τούτους δ' σελινίτας, ἀφ' ἡν
 μὲν αὐτονόμους τούτους γε ἄλλους ἀσέρας. ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς
 ἡλιώταις. σύμμοχ' ἔμ' τῇ ἀλλήλων, ἢν δὲ ἐπ' ἡ. φόρον δ' ὑποτε
 λῶν ἕκαστος ἔτρε τὸν βασιλῆα τῇ σελινιτῶν τοῖς βασιλῆς τῶν
 λιωτῶν, δ' ὅσον ἀμφοτέρας μυρίου. καὶ ὁμῆρας δὲ σφῶν αὐτῶν
 δίδου μύριες. τὴν δ' ἀποκίαν τὴν ἐς τὸν ἑωσφόρον, κοινῶν πα
 ρεῖσαι, **Ε** μετέχευ τῶν ἄλλων τὸν βελλόμενον. ἐγγράφαι δὲ τὰς
 σωθῆκας σὴν ἡλεκτρίνη, ἢ ἀνασῆσαι ὅν μετὰ τοῖς ἔτερι ἐπὶ τοῖς
 μεθορίοις. ὡμασαν δὲ ἡλιωτῶν μὲν, πυρωνίδης, καὶ θερίτης, καὶ
 φλόγ. **Θ** σελινιτῶν δ' νύκτωρ, καὶ μῆνιος, καὶ πολυλαμπής.
 τοιαύτη μὲν ἡ ἐρῶν ἐγγύετο. ἐν δὲ τὸ τῶν **Θ** καθήρετο, καὶ ἢ
 μᾶς τούτους αἰχμαλώτους ἀπέδουσαν. ἐπὶ δ' ἀρκεσόμεθα ἐς τὴν σ
 λίνω, ὑπὸ τῆς ἡμῶν, καὶ ἡσυχάζοντο μετὰ διακρύψω, οἷ τε
 ταῖροι, καὶ ὁ ἐνδ' υμῶν αὐτός. καὶ ὁ μὲν, ἡδὲ μὲν αὐτὸν παρ' αὐ
 τῶν, **Ε** κοινῶν ὅν ἀποκίαις, ὑπὸ γὰρ τῶν δ' ὡμασαν πρὸς γὰ
 μορ τὸν αὐτὸν παρ' αὐτῶν. γυναικὲς γὰρ οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ
 δ' οὐδ' αὖτε ἐπεθόμην, ἀλλ' ἡδὲ οὐκ ἀποπείμωμαι κάτω ἐς τὴν
 θάλατταν. ὡς δὲ ἐγὼ ἀδύατον ὅν παρ' αὐτῶν, ἀποπείμωμαι ἡμᾶς,
 ἐσιώσας ἐπὶ ἡμέρας. αἶ δ' ὅν τῶ μετὰ ἐν τῇ σελίν
 νη, κατενόεσα, καὶ παρ' αὐτοῖς, ταῦτα βούλομαι εἶπερ.
 πρῶτα μὲν τὸ μὴ ἐκ γυναικῶν γινώσκειν αὐτούς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
 c ἢ ἀγγέλων

ex manibus
nati.

γαστρον

μία

διωστρά

pudenda
hæma.

ranæ

Comete.

ribus, nam masculis nuptiis utuntur, sed nec quid sit foemina omnino sciunt. Nam ad quintum & uigesimalum usque annum omnes mulierum habentur loco, eo autem supra non habentur, sed habent. Concipiunt non in uentre, sed in crurium posteriori parte. Vbi autem foetus conceptus est, tumet crus, tandem suo tempore præcidentes educunt mortua, tum eadem ad uentum hiantia exponentes mulcent, & ad uitam excitant. Inde & mihi uidetur ad Græcos illud gastrocnemias uocabulum deuenisse, quod apud illos uentris loco sura cōcipit. Maius quiddam et his enarrabo. Genus hominum apud illos est, qui dicuntur arborei, idque hoc modo nascitur. Testiculum hominis præcidentes in terram plantantium more defodiunt. Inde autem exoritur arbor carnea maxima, ut phallus. Ramos quidem habet & frondes, fructus uero cubitales glandes. Vbi autem eæ maturæ fuerint, decerptas eudunt, atque in homines effingunt. Pudenda autem habent apposititia, quidam eburnea, pauperes autem lignea quibus coeant, & uxoribus misceantur. Postquam autem senuerit aliquis non moritur, sed ut fumus solutus euane scit in aërem. Cibus est omnibus unus; structo etenim igne, ranas assât super prunas. Multæ apud illos sunt ranæ per aëra circumuolantes. His autem assatis circumfusi uelut ad mensam lambunt euaporatum ex illis fumum, ac uescuntur. et cibo quidem tali aluntur. Potus hautem illis est aër expressus in calicem, liquorem ex se ut rotæ red dens. Non egerunt autem, neque mingunt, neque perfoffi sunt ea parte qua nos. sed ne pueri quidem natibus rem obscœnam præstant, uerum poplitibus supra suram. nam illic perfoffi sunt. Pulcher apud illos abetur caluus, & sine coma, comatos autem abominantur. Apud eos uero, qui cometas inhabitant stellas, comati contra formosi habentur. Aduenerunt enim quidam quibus illorum mores narrauerunt. Barbam autem ad genua demittunt, & in pedibus ungues non habent, sed unodigiti sunt omnes. In speciem caudæ brassicae natis cuiusque illorum innascitur proluxa, semper germi

nans

ἐκβένωμ. γὰμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι γινώσκονται. Ἐν δὲ οὐνομα γινώσκου
 κός ὅλως ἴσασι. μέγιστον μὲν οὐκ πέντε καὶ εἰκοσὶ ἐτῶν, γαμέτη
 ἑκάστος, ἀπὸ ἧς τὰ τῶν γαμῶν αὐτὸς. κύριος δὲ οὐκ οὐκ ἐν τῇ νηὶ οὐ
 ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις. ἐπεὶ δὲ γὰρ συλλαβὴν ὅτι ἐμβρυ,)
 παχύνεται ἡ κνήμη, καὶ γινώσκου ὑπερομ ἀνατεμνόμενος, ὅτι ἄρρεσι νε-
 κρὰ, ἐκδίντες δὲ αὐτὰ πρὸς τὸν ἀνεμομ κεχρηνότες, ἰωσφίτῳ. οἱ οὐ
 καὶ δὲ μοι καὶ ἐς τοὺς ἐκδίντας ἐκδίντες ἡμεῖς ἐν γαστροκνημίαις
 τοῦνομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστρος κυοφορεῖ. μετ' οὖν δὲ τού-
 τῳ ἄλλο διηγήσομαι. γὰρ ἐν ἐπὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ καὶ
 λάμπουσι Δεσφίται. γίγνεται δὲ τὸ εὖ πομ τοῦτο. ὅρχιμ ἀνδρῶν
 παρὰ τὸν δεξιὸν ἀποτεμνόμενος, ἐν γὰρ φυτεύσιμ. ἐκ δὲ αὐτῶν, δὲ ἐνδρῶν
 ἀναφύεται μέγιστον, σάκκινον, οἷον φαλλός. ἐκ δὲ καὶ κλάσας,
 καὶ φύλλα. ὁ δὲ καρπὸς, ἐπὶ βάλανοι πεχυαῖοι τοῦ μέγιστου. ἐπεὶ
 δὲ οὐκ οὐκ πεπαννόμενος, ἐν γινώσκου αὐτὸς, ἐκκολλάσθαι τοὺς ἀνθρώ-
 πους. αὐτὸς μὲν τοῖς πεποδὶν ἐχέσιμ. οἱ μὲν, ἐλεφάντινα, οἱ δὲ
 πέντες αὐτῶν, ξύλινα καὶ δὲ τὸν τῶν ὀχέσιμ, καὶ πλυσίτινα
 σὶ ταῖς γαμέταις αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ γὰρ ἡ ἀνδρῶν, οὐκ
 ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὥς πρὸς καπνὸς διαλυόμενος, ἀντὶ γίγνεται. ἔο-
 φη ἧς παρ' αὐτῇ. ἐπεὶ δὲ γὰρ παρ' ἀνακρίσσωσι, βαρύνουσι
 ὁπῶσι ἐπὶ τῇ ἀνθρώκω. πολλοὶ δὲ παρ' αὐτοῖς εἰσιμ ἐν τῇ
 ἐν πετόρμυλοι. ὁπῶν μὲν δὲ, περικαθεσθέντες, ὥς πρὸς δὲ περὶ τῶν
 πεζῶν, λάτθαι τὸν ἀναδυμνόμενον καπνὸν, καὶ ἐν πωλύντα.
 σίτω μὲν δὲ ἐξέφοντα τοιοῦτον. πολλοὶ δὲ αὐτοῖς ὅτι, ἀντὶ
 θλιβόμενος εἰς κύλικα, καὶ ὑπερὸν ἀνείας, ὥς πρὸς δὲ πομ. οὐ μὲν
 ἀπορῶσι γὰρ, καὶ ἀπορῶσιμ. ἀλλ' ἐν δὲ τῇ ἐν δὲ, ἡμεῖς. ἀλλ'
 οὐδὲ πῶν σωσσίαν οἱ παρ' αὐτοῖς ἐν ταῖς πωγῶν παρῶσιμ, ἀλλ'
 ἐν ταῖς ἡνῶσιμ, ὑπερὸν πῶν γαστροκνημίαις. ἐκ δὲ γὰρ εἰσι περὶ
 νοι. καλὸς δὲ νομίζου παρ' αὐτοῖς, ἡμεῖς δὲ φαλακρὸς καὶ ἄκομος
 ἡ. τοὺς δὲ κομῆτας καὶ μυσάσθαι, ἐπὶ ἧς κομῆτων ἀσέρων,
 τὸν ἀντίον, τοὺς κομῆτας καλοῦν νομίζουσι. ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς
 οἱ καὶ περὶ ἐκείνων διηγήσομαι. καὶ μὲν καὶ γὰρ φέσι, μικρὸν
 ὑπερὸν τὰ γόνια, καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἐχέσιμ, ἀλλὰ πᾶν
 τὸ ἐν δὲ μόνον ἀντὶ. ὑπερὸν τὰς πωγῶν ἐκείνῳ αὐτῶν, καὶ μὲν ἐκ

γαστροκνη
 καὶ α

nans, quæ & resupino cadente non frangitur. Emungunt
& mel amarissimum. qui si quando uel labori insudant,
uel luctantur, corpus lacte oblinunt, ut & caseus ex eo co
aguletur melle paululum distillate. Oleum autem è cepis
educunt, maxime pingue, ac redolens ut unguentum. Vi
neas habent plurimas, & aquæ feraces: uuarum autem
acini sunt uelut grando quæpiam. & mihi quidem uidetur
ubi uentus inciderit, uites illas quati, fractisque uitis
grandinem huc ad nos mitti. Ventre ut saculo utuntur,
in eum quantum cupiunt mittentes. Apertis etenim
uenter est illis, & iterum clausis, neque in illo intesti
num ullum, aut epar apparet, solum autem densus est
intus & pilis obsitus, ita ut & paruuli ubi frigent, in e
um subeant. Amictus autem diuinitibus quidem uitreus
& mollis, cæteris æreus contextus. Nam ea loca metallo
rum sunt fecunda, idemque aqua macerata metalla
ut lanam exercent. Quales autem habeant oculos o
mnino non ausim scribere, ne forte me quis mentiri
putet ob sermonis absurditatem, tamen & id quidem
dicam. Oculos exemptiles habent, ut qui uelit suos
exemptos seruet eos apud se donec illis ad usum ege
at, quos cum reposuit, cernit. Et multi cum forte propri
os perdiderint, ab alijs mutuuntur, & uident. Sunt &
locupletes qui plures habeant, occultos quidem & re
conditos. Aures illis sunt platani folia, præter eos qui
ex glandibus formantur. illi enim solum ligneas ha
bent aures. Cæterum & miraculum aliud in regia con
spicatus sum. Speculum maximum supra puteum posi
tum est, non adeo altum. In puteum si quis descende
rit, omnia audiet, quæ apud nos in terra dicuntur. Si
uero speculum intueris, omnes quidem urbes, omnes
que gentes uides, non secus ac si omnibus interesses.
Tunc & ipse meos uidi, & patriam omnem, an uero
& illi me uiderint, satis exploratum non habeo. Quod
si forte quis non credet hæc ita se habere, cum eo perue
niet sciet, me uera dixisse. Tunc salutato rege & ijs, qui
circa

grando.

uenter

„

Cum eo
peruenit

περικυκλωμένη, ὡς περὶ οὐρὰ, διάλλασα ἐς αὐτὴν, καὶ ὑπὸ τῆς ἀντι-
 κειμένης, οὐ κατὰ κλινὴν. ἀπομύνηται δὲ μέλι, σφίγγου τοῦ. καὶ
 παρὰ αὐτὴν κωνοσισμὸς, ἢ γυμνασίου, γὰρ αὐτὴν πᾶσι τοῖς σῶμα ἐκείνῃ
 σισμῷ, ὡς περὶ τυροῦς ἐπὶ αὐτοῦ πᾶσι γινώσκονται, ὁλίγοι τῶν μέλι-
 τῶν ἐπιστάτες. ἔλασσε δὲ ποιεῖται ἀπὸ τῆς κρομμύου πάντων λαπα-
 ρόμων, καὶ ἐνὶ οὐκ, ὡς περὶ μύρον. ἀμπέλους δὲ πολλὰς ἔχουσι ὑπὸ
 σφίγγου. αἱ γὰρ ῥάγες τῆς βοτάνης, ἐστὶν ὡς περὶ χάλυδα. καὶ
 μοι δοκεῖ ἐκ τῶν ἐμπροσθεν ἀνεμῶν διασείσθαι τὰς ἀμπέλους
 ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς καταπίπτει ἡ χάλυδα, διαβράχυνται
 ὁδόντων. τῇ μὲν τοι γαστρί, ὅσα πᾶσι χωνύται, τιθέντες ἐν αὐτῇ, ὅ
 σων δέονται. ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὐτῇ, καὶ πάλιν κλεσθὲν ὅσιν.
 ἐν τῇ δὲ ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἡ παρὰ φαίνεται, ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι δια-
 σείσθαι ἐν τοῖς, καὶ λάσσιος ὅσιν. ὡς περὶ καὶ τὰ νεογνὰ ἐκ τῶν
 γαστρί, ἐς ταύτην ὑποσφύεται. ἐστὶν δὲ τοῖς μὲν παλαισίοις, ἐκείνῃ
 νη, μαλακῇ, τῶς πᾶσι δὲ, χαλκῇ, ὑφαντῇ. πολλὰ χαλκὰ γὰρ τὰ
 ἐκ τῶν χασίρων. καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὑφ' αὐτῶν ὑποβρέξαστες, ὡς
 περὶ τὰ ἑρῖα. περὶ μὲν τοι τῆς ὀφθαλμῶν, οἷους ἔχουσιν, ὁκνῶ
 μὲν εἰπεῖν, μή τις με νομίσει ψεύσασθαι διὰ τὸ ἀπιστοῦ τοῦ λό-
 γου. ὁ μὲν δὲ καὶ τοῦτο ἔρω. τοὺς ὀφθαλμοὺς περιβαλλόντες ἔχουσιν
 σι. καὶ ὁ βαλόντων ἐξελθὼν τοὺς αὐτοὺς, φυλάττει ἐξ τῶν σι
 νῆς ἰδίῃ. οὕτως δὲ ἐν νείμῃ, ὅς τε καὶ πολλοὶ τοὺς σφύγγους
 ἀπολείπουντες, παρὰ ἄλλων γενομένων ὁρῶσιν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ πολ-
 λούς ἀποκτείνουσιν ἔχουσιν, οἱ παλόντες. τὰ ὅσα δὲ, παλαισίων
 φνῆσαι ἐστὶν αὐτοῖς, παλόντες τοῖς ἀπὸ τῆς βαλάνου. ἐκ τῶν
 γὰρ μόνον ξύλινά ἔχουσιν. καὶ μὲν καὶ ἄλλο διὰ τὸν βαλάνον ἐν τοῖς βα-
 σίλειος ἐκείνων. κατὰ τῇ μὲν μέγιστον κῆται ὑπὲρ φρεσίν, ὅ
 πᾶσι βαλάνος. ἀρμὴν οὖν εἰς τὴν φρεσίν κατὰ τῇ τῶν, ἐκείνῃ πᾶσι
 τῶν τῆς παρὰ ἡμῖν ἐν τῇ γῇ λεγομένη. ἐὰν δὲ εἰς τὸ κατὰ τῇ
 ἀποκτείνῃ, πᾶσας μὲν πόλεις, πᾶσι δὲ ἐν τῇ ὁρῶν, ὡς περὶ ἐκείνῃ
 σοις. τότε καὶ τοὺς οἰκείους ἐγὼ ἐκείνων, καὶ πᾶσι τῶν πᾶσι
 εἰσὶν. εἰ δὲ καὶ ἐκείνοι με ἐν τῇ, οὐκ ἐστὶ ἔχω ὅς τε σφαλὲς ἐπὶ τῇ. ὅς τε
 δὲ μὴ πιστεύῃ ταῦτα οὕτως ἔχειν, ἀμ ποτε ἢ αὐτὸς ἐκείνῃ ἀφ' ἡμεῶν,
 ἡσυχία ὡς ἀλκῇ λείω. τότε δὲ οὕτως ἀπαρτίζονται τὴν βασιλείαν, καὶ
 τοὺς ἀμ

μήτηρ
 οὐκ

qui circa illum erant, nauē ascendentes ferebamur. Ab-
 untia autem mihi dona dedit Endymion, uestes quidem
 uitreas duas, aëreas autem quinque, lupineamque pano-
 pliam, quæ omnia postea in ceto amisi. Misit & nobiscū
 Equouultures mille, qui nos deducerent stadijs quingē-
 tis. Nauigantes autem circa terram illam, prouincias qui-
 dem plurimas & alias præterlapsi sumus, appulimus ue-
 ro ad Luciferum nuper inhabitatum, ubi descendentes
 aquas hausimus. Hinc zodiacum introeuntes, ad leuam
 quidem solem prætergrediebamur, circa illius terre mar-
 ginem nauigantes. Neq; enim descendimus, & quidem
 socijs id summe cupientibus. Erat enim uentus, qui nos
 à terra propelleret, quanquam uideremus regionem fœ-
 cundam, ac pinguem, & irriguam, ac bonorū multorum
 plenam. Atqui Nubecentauri, hi uidelicet qui Phaëthon
 tū militabant, speculati nos longe, ac delapsi uolauerunt
 ad nauem, quūq; socios esse didicissent, abiire, iam enim
 & Equi uultures discesserant. Nauigantes autem sequen-
 ti nocte ac die, circa uesperam peruenimus ad lucernarū
 urbem (sic enim illam uocant) iam iter nostrum ad infē-
 riora secantes. Hæc autē ciuitas medio inter Pleiades, ac
 Hyadas stellas aëre sita est, zodiacoq; multo inferior. Des-
 cēdentes autē neminem quidem inuenimus, lucernas ue-
 ro multas decurrentes, & in foro & secus portū deambu-
 lantes nōnullas quidē paruas, & ut ita dicā, egenas, ex
 magnis autē ac potentibus paucas, & has ualde illustres ac
 nobiles. Domus illis, & lychneones Teorū unicuiq; e-
 rant, et hominum more appellabantur, & uocem emittē-
 tes audiebamus, neq; nocebant, sed potius ad diuertē-
 dum inuitabant. Nos tamen formidare, nec nostrum uel
 unus apud illos coenare, aut capere somnum est ausus.
 Palatium autem illis in mediā ciuitate extructum est,
 ubi per totam noctem earum sedet princeps, nomine u-
 namquāq; compellans. Quæcūq; uero non paret com-
 demnatur ad mortem ut transfuga. mors autem est ex-
 tingui. Astantes autē nos considerabamus quæ fiebant
 simulq; lucernas respondentes audiebamus, causasque
 quare

ληχνηνοί
 λισ.

Λύχνηνες

τοὺς ἀμφ' αὐτὸν, ἐμβάντες, ἀνήχθημεν. ἐμοὶ δὲ καὶ δ' ὄρα ἔδωκεν
 κερὸ ἐνδυμῖον, δ' ὅνο μὲν ἦν ὑαλίνωμ χιτῶνων, πέντε δὲ χαλ-
 κοὺς, καὶ πανοπλίᾳμ δερμίνωμ. ἀπάντα γ' ὅθ' ἡ κῆτε κατέλιπεμ.
 στωίπεμ περὶ ἡμῖν καὶ Ἱππογύπτες χιλίους, πρῶτ' ἐμψόντας ἄρ-
 σασίωμ πεντακοσίωμ. γ' ὅθ' παράπλω, πολλὰς μὲν καὶ ἄλ-
 λας χώρας παρημίψαμεν, προσέχομεν δὲ καὶ ὅθ' ἑωσφόρῳ
 ἄρτι στωοικιζομένω. καὶ ἀποβάντες, ὑπερβύσαμεθα. ἐμβάντες δ'
 εἰς τὴν ῥωσῖακὸν, γ' ἄριστ' ἔρεθίσμεν τὸν ἥλιον, γ' ἡρῶ τὴν γλῶ-
 σσιν ἀπαπλέοντες. οὐ γὰρ ἀπέβημεν, καὶ τοὶ πολλοὶ ἦν ἑταίρων ἐν
 πιδυμῶντων. ἀλλ' ὁ ἀνεμὸς οὐκ ἀφῆκεν. ἐβώμεθα μὲν τοὶ τὴν
 χώραν ἐνθαλῆτε, καὶ πῶνα, καὶ εὐνδριον, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν
 μεσλῶ. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ νεφελοκένταυροι, μιδορορῶντες πα-
 ρὰ ὅθ' φαέδοντι, ἐπέπρασσαν ἐπὶ τὴν ναῦν. καὶ μαδόντες γ'
 ἀνδρόνους, ἀπεχώρησαν. ἥδη δὲ καὶ οἱ Ἱππογυποὶ ἀπελκύνθη-
 σον. πλεῖσαντες δὲ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, καὶ ἡμέραν, περὶ ἐν
 στήρῳ ἀνιόντες εἰς τὴν Λυγχνόπολιν καλεσμένω, ἥδη τὸν
 κάτω πλοῦν διώκοντες. ἡ δὲ πόλις αὕτη, κῆται μεταξὺ τῆς πλῆ-
 ῖδος, καὶ τὴν ἰσθμὸν ἄρ' ἐξ. ταπεινότερα μὲν τοὶ τὴν ῥωσῖαν
 κού. ἀποβάντες δὲ, ἀνδρωπορὸν οὐδένα μὲν εὐρομν, λυχνους
 δὲ πολλοὺς περιδόντας, καὶ γ' τῇ ἄγορᾳ, καὶ περὶ τὸν λιμὲν
 να διατρίβοντας. τοὺς μὲν, μικροὺς, καὶ ὥς περ εἰπεῖν, πέντε
 τας. ολίγους δὲ ἦν μεγάλων, καὶ δυνάτων, πάντων λαμπρῶν,
 καὶ περιφανῶν. οἰκίσθες δ' αὐτοῖς, καὶ λυχνεῶνες ἰδίᾳ ἐκάσθ' ἐπε-
 ποίητο. καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὥς περ οἱ ἄνθρωποι. καὶ
 φωνῶν προΐεμεν ἡκούμεν, καὶ οὐδέμ ἡμᾶς ἡδύκοι, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλοι. ἡμεῖς δὲ, ὅμως ἐφοβούμεθα. καὶ οὔτε
 διαπνῆσαι, οὔτε ὑπνώσασθαι ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχὴ δ' αὖτε
 τοῖς γ' μέση τῇ πόλει πεποιήται. ἐν δ' ὁ ἄρχων αὐτῶν, δ' ὅθ'
 λης νυκτὸς καθεῖται, ὀνομασί καλῶν ἐκασον. ὅς δ' ἂν μὴ ὑπα-
 κόνσῃ, κατὰ σφίκαται ἀποδανῶν, ὥς λιπὼν τὴν τάξιν. ὁ δὲ θά-
 πατος ὅς σβεδίωται. παρῶντες δὲ ἐν ἡμέρᾳ, ἑωρῶμεν τὰ γιγνόμε-
 να, ἡμῶν ὀνομασμένων αὐμὰ τὴν λυχνῶν ἀπολογουμένων, ἡ τὰς αἰτίας

Aristophanes in auib.

quare abfuissent dicētes. Hic & lucernam nostram agnoui, & alloquutus rogabam, quomodo se haberent domestici nostri, ea autem mihi omnia enarrauit. & noctem quidem illam ibi mansimus. Sequenti uero die soluentes secus nubes nauigabamus. Hic & Nephelococcygiam uidimus urbem, uidētesq; admirati sumus. neq; in eam descendimus, non enim permittebat aura. Imperata autē illis Coronus Cottaphionis filius. Tum ego Aristophanis poēta recordatus sum, hominis quidem sapientis & ueri, ac in his quae scripsit frustra non crediti. Tertia autē ab illa die, & oceanum iam manifeste uidebamus, terram autem nusquam, praeter aërias illas, quae iam ipsae quidē igneae & micantes, mihi uidebantur. Quarta autem die circa meridiem molliter aspirante aura & subsidēte in mare deponimur. Vt uero aquam attigimus, mire ac supra modum laeti fuimus, & omnibus prandiū exijs quae suppetebant exhibuimus, et descendentes natabamus. erat enim tranquillum mare. Sed ut uidetur, saepenumero mutatio in melius, maiorum malorum consueuit esse principium. Etenim nobis duos tantum dies feliciter nauigantibus, illucente tertia ad orientem solem, repente beluas uidemus, & cete cum multa alia, tum omnium maximum, & quingentorum et mille stadiorum magnitudine. adueniebat autem hiāns, et mare procul turbans, spumaq; undiq; circūfusus. Dentes exerebat phallis nostris multo longiores, acutos omnes, ut pali, ac ebore candidiores. Nos igitur cum postremū nobis mutuo uale dixissemus, & amplexi essemus, praestolabamur, & cum resorberet, una cum naui ipsa nos deglutit. Non autem contigit in dentes offendere, sed per eorum raritatem nauis delapsa intro decidit. Vbi autem intus fuimus primo quidem obscurum erat, & uidebamus prorsus nihil. Tandem eo hiante uidemus cetum magnum, undiquaque altum latumque, & ciuitatis capacem, quae uel decem hominum milia capere possit. Erant praeterea passim & parui pisces, & alia quaedam animalia conchis multa, nauiumq; uela, & ancorae, et hominum ossa, &

λεγόντων, δι' ἃς ἐβράδυνον. ἔνθα καὶ τὸν ἡμέτερον λύχνον ἐγνώ-
 ρισα. καὶ προσεπώνη αὐτόν, περὶ τοῦ καὶ οἶκον ἐπωθανόμην, ὅ-
 πως ἔχοιμι. ὃ δὲ μοι πάντα διηγήσατο. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκεῖ
 ἦν, αὐτοὶ ἐμείναμεν. τῇ ἐπιούσῃ δ', ἄρα νύκτας, ἐπλέομεν πλοσίον
 τοῦ νεφῶς. ἔνθα δὴ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν πόλιν ἰδόντες, ἐ-
 θαυμάσαμεν. οὐ μὲν τοι ἐπέβημεν αὐτῆς, οὐ γὰρ εἶα τὸ πνεῦμα
 βασιλεύει μὲν τοὶ αὐτῶν κορωνοὶ ὁ κοπήφωιν. καὶ ἐγὼ ἐμνή-
 σθην Αἰριοφάνους τὸ ποικιῶν, ἀνδρὸς σοφοῦ, καὶ ἀλκιδοῦς, καὶ
 μάτῳ ἐφ' οἷς ἔγραψεν ἀπιστομύην. τρίτῃ δ' ἀπὸ ταύτης ἡμέρας,
 καὶ τὸν ὠκεανὸν ἠδὲ σφαῖρας ἑωρῶμεν. γὰρ δὲ οὐδ' αὖτε, πάλιν γε ἔ-
 ρη. ὅθι ἄγρι, καὶ αὐταὶ δὲ, πυρῶδες ἦδη, καὶ ὑπεραυγαῖς ἐφαντάζον-
 το. τῇ τετάρτῃ δ' περὶ μεσημβρίαν, μαλακῶς ἐνδιδόντες ἔπει-
 ματος, καὶ σωρίζαντο, ἐπὶ τὴν θάλατταν κατετίθημεν. ὥς δ' ἔ-
 ἵδμενος ἐφαντάμεν, θαυμάσιον ὡς ὑπερβόμεθα, καὶ ὑπερχαίρο-
 μεν, καὶ εὐπνοῖαν παύσιν ἐκ τοῦ πτόντων ἐποιδμεθα. καὶ ἀπορρί-
 ψαντες, ἐνὶ χόμῃ. καὶ ἔτι γαλήνη οὖσα, ἔλυσαν δὲ τὸ πᾶν
 λαγός. εἶκοι δ' ἀρχὴ καὶ μύζονων γίνεσθαι πολλὰς καὶ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον μεταβολῆς. καὶ γὰρ ἡμεῖς δὴ μόνους ἡμέρας ἐν ἵδμεν πλεῖ-
 σαντες, καὶ ἔτι πρὸς ὑποφάνεσθαι, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἄφω-
 ρῶμεν θηρία, καὶ κῆτες, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐν δ' ἐμείζονα ἀπάν-
 των, ὅσον σαπίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ μέγεθος. ἐπὶ δὲ
 δὲ κεχηνός, καὶ πρὸ πολλοῦ ταράττον τὴν θάλατταν, ἀφρῶν τε πε-
 ρικλυζόμενον, καὶ τὴν οὐδὲν ἐκφάνον, πολλὴν τὴν παρ' ἡμῶν
 φασγάνων ὑψηλοτέρων. ὅς τις δὲ πάντας, ὡς πρὸ σκόλοπας, καὶ λυ-
 κοῦς, ὡς περὶ ἐλεφαντίνους. ἡμεῖς μὲν οὖν εἰς ἕνα τὸν ἀλκιδό-
 στεοντες, ἃ περιλαβόντες, ἐμύομεν. ὃ δὲ, ἠδὲ παρ' ἡμῶν, καὶ ἀναβ-
 ροφῆσθαι, ἡμᾶς αὐτῇ νύκτι κατέπαυε. οὐ μὲν τοι ἐφθασα ἐξέρξαι τῆς
 θάλαττης, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἁραιωμάτων ἡναῖς εἰς τὸ εἶσω διεξέπα-
 υε. ἐπεὶ δὲ ἐνδον ἡμεῖς, τὸ μὲν πρῶτον, σκότος ἦν, καὶ οὐδὲν
 ἑωρῶμεν. ὕστερον δὲ αὐτοὶ ἀναχάνοντες, εἶδομεν κατὰ μέγα,
 ἃ παρὰ πλάτῃ, καὶ ὑψηλὸν, ἰκανὸν μυριάδων πόλιν ἐνδοκῆν.
 ἔκκεντο δ' ἐν μέσῳ ἃ μικροὶ ἰχθύες, καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία συγ-
 κεκομμένα, καὶ πλοῖα ἰσία, καὶ ἄγκυραι, καὶ ἀνθρώπων ὅσας

& conera. Circa medium uero & terra & colles erant, ut
 conijcio, ex eo quem absorpserat limo, accumulati. Igi-
 tur & sylua in his innata erat, & arbores omnigenae, ole-
 raq; accreuerant, ac cuncta cultis agris similia. circuitus
 autem terrae stadij ducenti & quadraginta. Erat autem ui-
 dere & marinas aues, laros, & alcyonas in arboribus nidi-
 ficantes. Tunc uero plurimū lachrymati fuimus. Deni-
 q; cum erexissem comites, nauem fulcimus, ipsiq; e silici-
 bus excitantes ignem, & accendentes, coenā ex his quae
 aderant fecimus. Aderant enim omnigenum piscium car-
 nes, aquamq; adhuc ex Lucifero etiam habebamus. Ses-
 quenti uero exurgentes die, si quando hiaffet cetus, non
 nunquam montes uidebamus, quandoq; solum coelum,
 quandoq; insulas. nam sentiebamus eum concite ferri ad
 omnem pelagi partem. Postquam autem mansione iam
 assueti eramus, accipiens e comitibus septem, deambula-
 bam per syluā, cuncta lustrare ac explorare uolens. Nec-
 dum quinq; stadijs totis digressus inueni facellum quod
 dam Neptuni, quemadmodum testabatur inscriptio, ac
 paulo post & sepulchra multa, et columnas desuper, iu-
 xtaq; fontem perspicuae aquae, et canis etiam latratum au-
 diuimus, longe q; apparebat fumus, & domū quampiam
 conijciebamus. Festinanter igitur accedentes, offendi-
 mus senem & adolescentem, sedule ac diligenter sulcum
 quendam facientes, ac per eum aquam de fonte deriuan-
 tes. Laeti ergo simul ac territi constitimus. illi uero idem
 & nobiscum merito passi, sine uoce steterē. Tandem ue-
 ro aliquando, qui uos estis aduenae inquit senex, num ex
 marinis estis dñs, an infelices homines nobis similes? Ete-
 nim nos hoies, & in terra nutriti, marini nunc sumus, flu-
 ctuamusq; hac belua circūclusi, neq; quid de nobis sit fa-
 tis nouimus. mori qdē uidemur, uiuere tamē arbitramur.
 Ad hec ego, et nos, inquā, o pater adsumus hic hoies ali-
 unde profecti, ipsa cū nauī nuper absorpti. Accessim⁹ autē
 nūc uolentes scire, quē in sylua sint, quō se habeant, multa
 enī nobis, et dēsa uisa est. Deus autē, ut uidet nos duxit te
 ut uiderem⁹, sciremusq; nos in hac belua inclusos esse, nō
 solos

καὶ φοβία. καὶ μέτρον δὲ, ὃ γῆ, καὶ λόφοι ἦσαν, ἐμοὶ δοκῆν, ἐκ
 τῆ ἰλῆος, ἢ κατέπνευσαν ἰάνεσσα. ὕλη οὖν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ δένδρα
 πάντοια ἐπεφύκει, καὶ λάχανα ἐβεβλασῆκε, καὶ ἔφυκε πάντα
 θηραγασμύοις. περίμετρον δὲ τῆ γῆς, σάδιοι διακόσιοι καὶ τρια-
 κκοῖα. ἢ δὲ ἰδοῦν καὶ ὄρνεα τὰ θαλάττια, λάρες, καὶ ἀλκυνόνας,
 ἐπὶ τῇ δένδρων νεοτηνόντα. τό τε καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐδακρύομεν.
 ὕστερον δ' ἀναστήσας τοὺς ἐταῖρους, πλὴν μὲν ναῦν ὑπεσκήξαμεν, αὐ-
 τοὶ δὲ τὰ πυρρὰ σωβρίφανε, καὶ ἀνακαύοντες, δεῖπνον ἐκ τῇ
 παρόντων ἐποιδμεθα. πρὸς τὸ ἄφθονον καὶ παντοδ' ἀπ' ἀφ' ἑαυ-
 τῶν. καὶ ὕδωρ ἔτι δ' ἐκ τοῦ ἑωσφόρου εἶχομεν. τῇ ἐπιουσίᾳ δὲ
 διαναστάτες, εἴ ποτε ἀναχάνοι δ' κῆτος, ἑωρῶμεν ἄλλοτε μὲν ὅρα,
 ἄλλοτε δ' ἄνθρωπον, ἢ οὐρανόν, πολλὰς δὲ κινήσεις. ὃ δ' ἡδαιόμε-
 θα, φερομένη αὐτοὶ ὁξείως πρὸς πᾶν μέρος φηὶ θαλάττης. ἐπὶ δὲ
 δὲ ἐθάδεις τῇ διατριβῇ ἐγιγνόμεθα, λαβὼν ἐπὶ αὐτῇ ἐταῖρων, ἐ-
 βαδίζοντες πλὴν ὕλῃ, περισκέψασθαι τὰ πάντα βυλόμηνος. οὐπω
 δὲ ὄλως πέντε διελθὼν σάδιος, εὐροῖ ἱερὸν ποσσιδῶνος, ὡς ἐδ' ἡ-
 λαι καὶ ἐπιγραφῇ. καὶ μετ' οὐ πολὺ, καὶ τάφους πολλοὺς, καὶ σήλας
 ἐπ' αὐτῶν, πολλοὶσιν τε, πηγὰς ὕδατος διαυγῆς. ἐπὶ δὲ καὶ κυνὸς
 ὑλακίῳ κέκομεν, καὶ καπνὸς ἐφαίνετο παρ' ὅρθωτον. καὶ τινα καὶ πρὸς
 λιμὲν εἰκάσομεν. αὐτὸς οὐκ ἐβαδίζοντες, ἐλίσσόμεθα πρὸς εὐνὴν καὶ
 νεανίσκον, μάλα πρὸς τὴν πρᾶσιάν ἡναεργασμύοις, καὶ ὕδωρ ἄντ'
 πηγῆς ἐπ' αὐτῶν διοχετεύσιμ. ἡδέντες οὐκ ἄμα, καὶ φοβηθέντες,
 ἔσκημεν. καὶ κῆνοι δ' ταυτὸν ἡμῖν ὡς τὸ εἶδος παθούτες, ἀναυδοὶ πα-
 ρεσῆκεσαν. χρόνῳ δὲ ὁ πρὸς εὐνὴν ἔφη, τίνες ὑμῖς ἄρα εἰς ἐξένοι;
 πότερον ἔφη, τῇ ἐναλίωμ διαμόνῳ, ἢ ἀνδρωποὶ δυσυχθεῖς, ἡμῖν
 παρὰ πλῆστοι; ὃ δ' ἡμῖς ἀνθρωποὶ ὄντες, καὶ γὰρ γῆ ἐφαίνετο, καὶ
 θαλάττιοι γεγόναμεν, καὶ συννηχόμεθα ὅτι πρὸς ἐχόντι τούτῳ θη-
 ρίῳ, οὐδ' ὁ πάχομεν, ἀκριβῶς εἰδότες. πεθάναι μὲν γὰρ εἰκάσο-
 μεν, ζῆν δὲ πισύομεν. πρὸς ταῦτ' ἐγὼ εἶπον. καὶ ἡμῖς τοὶ ἀν-
 δρωποὶ νεώλιδες ὡς πατέρ' ἐσμὲν, αὐτοὶ σκάφη πρῶτον καταπο-
 δέντες. προήλθομεν δὲ καὶ, βουλόμενοι μαθεῖν τὰ ἐν τῇ ὕλῃ
 ὡς ἔχει. πολλὰ γάρ τις καὶ λάσιον ἐφαίνετο. δαίμων δὲ ἡ-
 ὡς ἔοικεν ἡμῶς ἦγαγε, σέ τε ὁφομύους, καὶ εἰσομύους ὅτι καὶ

solos. Sed narra nobis tuam ipsius fortunam, quisquis
 es, & unde huc introieris. Is autem inquit, non dicam, neque
 quæ apud me sunt scietis, nisi prius hospitio recepti, ex
 presentibus bonis fruamini, simulque acceptos nos duxit
 in domum. Cum autem nobis olera & glandes apposuis-
 set, ac pisces, uinumque infudisset, postquam saturi fuimus
 rogabat quid nobis accidisset. Cui ego omnia, ut sese ha-
 bebant enarraui, nimirum tempestatem illam, & quid
 in insula contigisset, tum nauigationem in aëre, atque bel-
 lum, cum reliquis alijs, usque ad id quod a ceto absorpti fu-
 erimus. Ille uero supra modum admiratus, & ipse ex par-
 te quid sibi contigisset enarrabat, aiebatque. Genere quidem
 hospites, sum Cyprius. Egressus autem ad mercatum cum
 filio quem uidetis, alijsque meis familiaribus multis nauiga-
 bam in Italiam, nauis quidem magna, ac uarijs mercibus or-
 nusta, quam forte in ore ceti dissolutam uidistis. Igitur in Si-
 ciliam usque feliciter nauigauimus. Inde uiolento flatu ab-
 lati post tertiam diem in oceanum delati fuimus. hic in cetum
 incidentes, et ipsa cum nauis ac comitibus absorpti, ceteris
 morientibus duo nos euasimus. Sepulcris autem socijs tem-
 plum Neptuno ereximus, eam quam uidetis agimus uitam.
 Olera quidem ex orto legimus, uescimur uero piscibus ac
 glandibus. Multa autem, ut uidetis, est sylua, & sane uineas
 habet plures, ex quibus nobis uinum exoritur dulcissimum,
 fontemque non minus optima quam frigidissima aqua. Lectu-
 lum autem substernimus ex frondibus, ignemque succendimus
 copiosum, aduolantesque uolucres accupamus, piscamur et
 uitios pisces, ad beluæ brachias sollicitatos. ubi abluimur
 si quando cupimus. etenim stagnum salsum est non pro-
 cul, uiginti stadiorum circuitu, quoduis piscium genus
 continens, in quo & namus, & uauigamus parua in cim-
 ba, quam ipse compegi. Annos autem a ceto absorpti se-
 ptem & uiginti numeramus. & alia quidem utcumque fer-
 re possemus, sed incolæ, & uicini molesti uehementer
 sunt & onerosi, ferique & agrestes. Papæ inquam ego, & alij
 etiam sunt in ceto: multi quidem, inquit, & inhumani, ac
 uisum deformes. Nam occidentalem, & extremam syluæ
 partem

μόνοι οὐ θεοὶ δεκαθεῖς γυνεθὰ θεοὶ διήρῳ. ἀλλὰ φράστον ἡμῖν τὴν
 σκαυτοὶν πύχλῳ, ὅσῳ ὧν, καὶ ὅπως διῦρο εἰσῆλθε. ὁ δὲ οὐ πρότε
 ρομ ἔφη ἐρεῖν, οὐδὲ πέντε ἰδοὶ παρ' ἡμῶν, πρὶν ξενίῳ τῷ παρὸν
 τῷ μετὰ ἔσθαι. καὶ λαβὼν ἡμᾶς, ἡρῶ ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ἐπεπεί
 τοῦ ἀντάρκη. καὶ σιβάδας ἐνωκοδόμητο. καὶ τὰ ἄλλα, θῆκε τισι.
 παρὰ τοὺς δὲ ἡμῖν λάχανά τε, καὶ ἀκρόβρυα, καὶ ἰχθυῖς, ἐπὶ δὲ
 οἶνον ἐγχεῖς, ἐπεὶ ἡ ἱκανῶς ἐκορέσθημεν, ἐπαυθάνειτο ἅπερ πῶν
 θηρῶν. καὶ γὰρ πάντας ἐξῆς διηγεσάμεν, τότε χαμῶνα, καὶ τὰ οὐ
 τῇ νήσῳ, καὶ τὸν οὐ θεοὶ ἀεὶ πλεῖν, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἄλλα
 μέχρι οὗ ἐς τὸ κῆτ' ἀποσυνεως. ὁ δὲ ὑπερβαυμάσας, καὶ αὐτὸς
 οὐ μέγα τὰ κατ' αὐτὸν διεξήει, λέγων, ὅτι γῆρος εἰμὶ ὧς ξένοι, καὶ
 πρὶς. ὁρμηδὲς δὲ κατ' ἐμπορίαν ἀπὸ τῶν παλαιῶν μετὰ παιδῶν
 ὁρᾶτε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν, ἐπλεον εἰς ἰταλίαν, ποικίλ
 λον φορτίον κομίζων ἐπὶ νηὶ μεγάλῃ, ἢ ἐπὶ σόματι τοῦ κήτους
 διαλελυμένῳ ἴσως ἐωράκητε. μέχρι μὲν οὖν σικελίας, εὐτυχῶς
 διηπελυσάμεν. ἐκθῆναι δὲ ἀρπαδέντες ἀνέμῳ σφοδρῶ, ῥιταῖοι
 ἐς τὸν ὠκεανὸν ἀπήχθημεν. ἔνθα θεοὶ κῆτα περιτρυχόντες, καὶ αὐτὰν
 οἶον κατὰ ποθέντες, δῖο ἡμῶν, τῷ ἄλλῳ ἀποθανόντων, ἴσως δὲ
 μεν. δάφαντες δὲ τοὺς ἑταίρους, καὶ ναὸν θεοῦ προσφθύνειν δεινὰ μέ
 νοι, τισὶν τὸν βίον βῶμεν, λάχανα μὲν κηπεύοντες, ἰχθυῖς δὲ σί
 τῶν, καὶ ἀκρόβρυα. πολλὰ δὲ ὧς ὁρᾶτε ἡ ὕλη. καὶ μὲν καὶ ἀμπέλους
 ἔχει πολλὰς, ἀφ' ὧν ἡδιστος οἶνος γίγνεται. καὶ τὴν πηγὴν δὲ ἴσως
 εἶδετε καλλίστην ἑλκυστοτάτην ὕδατος. ἐν δὲ ἀπὸ τῶν φύλων πο
 οῦμεθα, καὶ πῦρ ἀφθονομαίμεν, καὶ ὄρεα δὲ διηγεσάμεν τὰ εἰσπε
 μενα, καὶ ζῶντας ἰχθυῖς ἀγρεύομεν, θιζόντες ἐπὶ τὰ βραχίλια τῶν
 ρῖν, ἔνθα καὶ λούομεθα, ὅπου τὰ ἐτίθυμ' ἡρώμεν. ὁ μὲν καὶ λίμνης
 ποδῶν ὅστις ἀλμυρὰ, σαδῖον εἰκοσι τὴν πρὶς μέτρον, ἰχθυῖς ἔχουσα
 πάντοδ' ἀπὸς. οὐδὲ καὶ νηὶ ὡς ἡμῶν, καὶ πλεον μὲν ἐπὶ σκάφῃ μικρῇ, ὅ
 ἐγὼ ἐναυωκῆσάμεν. ἐπὶ δὲ ἡμῖν ὅστις κατὰ πόσιν ταῦτα, ἐπὶ αὐτῇ, καὶ εἰ
 κοσι. καὶ τὰ ἄλλα, ἴσως φέρην δυνάμεθα. οἱ δὲ γαίοντες ἡμῖν, ὁ
 πάροικοι, σφοδρὰ χαλεπῇ, καὶ βαρεῖς εἰσιμ, ἀμικτοὶ τε ὄντες, καὶ ἄ
 ρστοι. καὶ ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἄλλοι βινεῖς εἰσιμ οὐ θεοὶ κῆτα, πολλοὶ δὲ οὐ
 ἐφ' ἡμῶν, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν γὰρ ἐσπερία, καὶ
 οὐραία

*Tarichas
nes.*

*Tritonomē
dites.*

Paguradæ.

Psitopodes

partem, Tarichanes inhabitant, gens oculis anguillinis, & facie Carabea, bellatrix, temeraria, ac mordax. Aliam quæ ad dextrum est latus, Tritonomēdites tenent, superioribus quidē partibus hominibus similes, inferioribus uero felibus. Atqui alijs minus immites sūt. Ad leuā uero Carcinochires, & Thynocephali, mutua inter se amicitia & foedere iuncti. Mediterraneā deniq; Paguradæ, ac Psitopodes, genus bellicum, ac celerrimum. Quæ ad orientem, ad beluæ uidelicet os uergunt, deserta ut plurimū sunt, & à mari stagnantia. tamen et hæc ego teneo. ueti gal pendens Psitopodibus, ostrea quingenta. Hæc autē sic se habet regio. Nos autem prospicere oportet, quomodo possimus tot cum gentibus congregari, & quo iure uiuere. Quot, inquam ego, omnes hi? Plures, inquit, mille. armis autem quibus utuntur? nullis, inquit, nisi piscium ossibus. Igitur, inquā ego, feliciter dimicabimus, si nos his bello congregiamur, utpote nos armati cum inermibus. Si enim eos superabimus, posthac sine timore uiuemus. Quæ ut probauimus, abeuntes ad nauem accingebamur. Belli autem causa futura erat, quod pensio nō per solueretur, iam pacti tempore imminente. Et illi quidem misere, tributa postulantes, is uero superbe respondens, nuncios persequutus est. Primi igitur Psitopodes & Paguradæ Scintharo (sic enim uocabatur) indignati, cum tumultu ingruiebant. Nos uero aggressum præuidentes stetimus armati, insidias statuantes hominum quinque & uiginti. Præceptum autem erat his qui ex insidijs erant, ubi prætergressos hostes uidissent insurgerent, quod et fecere. Nam insurgentes à tergo cadebant illos, nos uero & ipsi uiginti quinque (siquidē Scintharus eiusque filius commilitabant) obuiauimus, committentesque manum ita & uiribus decernebamus. Deniq; conuersos in fugā, ad suas usque latebras insequuti sumus. Cæsi autē ex hostibus sunt nonaginta, è nostris uero unus, & gubernator, tergum triglæ costa perfoctus. Die igitur illa & nocte mansimus in prælio, trophæumque statuisimus, arida Delphini spina in sublimē erecta. Sequenti uero die aderant & alij,

quæ

*piscium
ossa.*

θυράια τ' ὕλης, τοριχᾶνεροϊκόσιν, ἐθνὸς ἐγγχελυπόρ, ᾧ παραβο
 πρόσωπρ, μάχιμον, κῆ θρασυ, κῆ ὠμοφάτορ. τὰ δὲ τ' ἑτέρας πλευ
 ρᾶς, κῆ τὸν δεξιὸν τοῖχορ, τριτωνομυλόνηες, τὰ μὲν ἄνω, ἀνθρώ
 ποις εὐκότες, τὰ δὲ κάτω, τοῖς γαλιώταις. ἡ τορ μὲν τοι ἄλικοι
 εἰσι τῶν ἄλλωρ. τὰ λαὰ δὲ, καρκινόχηρες, καὶ θυνοκέφαλοι, συμ
 μαχίαντε, καὶ οὐλίαν πρὸς ἐαυτοὺς περικυμλίοι. τὴν δὲ μεσό
 γαίαν, νέμοντ' Παγυράσαι, καὶ τιτόπιδες, γῆρας μάχιμον, καὶ
 θρομικώτατορ. τὰ ἑῶα δὲ πρὸς αὐτῶν τοῖ σόμαλ, τὰ πολλὰ μὲν
 ἐκμάδσι, πρσκληζόμενα τῇ θαλάτῃ. ὅμως δὲ ταῦτα ἐγὼ ἔχω,
 φόρορ ψιτόπσιρ ὑποτελῶν ἐκάστ' ἑτέρς, ὅσρεα πεντακόσια. τοιαύ
 τη μὲν ἡ χώρα εἴσι. ἡμᾶς δὲ κῆ ὁρᾶμ' ὅπως διωκώμεθα τοσούτοις
 ἔθνεσι μάχεσθ, κῆ ὅπως βιοτεύσομεν. πόσοι δὲ ἐφῶν ἐγὼ οὗτοι
 πάντες εἰσι; πλείους ἔφη χιλίωρ. ὅπλα δὲ τίνα εἰσὶν αὐτοῖς; οὐ
 δὲρ ἔφη, πολλὴν ὥσα τῶν ἰχθύωρ. οὐκ ἔρ ἐφῶν ἐγὼ, ἄρισ' ἔρ ἔχοι
 διὰ μάχης ἐλθέρ αὐτοῖς, ἅπε οὔσιν ἀνόπλοις, αὐτοὺς γε ὥπλισ
 μύνης. εἰ κ' κρατήσομερ αὐτῶν, ἀδεῶς τοιοπόρ οἰκήσομερ. ἐφο
 ξε ταῦτα. ᾧ ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦρ, παρεσκηναζόμεθα. αἰτία δὲ τῷ
 πολέμῳ ἐμείλιρ ἔσεν, τ' φόρς οὐκ ἀπόδοσις, ἥδη τ' προθεσμίας
 ἐνεσώκη. κῆ δὴ οἱ μὲν, ἐπεμπερ, τ' διασμὸρ ἀπαυθύντες. ὁ δὲ, ὑπὸ
 πῆικῳς ἀπεκρινόμενος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγμέλς. πρῶτορ οὐρ οἱ τιτό
 πιδες, κῆ οἱ Παγυράσαι, χαλεπαίνοντες τοῖ συνθάρω, ττοτ' ἐκα
 λῆτο, μετὰ πολλῶν θορύβω ἐπήεσαν. ἡμῆς δὲ, τὴν ἐφοδορ ὑπο
 πλέοντες, θῆανλισάμενοι, ἀνεμένομεν, λόχορ τινὰ προάξατες
 ἀνδρῶν πέντε, ᾧ εἴκοσιρ. εἵρητο δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ ἐνέδρᾳ, ἐπιδάμ
 ἴδωσι παρεκλυθότας τοὺς πολεμίς, ἐπανίστασθ. κῆ οὕτως ἐπὶ
 ησαν. ἐπανασάντες τ', κατόπιρ ἐκοπτορ αὐτῶς. κῆ ἡμῆς δὲ, κῆ αὐτοῖ,
 πέντε κῆ εἴκοσι τ' ἀριθμὸν ὄντες, κῆ τ' κῆ ὁ σκίνθαρος, κῆ ὁ πάς αὐτ'
 σωεσφαλόντο, ἡντιάζομερ. κῆ συμμίσαντες θυμῶ, κῆ ῥώμῃ, διῆ
 κινδυνόμοι. τέλος δὲ, ἔροπλῶν αὐτ' ποικισάμενοι, κατεδίωξαμερ, ἄ
 ρχι πρὸς τοὺς φωλίδς. ἀπέθαν' ὅτ' μὲν πολεμίωρ, ἐβόλομήκοντα κῆ
 ἐκατόρ. ἡμῶν δὲ, εἰς, κῆ ὁ κυβερνήτης ἑξίγλης πλόντος διαπρῆς τὸ με
 τάφρεν, ἐκείνῳ μὲν οὐμ τὴν ἡμέραν, κῆ τὴν νύκτα, ἐπικυλισάμεθα τῇ
 μάχῃ, κῆ ἔσποαομ' ἐσῆσαμερ, ῥάχιρ ξηρὰν δελφίνος ἀναπῆξαντες.

quæ facta fuerant sentientes. Dextrum quidē cornu Tarichanes, quos & Pelamus ductitabat, laeuum Thynoccephali, medium Carcinochires tenebant. nam Tritonorum mendites quiescebant, neutri parti addicti. Nos uero cōgressi apud Neptuni templum obuiauimus, manumq; conseruimus, multo clamore usi. Resonabat autem cētus, ut antra solent. His item in fugam uersis, erant enim expediti undiq; & in syluā fugatis, ex illo terra potiti sumus, neq; post multum præcone misso, sustulerunt suos in bello mortuos, foedera & amicicias postulātes. Nobis uero de amicicia uel foedere non est uisum, sed postera die conuersi in eos, funditus omnes cecidimus, præter Triton mendetes. Siquidē hi ut uidere quæ contigerant, dilapsi per per ccti branchias desiliere in mare. Igitur prouinciam ingressi iam hostibus uacuam de cætero absq; timore habitabamus, palæstris, alijsq; gymnasijs plurimum ac uenationibus dediti. Quandoq; uineas exercebamus aut ex arboribus poma legebamus, omnino his similes, qui in maximo & ineuitabili carcere conclusi delitijs & uoluptatibus indulgent. Annum autem et menses octo ibi exegimus. Nono autem mense, quinta die mensis, circa secundum oris hiatum (tunc enim id semel unoquoq; anni tēpore faciebat, ita ut nos coniectura assequeremur, quatuor ea esse anni tempora) Ad tertiū igitur, ut prædiximus, oris hiatum, confestim uocem ac tumultū audiebamus, ut nautarum præcipientiū ac remigantiū. Turbati igitur ad ipsum bestiae os prorepsumus, stantesq; intra dētes aspiciebamus oīa, spectaculū, quod quidē uiderim inusitatissimum. Hoīes magnos dimidij stadij statura, magnis insulis nō secus q̃ trirēibus nauigātes. & quanq; scīā me non uerisimilia narrare, dicā tamen. Insule erant in longū qdē porrecte, arduę tamen, singule cētū stadiorū ambitu, in quibus nauigabāt ex uiris illis circiter uiginti octo. Horum aliqui utrinq; insulae lateribus insidentes ordine remigabant, cupressis magnis, ipsis cum ramis ac frondibus, tanquā remis. Ponē autem ad ipsam puppim, ut uidebatur, gubernator, ut in colle quodam
sublimi

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

ὑπεραίρα δέ, καὶ οἱ ἄλλοι αὐτοδρόμῳ, πρῆσαν, ὃ μὲν δειλὸν κέρδι
 ἔχοντες οἱ Ταρίχῃνες. ἦγετο δὲ αὐτῶν Πήλαμος, τὸ δ' ἐνώνυμον
 οἱ κυνοκέφαλοι. ὃ μέτρον δέ, οἱ καρκινόχαρες, οἱ γὰρ τριτωνομυλῶ
 δῖπες, πλὴν ἡσυχίᾳ ἦγον, οὐδετέροις συμμαχῆν προαιρέμενοι.
 ἡμεῖς δέ, προαπαντήσαντες αὐτοῖς περὶ τὸ ποταμόνιον, προσεμί
 ξαμεν, πολλὰ βοήθῳ χρώμενοι. ἀντήχετο δὲ τὸ κῆτος, ὡς πρὸς τὰ ἀπὸ
 λαοῦ. ἑξάμενοι δὲ αὐτοὺς, ἅπερ γυμνήτας, καὶ κατὰ δῶξαντες ἐς
 πλὴν ὕλῳ, τοιοπόρῳ ἐπεκρατῆμεν τὴ γῆς. καὶ μετ' οὗ πάλιν κήρυκα
 ἀποσείλαντες, νεκρὰς τε ἀνῆρδοντο, καὶ περὶ θιλίας διελέγοντο.
 ἡμῖν δὲ ἐν ἐδόκησεν ἀνελθεῖν, ἀλλὰ τῇ ὑπεραίρᾳ χωρήσαντες ἐπ' αὐ
 τούς, πάντας ἄρ' ἡμῶν θηκόφαιμον, πάλιν τὴ τριτωνομυλῶν κήρυκα.
 οὗτοι δέ ὡς εἶδον τὰ γινόμενα, διαδραμύντες ἐκ τῆ βραγχίῳ
 ἀφῆκαμ αὐτοὺς εἰς πλὴν θάλατταν. ἡμεῖς δέ πλὴν χώρᾳ ἐπελθόν
 τες, ἔρκαμον ἡδὴ οὖσαμ, τῇ πῶς πολεμῶν τὸ λοιπὸν ἀδεῶς κατ' ἑκοῦ
 μεν, τὰ πολλὰ γυμνασίῳις τε καὶ κυνηγίῳις χρώμενοι, καὶ ἀμ
 πελῶντες, καὶ τὴ καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν ἐκ τῆ δ' ἐνδ' ὅρων
 καὶ ὅλων, ἐκκαμῶν τοῖς γὰρ δεσμοῖσι μεγάλῳ καὶ ἀφύκτῳ
 ἔρκασι, ὅτι λευκόμενοι. ἐν αὐτῷ μὲν οὖν, καὶ μῆνας ὅκτωι τὸν διὰ
 γομῶν τὸν ἑξοπόρ. ὅθι δ' ἐνάτω μηνί, πέντε μὲν ἡμεῖς, περὶ πλὴν
 δευτέρᾳ τὴ σόματος ἀνοιξιμ, ἀπαξ γὰρ δὴ τοιοῦτο καὶ πλὴν ὡς ἀρ' ἐ
 κάστω ἐπεί τὸ κῆτος, ὡς περὶ ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀνοίξας τεκμαίρεται
 τὰς ὥρας, περὶ οὖν πλὴν δευτέρᾳ ὡς ἐφ' ἡμῶν ἀνοιξιμ, ἀφ' ὧν ῥοῦτε
 πολλὰ, καὶ θόρυβος ἠκούετο, καὶ ὡς πρὸς κελύσματ' αὐτῶν, καὶ εἰρεσίαι.
 παραχθέντες οὖν, ἀνερπύσαμεν ἐπ' αὐτὸ ὃ σόμα τοῦ θηρίου. καὶ
 σάντες ἐντὸς τῆ δ' ὄντων. καθωρῶμεν ἀπαντὰ. ὅμ' ἐγὼ εἶδον θε
 αμάτων παραδόξοτατον, ἀνδρας μεγάλους ὅσοι ἡμισαδ' ἰαίους
 τὰς ἡλικίας, ἐπὶ νήσω μεγάλῳ προωλόντας, ὡς πρὸς ἐπὶ τῇ
 ῥῶν. οἷα δὲ ἀπίσις ἐοικότα ἰσφῆς. λέξω δ' ὅμως. Νῆσοι ἦσαν
 ἐπιμήκεις μὲν, οὐ πᾶν δὲ ὑψηλαί, ὅσον ἑκάτ' ὀκτώμ' ἐκάστη πλὴν πε
 ρὶ μέγιστον. ἐπὶ δ' αὐτῶν ἐπ' ἑκατὸν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἰκοσί καὶ
 ὀκτώ. τῶν δὲ οἱ μὲν πρὸς ἐκάστην τὴ νῆσον καθήμενοι, ἐφεξῆς ἐκωπῶ
 λᾶντες, καὶ τῶν αὐτῶν αὐτοκλάσις μετ' ἄλλας, καὶ αὐτοκόμοις, ὡς πρὸς
 ἐρετμοῖς. κατ' ὅπμι δὲ ἐπὶ τὴ πρὸς μνησ, ὡς ἐδόκη, κυβερνήτης ἐπὶ λόφῳ
 ὑψηλῷ

sublimi stabat, æreū regens gubernaculū, lōgitudine sta-
 dij unius. Ad prorā uero ex his armati circiter quadragin-
 ta pugnabāt, hominibus, præter comā, omnino similes.
 Ipla enim coma ignis erat, et ardebat, ut galearū usū nō sa-
 nè opus esset. Pro uelis uero uentus in syluā incidens, quę
 plurima cuiq; inerat, sinuabat in sulā & deferebat, quò gu-
 bernator ipse cupiebat. Erant et in his præfecti ad remigi-
 um incitantes, ac ocyus mouebantur, quemadmodum
 longę naues consueuerunt. Primum igitur duos uides-
 bamus aut tres, postremo autē sexcenti apparuere, stan-
 tesq; seorsum commitebant præliū ac pugnabāt. Multę
 quidē inter se commissę obritę sunt, multęq; dissolutę
 submerse sunt. Alię connexę certabant fortiter, neq; faci-
 le ab inuicem soluebant. Qui autē ad proram constituti
 pugnabant, omnē ostendebant industriā, conscendētes
 & cēdentes, neminē autē uiuum ceperunt. pro ferreis au-
 tem rostris polypos magnos inuicem cōnexos iaciebāt,
 qui & syluis complicati tenebāt in sulas. Iaciebant etiam
 ac cædebant ostreis, quorū unū currū impleat, & spōgijs
 iugereis. Hos autē ducebat Aeolocētaurus, illos Thalassio-
 potes. Pugnare autē ipsis, ut uidebat, contigit prædę gra-
 tia. etenim dicebat Thalassopotēs multos Aeolocētauri del-
 phinorū greges surripuisse, ut erat audire, ex eo q; sibi in-
 uicem exprobrarent, & regum nomina conclamarent.
 Tandem uicerūt qui ab Aeolocentauro stabant, & insu-
 las submerferunt centum circiter & quadraginta, tresque
 ipsis unā cum hoibus ceperunt. ceterę uero puppi collisa
 fugerunt. Sanē hi paululū illos insecuti, uespere facto ad
 naufragia cōuersi, plurima obtinuerunt, suaq; recepere. Ete-
 nim insulę nō minus octuaginta perierant. Statuerunt
 autē trophæum insularis pugne in capite ceti, unam ex ho-
 stium insulis suspendētes. Nocte quidē illa circa bestiam
 cōmorati sunt, retinacula ad illam alligantes, & ancoris
 non procul iactis. Nam utebātur ancoris magnis uitreis
 fortissimis. Postera autē die supra ceti tergū litantes suos
 q; ibi tumultantes abiere læti, et ut pæana canentes. Hęc
 igitur in insulari pugna gesta sunt.

Naues longę

*Aeolocē-
 taurus.
 Thalassio-
 potes.*

ὑψηλὸν εἰς ἡκλή, χαλκὸν ἔχων πικρὸν ἄλμον, σαλιδάον τὸ μήκος. ἐπὶ δὲ
 τὴν πρῶταν ὅσον παρὰ ἄκοντα ὡπλισμένοι αὐτὴν ἐμάχοντο, πάντες οἱ
 κόπτες ἀνθρώποις, πάλιν δὲ κόμης. αὕτη δὲ, πῦρ ἦν, καὶ ἐκαίετο. ὥς τε
 οὐδὲ κορύθων ἐξέοντο. ἀντὶ δὲ ἰσίων, ἄνεμος ἐμπύπῳ τῇ ὕλῃ, πολ
 λὴ ἐνδοσὴ ἐνέκασθ, ἐκόλπυτε αὐτῶν, ὅτι ἔφερε πλὴν νῆσπον, οἱ δὲ ἐθε
 λον ὁ κυβερνήτης. κελυθὴς δὲ ἐφασκήκει αὐτοῖς. καὶ πρὸς πλὴν εἰρε
 σία μὲν ὁξέως ἐκινδύντο, ὡς, πρὸς τὰ μακρὰ δὲ πλοῖον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον
 δύο ἢ ἔξις ἐωρῶμεν. ὕστερον δὲ ἐφάνησαν ὅσον ἐξακόσιοι. καὶ δια
 σάντες, ἐπλεέμεν, καὶ ἐναυμάχον. πολλοὶ δὲ οὐκ ἀντίπρωροι συνη
 ράσαντο ἀλλήλους. πολλοὶ δὲ καὶ ἐκβληθεῖσαι κατέδυντο. αἱ δὲ συμ
 πλεκόμεναι, καρτερῶς δὴ κωνίζαντο, ὅτι οὐκ ἐλάττω ἀπελύνοντο. οἱ δὲ
 ἐπὶ τὴν πρῶταν τελαγμύνοι, πᾶσαν ἐπεδείκνυντο προθυμία, ἐπεμ
 βαίνοντες, καὶ ἀναρῶντες. ἐζώγρη δὲ οὐδεὶς. ἀντὶ δὲ χαρῶν σιδηρῶν,
 πολὺν χρόνον μεγάλας ἐκδέδεμύνας ἀλλήλοις ἐπεβρίπτην. οἱ δὲ, πε
 ριπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ, κατέχον πλὴν νῆσπον. ἐβαλλον μέντοι, καὶ ἐπὶ
 ἔωσκον ὁσέως τε ἀμαξοπλαθῆσι, καὶ ἀπὸ γοῖς πλεθραίοις. ἡ γὰρ
 το δὲ τὴν μύ, Αἰολοκένταυρος, τῶν δὲ, θαλασσοπότης, καὶ μάχη αὐ
 τοῖς ἐγεγύνητο, ὥς ἐδόκεα, λείας ἔνεκα. ἐλέγετο γὰρ ὁ θαλασσοπό
 τας πολλὰς ἀγέλας δελφίνων τὴν Αἰολοκένταυρος ἐκλακέναι, ὥς
 ἦν ἄκον ἐπὶ καλόντων ἀλλήλοις, καὶ τὰ ὀνόματα τὴν βασιλείαν ἐπὶ
 βοωμύων. τέλος δὲ, νικῶσιν οἱ τὴν Αἰολοκένταυρος. καὶ νῆσπον τὴν πο
 λεμίων κατέδυσαν ἀμφὶ τὰς πενήκοντα καὶ ἐκατόν. καὶ ἄλλας
 ἔξις λαμβάνοντες αὐτοῖς ἀνδράσι. αἱ δὲ λοιπαὶ, πρὶν ναυμερῶ
 μεναι, ἐφθόγουν. οἱ δὲ, μέχρι θανάτου διώξαντες, ἐπασθὴν ἑσπερά ἦν, ἔα
 πόμενοι πρὸς τὰ ναυάγια, τὴν πλείων ἐπεκράτησαν, καὶ τὰ αὐτὰ
 ἀνέλιοντο. καὶ ἐκείνων κατέδυσαν νῆσοι οὐκ ἐλάττω τὴν ὁδοῦ ὅσον
 τα. ἔσκαμ δὲ καὶ ἔδοσαν τὴν νησομαχίαν, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὴν κίτης
 μίαν τὴν πολεμίων νῆσπον ἀναστροφάντες. ἐκείνῳ μὲν οὐκ πλὴν νῆ
 κτα περὶ τὸ θηρίον ἠυλίσαντο, ὁ δὲ φαντες αὐτὰ τὰ ἀπὸ γοῖα, ὅτι ἐπὶ
 ἀγκυρῶν πλοῖον ὁρμίσαντες. καὶ ἐκείνους ἐξεῶντο μεγά
 λαις, ὑαλίναις, καρτεραῖς. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ θύσαντες ἐπὶ τὴν κίτης, καὶ
 τοὺς οἰκείους θάψαντες ἐπὶ αὐτῇ, ἀπέπλεον ἡσόμενοι, καὶ ὥς πρὸς παι
 νας ἄδοντες. ταῦτα μὲν τὰ καὶ τὴν νησομαχίαν γινόμενα.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COMMEN-
TARIVS SECVNDVS.

INterea non iam amplius illum ferens in ceto uictum, mansionisq; illius tædio affectus, quærebam quam arte nobis pateret exitus. Et primum quidē non inutile uisum, ad dextrum latus fodere, perque defossum foramen tentare fugam. Incipientes igitur pertundebamus. Vbi uero progressi ad quinque stadia effodimus, nihil proficientes ab opere destitimus. Tum syluam exurere uisum est, ut sic cetus moreretur. quod si fieret, facile liceret egredi. Igitur ab extremitate incipientes cōburebamus. & dies quidem septem, ac totidem noctes calorem non sensit. Porro octaua ac nona intelleximus illum ægrotare, quum hīc habat non solita cum uehementia, cum neq; hiatum suspēdebat ac protrahebat, sed confestim comprimebat. Decima autem & undecima moriebatur, ac male olebat. At duodecima uix sensimus periclitari nos, & in cadauere concludi, ni hīante ceto cuneos submitteremus, quo fauces in posterum non præcluderentur. Itaque maximis trabibus illius diuulso ore nauem parabamus, aquæ plurimum inferentes, & ad necessitatem cetera. gubernator futurus erat Scintharus. Postera autē die iam ille mortuus erat. Nos uero attrahentes nauem, & per raritatem dentium educentes, ac explicantes, leniter in mare demissimus. Ascendentes autē in dorsum apud trophæū Neptuno immolauimus, ibiq; tribus diebus mansimus (erat enim tranquillitas) quarta uero nauigātes abcessimus. Hinc nos multis ex nauali pugna cadaueribus obuiuimus, & impegimus, ubi & corpora dimensi mirabamur. Diebus autē quibusdam nauigauimus multa aëris tēperie uisi, tandē uiolento spirante Borea frigus magnū secutum est, ab eoq; totum glacie astrictum est pelagus, non

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΛΗ
ΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

[illegible]

non modo in superficie, sed & in profundum & alte, ad passus trecentos, ut descendentes super glaciem curreremus. Quum autem uentus perstaret, neq; amplius ferre possemus, tale quiddam commenti sumus. Qui uero in ea re consilium dederat erat Scintharus. Igitur in aquam antrum maximum fodientes, in eo latitauimus diebus triginta, ignemque accendebamus, ac uestebamur piscibus. siquidem fodiendo plurimos inueniebamus. Vbi uero commeatus defecit, egressi infixam nauem euulsimus, ac uelum expandimus, trahebamurq; , ut nauigantes molliter ac leniter per glaciem delapsi. Quinta autem die tepore glaciis soluebatur, iterumq; omnia in aquam soluta. Iam uero & circiter stadia trecēta nauigaueramus, quum ad insulam delati, non adeo magnam, & cam desertam aquas hausimus (iam enim defecerant) taurorumq; syluestres ibi duos arcu consecimus. Ipsi autem tauri cornua non in fronte, sed in ipsis habebant oculis, ut Momo placuit. Post paulum in pelagus deuenimus, non aqueum, sed lacteum, & in eo insula apparebat alba refera uitis. Erat autem insula caseus maximus uehementer coagulatus, quemadmodum postea comedentes didicimus. Eius autem circuitus stadiorum uiginti quinque, & uites uis scatebant, ex quibus lac, non uinū expressimus. Templum autem erat in media insula Galatæ Neireidi sacrum, sicut ostendebat epigrāma. Quamdū igitur in insula confedimus, escam quidem nobis ac cibum terra suppeditauit, lac autem ex uitis expressum, potum. Regnare autem in regionibus illis dicebatur Tyro Salmo nis filia, cum e uita discessisset eo à Neptuno honore accepto. Exactis autē in insula diebus quinque, sexta egressi sumus portum, tranquillo quidem mari ab undis, ac aura quadam impellente. Porro octaua die nauigantes non amplius per lac, sed in salsa ac cœrulea aqua, uidemus homines multos supra mare decurrentes, omnino nobis similes & corporibus & magnitudine, præter solos pedes, siquidem hos suberinos habebant. Quare, ut existimo, et Phellopodes appellati sunt. Mirabamur autē cum uideremus

Momus.

Tyro.

Phellopodes.

remus

μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος, ὅσοις ἐς τετρακοσίας ὀργαῖς. ὡς τε
καὶ ἀποβάντας, διαδίειν ἐπὶ τῷ κρυσάλλῳ. ἐπιμύλοντες οὖν
πνεύματα φέρειν οὐ δύναμενοι, τοιοῦτόν τι ἐπενείσαντες. ὁ δὲ
τὴν γνώμην ἀποφηνάμενος, ἦν ὁ σκίνδαρος. σκάφαντες γὰρ οὐ
τοῦ ὕδατος ἀπὸ λαοῦ μέγιστον, οὐ τὸ τῶν ἐμείναμεν ἡμέρας τριᾶ-
κοντα, πῶς ἀνακαλόντες, καὶ σιτίζεσθαι τοὺς ἰχθύς. εὐρίσκομεν
ἀνθρώπους. ἐπεὶ δὲ ἦδη ἐπέλιπε τὰ ἐπιτήδεια, προσελθόντες,
καὶ τὴν ναῦν πεπηγῆσαν ἀνασπᾶσαντες, καὶ πελάσαντες τὴν ὁδοῦ
πλῆν, ἐσφυρόμεθα ὡς πρὸς πλεονέκτας λείως καὶ προσκυνῶς, ἐπὶ τῷ πᾶ-
σι διολιθαίνοντες, ἡμέρας δὲ πέντε καὶ ἑξήκοντα ἀλέα τε ἦν, καὶ ὁ πάρος ἐλ-
πτο. καὶ ὕδωρ πάντα αὐτοῖς ἐγίγνετο. πλεονέκτας δὲ ὅσοις τριᾶ-
κοσίαις σασίαις, νήσῳ μικρᾷ καὶ ἐξήκοντα προσώχθημεν. ἅφ' ἧς
ὑδὼρ λαβόντες, ἐπελελοίπε γὰρ ἦδη, καὶ δύναιτο ταύρους ἀγρίους κα-
τατοξεύσαντες, ἀπεπλεύσαμεν. οἱ δὲ ταῦροι οὗτοι, τὰ κέρατά οὐκ
ἐπὶ ὧν κεφαλῆς εἶχον, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς πρὸς ὁ μῶ-
μος ἦεν. μετ' οὐ πολὺν δὲ εἰς πέλαιος ἐμβάνομεν, οὐκ ὕδατος,
ἀλλὰ γάλακτος. καὶ νῆσος οὐκ αὐτῶς ἐφάνετο λιθική, πλὴν ἡ ἀμπε-
λων. ἦν δὲ ἡ νῆσος, τυρὸς μέγιστος πάντων συμπεπηγῶς, ὡς ὕστερον
ἐμφαγόντες ἐμάθομεν, σασίῳ εἰκοσιπέντε τὸ μέγεθος. αἱ δὲ
ἀμπελοι, βοδύνων πλῆρες. οὐ μὲν τοι οἶνον, ἀλλὰ γάλα ὅς αὐτῶν
ἀπεθλίβομεν. ἐξ ὧν δὲ οὐ μέση τῇ νήσῳ ἀνθοκοδόμητο, γαλακτίας
οὐκ ἐκείνης, ὡς ἐδήλωσε τὸ ἐπίγραμμα. ὅσοις οὖν χρόνον ἐκεί-
ναμεν, ὅσον τε ἡμῖν καὶ σιτίον ἡ γῆ παρῆκε. ποτὲ δὲ τὸ ἐκ τῆς
πύλων γάλα. βασιλεύειν δὲ τῷ χωρίῳ ἐλέγετο Τυρὸς ἡ
σαλμωνέως μετὰ τὴν οὐκ ἐνδὲρ ἀπαλλαγὴν, ταύτῃ παρὰ τῷ
ποσσίῳ λαβῶσα τὴν τιμὴν. μείναντες δὲ ἡμέρας οὐκ ἐν νήσῳ
πέντε, τῇ ἐκτῇ ὁρμήσαμεν, αἶρας μὲν τινος παρὰ πλεονέκτας,
λαοκύνοντες δὲ οὐκ ἐκείνης διαλάττης. τῇ ὁ γὰρ ὁ δὲ ἡμέρας πλεονέ-
κτας, οὐκ ἐπὶ διὰ τῷ γάλακτι, ἀλλ' ἦδη οὐκ ἀλμυρὸν καὶ κυανῶν
ὑδατι, καθορῶμεν ἀνθρώπους πολλοὺς ἐπὶ τοῖς πελάγεσιν διαθί-
κταις, ἅπαντα ἡμῖν προσεοικότας, καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ με-
γέθη, πλὴν μόνων τῶν ποδῶν. ταῦτα γὰρ φέλλινα εἶχον. ἅφ'
οὐκ ἐν οἷμα καὶ ἐκαστοῦ φελλοπόδες. ἐνδυμίζομεν οὖν ἰδὼν
f τες οὐ

μοτὴς

remus eos non demergi, sed supra fluctus extare, intrepideq; incedere. Qui & accedentes salutarunt nos Græca uoce. dicebant autē se in Phello patriā suam properare. Comitabantur autem aliquousq; nos præcurrentes, postea conuersi ab itinere ibant, felicem nobis nauigationem cōprecari. Post paululum uero & insulæ multæ apparuere. Prope quidem à læua Phello, ad quam illi properabant, quæ ciuitas super magno ac rotundo subere habitabatur. Longe autem, & ad dextram magis, quinque maximæ insulæ, & altissimæ, ubi ignis accendebatur multus. Ad proram autem una lata et humilis, distans stadijs non minus quingentis. Iam uero nō procul aberamus, cum mira quædam nos afflauit aura, dulcis & odorifera, qualem historicus Herodotus à felice Arabia spirare dicit. nam qualis à rosis, narcissis, hyacinthis, lilijis, uiolis, myrto, uel lauro redolere consueuit, talis nobis odor aspirauit. à quo delinīti, bonique aliquid longis ex laboribus sperantes, iam in insulam prope adueneramus. Hic & portus uidemus plurimos tranquillos, & magnos, niten tiaque flumina leniter in mare prorumpere, prataque & syluas, et canoras aues, partim quidem per littora cānentes, multas autem super ramis. Aër autem lenis, ac placide spirans regionī circumfundebar. Hinc suauēs quædam auræ spirantes leniter syluam mouebant, ut ex motis ramis dulces, & perpetui cantus æderentur, similesq; iis qui in locis desertis obliquis fistulis reddi solēt. At qui audiebatur uox quædam promiscua non tumultuosa, sed qualis in conuiuio reddi posset, cum quidam fistula canunt, alij probant, alij ad fistulam, aut citharam saltant. His illecti deferebamur in portum, egressique nauem Scintharum in ea, & ex focijs duos dimisimus. Procedentes autem per florens quoddam pratum in custodes incidimus, ac ministros, qui nos roseis uinculis uincientes (id enim apud eos maximum est uinculum) ad principem adduxere, à quibus & per uiam intelleximus, eam esse beatorum insulam, regnare que in ea Creticum

Arabia
felix. Herodotus.

περὶ οὐ βαπτιζομένους, ἀλλ' ὑπερέχοντας τῇ κυματῶν, καὶ ἀδύνατον
 δοιοι περὶ ντας. οἱ δὲ, καὶ προσήεσαν, καὶ ἠπαύοντο ἡμᾶς ἔλπι
 καὶ φωνῇ. ἐλεγόμεν εἰς φιλῶν τὴν αὐτῇ πατριδᾷ ἐπισημῶς.
 μέχρι μὲν δὴ τινος σωωσσοιπόρου ἡμῶν παρὰ θείοντες. ἔτι αὖ πο
 ῖσάπομνοι ἔδιδον, ἐκβάδισον, εὐπλοῖαν ἡμῶν ἐπιδεδάμνοι. μετ'
 ὁλίγον δὲ, πολλοὶ νῆσοι ἐφαίνοντο. πλοῖον μὲν δὲ ἀριστέρῳ ἢ φελ
 λῶ, ἐς ἡμ' ἐκείνοι ἐπαινεύοντο, πόλιν ἐπὶ μεγάλῃ ἐστραγγύλῃ φελ
 λῶ κατακτείναν. πόρρωθεν δὲ, καὶ μάλλον ἐν δεξιᾷ πέντε μέγι
 σαι, ἐν ὑψιλότατῃ. καὶ πῦρ πολὺ ἀνεκαίετο. καὶ δὲ τὴν πρῶτα
 μία πλάτῃα, καὶ ταπεινὴ, σαρδίως ἀπέχουσα οὐκ ἐλάττω πέντε
 σίωμ. ἦδη δὲ πλοῖον τε ἡμῶν. καὶ θαυμαστῶς αὖρα περιέπνευ
 σεν ἡμᾶς, ἡδὲ καὶ ἐνώδης, οἷον φασὶν ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος,
 ἀποδόνειον ἐν σαλπίμονος Αραβίας. οἷον γὰρ ἀπὸ ῥόδου, καὶ ναρκίσ
 σα, καὶ ὑακίνθου, ἐκρίνωμεν, καὶ ἴωμ, ἔτι δὲ μυρσίνης, καὶ δάφνης, ἐν
 ἀμπελάνθου. τοῦτο δὲ ἡμῶν δ' ἡδὲ προσέβαλλεν. ἡδόντες δὲ τῇ
 ὁδῷ, καὶ χρεῖσά ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες, καὶ ὁλίγον ἦδη
 πλοῖον φησὶ νῆσος ἐγγινώμεθα. ἐνθα δὴ καὶ καθιερῶμεν λιμνῶν
 τε πολλὰς περὶ πᾶσαν ὠκυμένης ἐν μεγάλῃ. ποταμὸς τε διὰ
 αὐγῆς δεινόντας ἡρέμα ἐς τὴν θάλατταν, ἔτι ὅλα μῶνας, καὶ ὕλην
 καὶ ἄρνεα μεσικά, τὰ μὲν ἐπὶ τῇ ἰσίωνι ἀφόντα, πολλὰ δὲ ἐν
 ἐπὶ τῇ κλάδῳ. αἷρ δὲ κῆφος ἐν ὑπνῳ περιέκχυτο τῇ χώρῃ.
 καὶ αὖραι δὲ ἄνεες ἡδὲ αὖ διαπνέουσαι, ἡρέμα τῇ ὕλῃ διασάλευον
 ὥς τε καὶ ἀπὸ τῇ κλάδῳ κινεμένων, περὶ καὶ ὡς μελὴ ἀπε
 συρίζετο, εὐοκία τοῖς ἐπὶ ἐρημίας ἀνλήμασι τῇ πλάτῃ αὐλῶν.
 καὶ μὴν καὶ βοὴ σύμμικτος ἡκούτο, οὐ θορυβώδης, ἀλλ' οἷα γέ
 νοιτ' ἂν ἐν συμποσίῳ, τῇ μὲν αὐλόντων, ἄλλω δὲ, ἐπαινεύοντων
 ἐν ἴωμ δὲ, κροτούντων πρὸς αὐλόν, ἢ κιθάραν. τούτοις ἅπανσι κηλῶ
 μοινοί, καὶ ἡχηθῆμεν. ὁρμίσαντες δὲ τῇ ναῦ, ἀπεβαίνοντες, τὸν
 σκίονταρον ἐν αὐτῇ, ἐν ὅτῳ τῇ ἐταίρων ἀπολιπόντες. προϊόντες
 δὲ διὰ λημῶνος ἐυανθόντες, ἐντυγχάνοντες τοῖς φερότε, καὶ περι
 πλοοῖς. οἱ δὲ, δῖσαντες ἡμᾶς ῥοδῖνοις σεφάνοις, οὗτοι δὲ μέγιστος
 παρ' ἀνθρώπων δεσμός ἐστιν, ἀνῆγον ὥς τ' ἄρχοντα. παρ' ὧν δὴ καθ' ὅσον
 ἐκδασαμῶν, ὡς ἢ μὲν νῆσος εἴη τῇ μακάρων πρῆστατος θνητῶν ἀρχὴ.
 εἴ ἢ ὁ κρη

πλεονάζον
 αὐτῶν

*Radaman-
thus.*

*Aiax Tela-
monius.*

*Hippocra-
tes.
Menelaus.
Theseus.*

*Alexander
Hannibal.
Cyrus.*

Aristides.

Creticum Radamanthum . ad quem ubi adducti fui-
mus, stetimus in ordine iudicandorū quarto loco . Erat
autē prima causa de Aiace Telamonio , an illi in heroum
numero esse liceat, an non . Accusabatur autem quod su-
rijs actus seipsum necasset . Denique multo prius habito
sermone uisum est Radamantho, hausto helleboro, ac de-
mum resipiscentem, tradere eum Hippocrati Coo me-
dico, indeque iam in heroum consiliū recipi . Secun-
da autē causa amoris erat, Thesei scilicet ac Menelai pro
Helena certantium, utri illa cohabitare debeat . Et Rada-
manthus quidem eam Menelao adiudicauit, qui coniu-
gij huius gratia tantis olim laboribus sese obiecerit, peris-
culisq; . Etenim Theseo ipsi alias esse mulieres, Amazo-
nem ac Minois filias . Tertia uero de præminentia inter
Alexandrum Philippi filium, & Hannibalem Carthagis-
ensem . uisum est Alexandrum præcellere, eiq; sedes po-
sita est apud Cyrum Persem primum . In quartam autem
causam nos adducti sumus, & is quidem interrogauit,
quidnam in causa esset quod adhuc uisui ad sacrum illum
locum deuenissemus . Nos autem ex ordine cuncta illi es-
narrauimus . Tum nobis paululum è loco summotis, se-
cum diu pensitabat, & de nobis cōmunicabat cum affes-
soribus . Confederant autē ei cum alijs multi, tum et Athe-
nienſis Aristides, cognomēto iustus, cui ut placuit decre-
uit, ut daremus pœnas curiositatis, & peregrinationis
postquam moreremur . Nunc uero præscripto tempore
licere nobis in insula apud heroas uersari, indeque abire .
Præscripsit autem recessus terminum non amplius quàm
mensium septem . Hinc sua sponte defluentibus fertis à
nobis, soluebamur, ac in urbem adducebamur, ad bea-
torum conuiuium . Ipsa autem ciuitas tota aurea, murus
uero smaragdo lapide cingitur . Porro portæ septem sunt,
oēs ex integro ligno & amomo . Pauimentum uero ciui-
tatis, & quæ intra mœnia est terra eburnea . oīa autē deorū
templa beryllo lapide constructa sunt, & altaria in eis ma-
xima, uno è simplici lapide Amethysto constant, in qui-
bus et dijs imolant . Circa ciuitatē uero fluuius defluit un-
guento

ἡ κρῆς ῥάδ' ἄμαυθους. καὶ δ' ἡ ἀναχθέντες ὡς αὐτὸν, ὃν τάξῃ τῶν δ' ἐκ
καζομυλῶν ἐς ἡμεῖς τέταρτοι. ἦρ δὲ ἡ μὲν πρώτη δίκη, περὶ Αἴαντος
τοῦ τοῦ τελαμών, εἴτε καὶ αὐτὸν σωθῆναι τοῖς ἥρωσι, εἴτε καὶ
μὴ. κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ, ὅτι μεμῆνοι, καὶ αὐτὸν ἀπειλόντοι. τὴν
λοιπὴν δὲ, πολλῶν ῥηθέντων, ὁ ῥάδ' ἄμαυθους ἀπεφαίνεται. νῦν μὲν
αὐτὸν πίομενον τὴν ἐλλείβετο, παρὰ δ' οὐδὲν ἰπποκράτης ὅτι κῶς
ἰατρῶν. ὕστερον δὲ σωφρονήσαντα, μετέχευεν τῷ συμποσίῳ. δ' οὖν
τέρτα δὲ ἦρ κρῖσις ἐρωτική, ὁμοίως καὶ μενελάου περὶ φιλίππου ἐλένης
διαγωνιζομυλῶν, ποτέρῳ αὐτῶν καὶ σωκοίμεν. καὶ ὁ ῥάδ' ἄμαυθους
δυσ, ἐδίκησε μενελάου σωθῆναι αὐτῶν, ἅτε καὶ τὰς αὐτὰς πορνῆς
σάντι, καὶ κηρύττειν αὐτῶν τοῦ γάμου ἕνεκεν. καὶ γὰρ αὐτῶν ὁμοίως
καὶ ἄλλας εἶναι γυναικας, τῶν τε ἑμαζόνων, καὶ τὰς τοῦ μίνως
δυνατέας. εἶπεν δ' ἐδίκησεν περὶ προεδρίας, ἀλεξάνδρου τὴν
φιλίππου, καὶ ἀντίβηεν τῷ καρχηδονίῳ. καὶ ἐδίκησε προέχευεν ὁ ἀλέ
ξανδρος. καὶ δυνάμεις αὐτῶν ἐτέθη παρὰ κύρου τὸν πέρσιον, τὸν
πρῶτον. τέταρτοι δ' ἡμεῖς προσώχθημεν. καὶ ὁ μὲν ἦρετο,
τί παθόντες, εἴτι ζῶντες ἱεροῦ χωρίου ἐπιβαίνομεν. ἡμεῖς δ', πᾶσι
ταῖς ἐξῆς διηγησάμεθα. οὕτω δὲ μεταστράμεν ἡμεῖς, ἐπὶ πο
λίῳ χρόνον ἐσκήπτετο, καὶ τοῖς σωτέροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν.
σωκοίμενον δὲ ἄλλοι τε πολλοί, καὶ ἀριστῆες ὁ δίκαιος, ὁ ἀθη
ναῖος. ὡς δ' ἐδίκησε αὐτῶν, ἀπεφθίκατο, φησὶ μὲν πολυπραγμο
σύνης καὶ τῆς ἀποδημίας, ἐπειδὴ ἀποδιδόνμεν, δόντων τὰς
ἐνδύνας. ὁ δὲ νῦν, ῥητὸν χρόνον μείναντας ὃν τῇ νήσῳ, καὶ σω
διατῆν δέντας τοῖς ἥρωσι, ἀπελθόντες. ἔταξε δὲ καὶ τῇ προθεσ
μίᾳ φησὶ ἐπιδημίας, μὴ παλῶν μενῶν ἐπὶ τῇ. τοῦν πεῦδιν, αὐτο
μάτωρ ἡμῶν τῶν σεφάνων περιέρχοντων, ἐλελύμεθα, καὶ εἰς
τὴν πόλιν ἡγόμεθα, εἰς τὴν μακάρεων συμποσίον. αὐτὴ μὲν
οὕτως ἡ πόλις πᾶσα χυρῆ. ὁ δὲ τῶν περὶ κατὰ σμαράγδιον
νομ. πῶλα δὲ εἰσι ἐπὶ τῇ πᾶσι μονόξυλοι κυναμῶμινοι. τὸ
μὲν τοῖς ἐλάφῳ φησὶ πόλεως, καὶ ἡ ἑνὸς τοῦ τείχεος γῆ, ἐλεφαν
τίνη. ναοὶ δὲ πάντων θεῶν, βηρύλιν λίθου ἑκοσμομηλῶν. καὶ
βωμοὶ ὃν αὐτοῖς μέγιστοι, μονόλιθοι, ἀμελύνειν, ἐφ' ὧν ποιε
οῦσι τὰς ἐκατόμβας. περὶ δὲ τὴν πόλιν, ῥῆε ποταμὸς μὲν

unguento optimo, huiusq; latitudo regalium cubitorum centum, altitudo, ut commode nare posses. Porro ipsius balnea, domus magnae sunt uitrae, cynamomo succensae. Atqui pro aqua ros tepidus in peluibus seruatur. Vtuntur autem uestibus purpureis, tenuissimis aranearum telis. Si corpora non habent, sed & impalpabiles sunt, & absque carne. Formam autem & effigiem solam habent ac ostendunt. Incorporei tamen cum sint, stant, mouentur, intelligunt, uocemq; emittunt, omninoq; uidetur eorum anima nuda quaedam circumagari, corporis similitudine circumdata. Si quis autem non tetigerit, non credet quod uidetur non esse corpus. Sunt enim ut umbrae rectae non nigrae. Senescit nemo, sed ea aetate, qua se eo contulit, permanet. Deniq; hic haudquaquam est nox, neq; dies admodum clara, sed quale crepusculum esse solet, iam aurora apparente ante orientem solem, talis lux terram habet. quare & unum solum anni tempus nouere. Semper enim apud eos uer est, unusq; uentus spirat zephyrus. At locus cunctis quidem floribus, omnibus mansuetis plantis, & umbrosis uiret. Quae illic sunt uinae duodecies quotannis ferunt, & singulis mensibus uuas reddunt, mala uero granata ac malos, caeteraq; poma terdecies ferre dicebant. Nam mense, qui apud eos Minous appellatur, bis ferre fructum. pro frumento uero spicae in summitate paratos panes emittunt, ut fungos. Fontes sunt per ciuitatem, aquae quidem quinque et sexaginta, ac trecenti, mellis uero alij toride, unguenti quingenti. Verum & hi minores sunt. flumina lactis septem, & uini octo. Conuiuium autem celebrant extra ciuitatem in campo, qui Elysus uocatur. Etenim Pratum est pulcherrimum, & circa illud nemus omni arborum specie consitum, umbram discubentibus faciens. stratum autem substernunt e floribus. Ministrant quidem ac cuncta afferunt uenti praeterquam quod uinum non miscent, siquidem eo non indigent. nam cum conuiuium arbores sunt uitreae magnae micant uitro. harum fructus pocula sunt omni specie opis ac magnitudinis. Vbi autem quis ad conuiuium accesserit, unum uel ex illis duodecim cuncta mensis apponit. ea confestim uino replentur. Pro

fertis

Minous
mensis.

Elysus campus
pus.

ρου τοι καλλίστῃ, τὸ πλάτος περὶ ἑκατὸν βασιλικῶν. βάθος δ',
 ὡς τε νῆρ' εὐμαρῶς. λατρεῖ δ' ἐξ ἑκατὸν ἀντοῖς, οἵ κ' αἱ μεγάλοι, ὑάλη
 νοι, ὅθ' κινναμώμῳ ἐγκαυόμενοι. ἀντὶ μὲν τοῦ ἔνδρατος, ὃν ταῖς
 πυέλοις δ' ὁσὸς θερμὴ ὄζει. ἐδιδίτ' ἵχθυνται, ἀραχνίους λεπίδας,
 πορφύρας. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἀναφῆς, καὶ
 ἄσπερ οἱ εἰσι. μορφῶν δὲ καὶ ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι. Ἐπὶ σώματι
 ὄντες, ὅμως αὖ ἐκαστοῖς, καὶ κινῶνται, καὶ φρονέουσι, καὶ φωνῶν ἀει
 σι. καὶ ὅλως ὅμοι' ἔοικε γυνή τις ἢ ψυχὴ αὐτῶν περιπολεῖν, πλὴν ἢ σώ
 ματος ὁμοιότητά περικεμμένη. εἰ γοῦν μὴ ἄφατόν τις, οὐκ ἂν ἐλίσ
 ξαι μὴ εἶναι σῶμα, δ' ὁρώμενον. εἰσὶ δ' ὡς περὶ σκιά δ' ὅραται, οὐ μέ
 λαινα. γηράσκει δ' οὐδεὶς. ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ, πρὸς αὐτὴν
 οὐ μὴν οὐδ' ὅτι παρ' αὐτοῖς γίνεσθαι, οὐδ' ἡμέρα πάνυ λαμπρά.
 ἀλλὰ καθάπερ δ' λυκαυγὲς ἡδὴ πρὸς ἑῷ, μὲν ἔπω ἀνατείλαντος
 ἡλίου. τιθετορ φῶς ἐπέχει πλὴν γὰρ. καὶ μὲν τοῖς καὶ ὡρῶν, μία μὲν ἴσα
 σι τοῖς ἔσθαι. αἰεὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἔαρ ὄζει, Ἐῖς ἄνεμος πᾶσι ὁ ζέ
 φυρος. ἢ δὲ χάρα, πᾶσι μὲν αἰθερῶν, πᾶσι δ' οὐρανοῖς ἡμέροις τε καὶ
 σκευοῖς τέθεικεν. αἱ γὰρ ἄμπελοι, δ' ὡς ἀκάφοροι εἰσι, καὶ ἡ
 μῶνα ἕκαστον καρποφοροῦσι. τὰς δὲ ροῖας, καὶ τὰς μνησας, Ἐπὶ πλὴν
 ἄλλῳ ὁπώραν, ἔλεγον γὰρ εἶναι τρισκαίδεκάφορον. ἐνὸς γὰρ μὲν
 τῶν παρὰ νῆας μινῶν, διὰ καρποφορεῖν. ἀντὶ δ' ὡρῶν, οἱ σάχυνες ἄρ
 τους ἐπὶ μέσῃ ἄκρῃ φύσιν, ὡς περὶ μνησας. πᾶσι δὲ περὶ πλὴν
 πόλιν ὑδάτος γὰρ, πέντε καὶ ἑξήκοντα, Ἐπὶ ἑκατόσιαι. μέλιτος δὲ,
 ἄλλαι ποσάνται. μέλι δὲ, πέντε καὶ ἑκατόσιαι. μικρότερον μὲν τοῖς αὐταῖς.
 καὶ ποταμοὶ γάλακτος ἑπτά, καὶ οἶνος ὀκτώ. τὸ δ' συμπόσιον, ἕξ ὡρῶν
 πόλιν περὶ, ὃν ὅθ' ἡλυσιφ καλεῖται περὶ. λαμῶν δὲ ὄζει
 κάλλιστος, καὶ περὶ αὐτὸν, ἔλθ' ἀντοῖα, πυκνὴ, ἐπισκιάζουσα τοὺς
 κατακαυόμενους. καὶ ὡρῶν μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἀνθῶν ὑπεκίβηται, δ' ἑκατό
 νῶνται δὲ, καὶ δ' ἑκατόσιαι ἑκαστοὶ ἄνθρωποι, πλὴν γὰρ τοῖς οἰνοχοῖς.
 τὰς δὲ οὐδὲν δέοντα, ἀλλ' ἔσι δ' ἐνδρα περὶ τὸ συμπόσιον ὑάληνα,
 μεγάλα, δ' ὡς ἑκατόσιαι ὑάλη. ὁ καρπὸς δ' ἔσι τὸ ὅτι τῶν δ' ἐνδρα
 πόλιν περὶ αὐτὸν καὶ τὰς κατασκευὰς, καὶ τὰ μεγάλα. ἐπεὶ δ' ἄρ' οὐ
 παρὶς ὡς ἐκ τὸ συμπόσιον, ἑκατόσιαι ἐκ τῶν δ' ἐκ ποταμῶν,
 πᾶσι δὲ. τὰ δ' αὐτὰ οἶνος πλὴν γίνεσθαι. οὕτω γὰρ πίνουσι. αὐτὸ
 δὲ τῶν

fertis uero lusciniæ, canoræque uolucres cæteræ flores è proximis pratis ore legentes, cum cantu eos superuolât asperguntque. Porro unguntur ad hunc modum. Den sæ nubes unguentum combibentes è fontibus ac flumine, supraque conuiuium sparsæ, sensim exprimentibus uentis, tenuissimum quiddam uelut rorem distillant. In cœna autem musicæ & cantilenis uacant. Canuntur autem in primis Homeri uersus, qui & ipse adest, & cum illis conuiuatur, supra Vlysses discumbens. Choreæ autem sunt è pueris & uirginibus. præfunt uero illis & concinunt Eunomus Locrus, et Arion Lesbius, & Anacreon & Stesichorus. Nam et hunc apud eos uidi iam ipsi Helena reconciliata. Vbi autem ij quieuerunt, secundæ choreæ succedunt è cygnis, philomenis, ac hirundinibus. Postquam et illæ canere cœperint, iam tota sylua resonat præfidentibus uentis. Hoc aut maximum ad lætitiâ habent: fontes duo sunt circa conuiuî, unus quidem risus, alter uero uoluptatis. Ex horum ambobus in initio conuiuî omnes bibunt, deinde reliquum læti ac ridentes exigunt. Volo & ex insignibus uiris, quos aquæ eos uidi, dicere. Omnes quidē semideos, & qui sub Ilîo militauere, præter Locrensem Aiacē, nā hunc solū dicebant in impiorū loco supplicio affici. Barbarorum autē utrunq; Cyrum, Scythamq; Anacharsim, & Thracem Zamolxim, Numamq; Italicum, necnon & Lacedæmonium Lycurgū & Phocionem, & Tellum Athenienses, & præter Perisandrum sapientes omnes. Vidi & Socratem Sophronis sci filium cum Nestore et Palamede nugantem. circa quē Hyacinthus Lacedæmonius, & Thelpius Narcissus, Hylas, aliq; formosi. Videbatur autem Hyacinthum amare, idq; multis argumentis. Ferebatur autem illi succē sere Radamanthum, & sæpe numero comminatum, si pergeret ineptire, se illum ex insula eieciurum, aut nisi omiſſa simulatione conuiuaretur. Solus Plato nō aderat, sed conditam à se ciuitatem habitare dicebatur, ubi re publica et legibus quas tulerat, uteretur. Porro Aristippus et Epi

Homerus.

Eunomus.

Arion.

Anacreon.

Stesichorus.

Ajax Locrensis.

Anacharsis.

Zamolxis.

Lycurgus.

Socrates.

Hyacinthus.

Narcissus.

Hylas.

Plato.

Aristippus.

δε ἦν σφάνωρ, αἱ ἀηθόνες, καὶ τὰ ἄλλα τὰ μυστικά ὄρνεα, καὶ πλῆ-
 σίον λευκῶν τῶν σώμασι καθολογῶντα, κατανίφει αὐτοὺς μετ'
 ὧς ἡς ὑπερπετόμυα. καὶ μὴ καὶ κυρίζον ὧς ἡ. νεφέλαι πικναι ἀνὰ
 πᾶσασι μύρον ἐκ τῶν πικρῶν, καὶ τῶν πικρῶν, καὶ ἐπισῆσαι ὑπὲρ τὸ
 συμπόσιον, ἡρέμα τῶν ἀνέμων ἀπὸ βόρηντων, ὅσοι λεπτῶν, ὡς πρὸς
 δρόσον. ἐπὶ δὲ τῶν δειπνῶν, μυστικῶν τε, καὶ ὧς αὐτὸν χολάζουσι. ἄδεται
 δὲ αὐτοῖς τὰ ὀμῆς ἐπὶ μάλισα. Ὁ αὐτὸς δὲ πᾶσι, καὶ σωδωνχί-
 ται αὐτοῖς, ὑπὲρ τῶν ὀμῶν κατὰ κείμηνος. οἱ γὰρ χοροὶ, ἐκ παλ-
 αίων ἐσσι, καὶ πρὸς δένω. δὲ ἀρχαῖοι δὲ, καὶ σωδωνχίσι, εὐνομὸς τε ὁ
 λοκρὸς, καὶ ἀρίωρ ὁ λίσβιος, καὶ ἀνακρέωρ, ὁ σπικίχρος. καὶ αὐτὸς καὶ
 ἦτορ παρὰ αὐτοῖς θεοσάμην, ἡδὴ τῶν ἐλένης αὐτῶν δὴ καὶ γλυκῆς.
 ἐπὶ δὲ αὐτῶν οὗτοι παύσαντο ὁρῶντες, δύναντες χορὸς πρὸς ἑκάστην ἐκ κῆ-
 κων, καὶ χελιδόνων, καὶ ἀηθόνων. ἐπὶ δὲ αὐτοῖς ἄσπασι, τότε
 δὴ πᾶσα ἡ ὕλη ἐπαυλῆς, τῶν ἀνέμων καταρχόντων. μέγιστον δὲ δὴ
 πρὸς εὐφροσύνην ἐκείνη ἔχουσι. πικρὰ εἰσι δύο περὶ τὸ συμπόσιον
 ἢ γὰρ γέλωτος, ἢ δὲ ἡδονῆς. ἐκ τούτων ἐκατέρωθεν, πάντες γὰρ ἀρχὴν τῆς
 εὐχίας πίνουσι. καὶ τοιοῦτον ἡδόμενοι, καὶ γελῶντες, διαλέγουσι.
 βόλομαι δὲ εἰπεῖν καὶ τῶν ἐπιστήμων ὅτις ἴνα παρὰ αὐτοῖς ἐθεασά-
 μην. πάντας γὰρ τοὺς ἡμίθεους, καὶ τοὺς ἐπὶ ἱλίῳ στρατεύσαντας,
 πάλιν γε δὴ τῶν λοκρῶν Αἴαντος. ἐκείνου δὲ μόνον ἐφασκόμεν γὰρ ὅτι ἦν
 ἀτεβῶν χώρῳ κολᾶζοιτο. βαρβαρῶν δὲ, κύριος τε ἀμφοτέρωθεν, καὶ τῶν
 σκύνων ἀνάχαρσιν, καὶ τῶν δρᾶκα ζάμουλξιν, καὶ νομᾶν τὸν ἰταλι-
 ῶτιν. Ὁ μὴ καὶ λυκῶν γοῦν τῶν λακεδαιμόνιων, καὶ φωκίων, καὶ τέλ-
 λων, τοὺς ἀθηναίους. καὶ τοὺς σοφούς, ἀνδρὶ περιάνδρην. εἶδον δὲ καὶ
 σωκράτην τῶν σωφρονισκῶν, ἀσολογῶντα μετὰ νέστορος, καὶ παλα-
 μῆδους. περὶ δὲ αὐτὸν, ἦσαν ἰακινθὸς τε ὁ λακεδαιμόνιος, καὶ ὁ δε-
 σπιεύς Νάρκισσος, καὶ ἰλλας, καὶ αἰδοὶ κάλσι. καὶ μοι ἐδόκει ἐρᾶν τῶν
 παλινδῶν. τὰ πάλιν δὲ οὐκ ἐκείνον διήλεγχε. ἐλέγετο δὲ χαλεπαῖ.
 ναρ αὐτῶν ὁ παλαιάμανθος, καὶ ἡ παλαιάμανθος ἐκ παλαιῶν αὐτῶν
 ἐκ τῶν ἡσῶν, ἡ φλύαρος, Ὁ μὴ δὲ λησφειὶς πλὴν ἐρωτησάμεν, εὐνοχῶς.
 πλάττω δὲ μόνος οὐ παρῶν, ἀλλ' ἐλέγετο Ὁ ἀπὸς γὰρ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ
 ἀναπλασθεῖς πόλιν οἰκῶν, πρῶτος τῆς πολιτείας, καὶ τῶν νόμων
 οἷς σωτήρας πολιτείας αὐτοῦ. οἱ μὲν τοὶ ἀπὸ ἀρίστων πόρτε, καὶ

Epicurus primus apud illos habebantur, cum hilares es-
 sent & læti, compotioresque suauissimi. Aderat et Phryx
 Aesopus, quo homine pro morione utuntur. Atqui Di-
 ogenes Sinopenfis tantum à pristinis moribus degene-
 rauerat, ut Laidem meretricem duceret uxorem, & su-
 binde surgeret ac temulentus saltaret, debacchareturque.
 Stoici. Stoicorum autem aderat nemo. nam adhuc illos rectum
 Chrysipa- uirtutis uerticem ascendere aiebant. Quin et id de Chrys-
 pus.ippo audiuius, illi non prius fas esse ut insulam ingre-
 deretur, quam iam quarto se elleboro purgaret. Academici
 quanto se purgauerit
 Elleboro. eos dicebant uelle quidem uenire, continere se tamen,
 & adhuc considerare. neque enim satis adhuc capere,
 num usquam talis insula sit, nec ne. Verum, ut conij-
 cio, Radamanthi iudicium haud dubie metuerunt, ut
 pote qui forum iudiciarium sustulerint. quantū non pau-
 cos ex illis excitatos fama erat, ut eos qui illuc precesserāt
 subsequerentur, uerū præ pigritia defecisse, neque potuisse
 assequi, sed è medio itinere rediisse. Hi igitur inter eos qui
 Achil- aderant erant maxime memorabiles. Eni uero Achillē, et
 Theseus. post illū Theseum in primis colunt. Quod uero ad coitū
 & Venerem pertinet, commiscantur foeminis simul et
 maribus palam, et spectantibus omnibus, idque haud-
 Socrates. quaquam turpe arbitrantur. Solus uero Socrates deſera-
 bat, se innocenter cum iuuenibus uersari, & quidem
 cum omnes illum peierare scirent. Siquidem Hyacinthus
 & Narcissus fatebantur, ille autem negabat. Foeminæ
 sunt omnibus communes, neque quisquam uicino in-
 uidet, sed sunt certe in hac re maxime Platonici. Pueri
 quoque uolentibus se exhibent, nihil reluctantes. Vix
 autem duos, aut tres totos dies ueneram, cum accede-
 rem Homerū poëtam. nam utrique ocium erat, &
 Homerus. cum alia multa, tum illud rogabam, cuias esset, dicens
 illud maxime apud nos ad hunc usque diem esse in con-
 trouersia. At ille se nescire respondit. Nam quidam Chi-
 um, alij Smyrnæum, alij Colophonium eum arbitran-
 Tigranes. tur, ipse uero se Babylonium esse aiebat. siquidem à ciui-
 bus suis nō Homerū, sed Tigranem uocatū fuisse, postea
 uero.

Επὶ κερρον, τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο, ἡδῆς τε οὔτε, καὶ
 κεχαρισμένοι, καὶ συμποτικώτατοι. παρὶν δὲ καὶ Αἴσωπος
 ὁ φρεν. τούτῳ δὲ, ὅσα καὶ γελωτοποιῶν ζῶνται. Διογῆνης μὲν
 γὰρ ὁ σινωπεύς, πρῶτον μετέβαλε τὸν τρόπον, ὥς τε γῆμα
 λαΐδα πλὴν ἐταῖραν, ὀρχεῖσθαι τε ὑπὸ μέδης πολλὰν ἀνίστα
 μιν, καὶ παροῦσιν. τῶν δὲ στωϊκῶν, οὐδὲν παρὶν. ἔτι
 γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρειον λόφον. ἡκούο
 μιν δὲ καὶ περὶ Χρυσίππου, ὅτι οὐ πρότερον αὐτῷ ἐπιβῆναι
 τῆς νήσου δέμης, πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἐκκεκορίσῃ. τούτῳ δὲ
 Ακαδημαῖκους ἔλεγον ἐδέλμειν μὲν ἐλθεῖν, ἐπέχεσθαι δ' ἔτι, καὶ
 διασκεπτεῖσθαι. μὴ δὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πως καταλαμβάνειν,
 εἰ καὶ νῆσός τις τοιαύτη ἐστίν. ὅλλως τε, καὶ πλὴν ἐπὶ τὸν ῥα
 δαμάνδρου οἶμαι κρίσιν ἐδιδόκεισιν, ὅτε καὶ τὸ κριτήριον αὐ
 τοῖς ἀνθρωπείοις. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἐφασκον ὀρμηθῆναι, ἀκολο
 θῆναι τῶν ἀκινυμένων, ὑπὸ νουθείας δὲ ἀπολείπεισθαι, μὴ κα
 ταλαμβάνοντας, καὶ ἀναστρέφειν ἐκ μέσης φρενὸς οὐ. οὔτοι μὲν
 οὐκ ἴσα ἀξιολογώτατοι τῶν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα τὸν
 Αχιλλεῖα. καὶ μετὰ τοῦτον, Θησεία. περὶ δὲ σωσσίας, καὶ ἀφρο
 δισίωμ, οὕτως φρονέουσι. μίσγονται μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὁ
 ρώντων, καὶ γυναιξί, καὶ ἄρσεσι, καὶ οὐδ' αὖτε τοῦτο ἀσχερὲς αὐ
 τοῖς δοκεῖ. μόνον δὲ σωκράτης δεινῶς μνησθῆναι, καὶ μὴ καθαρῶς πλε
 σιάζεσθαι τῶν νέων. καὶ μὲν τοὶ πάντες αὐτοὺς ἐπιορκεῖν κατεγίγ
 νωσκον. πολλὰν γοῦν ὁ μὲν ἰάκινθον, καὶ ὁ Νάρκισος, ὡμολόγ
 ησαν. ἐκείνος δὲ, ἡνέειτο. αἱ δὲ γυναικες, εἰσὶ πᾶσαι κοιναί, καὶ
 οὐδὲν φρονεῖ ὅτι πλεονέκτημα, ἀλλ' εἰσὶ τοῦτο μάλιστα πλεονέκτη
 μάτα. καὶ οἱ παῖδες δὲ, παρέχουσι τῶν βουλομένων, οὐδὲν
 ἀντιλέγοντες. οὕτω δὲ δύνει καὶ τρεῖς ἡμέρας διελκνύσασθαι, καὶ
 προσελθὼν ἐγὼ Ομήρῳ ὅτι ποικτῆ, ὁλοθῆς οὐσης ἀμφότῳ, τὰ
 τε ἄλλα ἐπαυθάνομιν, καὶ ὅδε ἐν εἴκῃ, λέγων τοιοῦτο μάλιστα παρ'
 ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζητεῖσθαι. ὁ δὲ, αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἐφασκεν.
 οἱ μὲν, γὰρ χῆρον. οἱ δὲ, σμυρναῖον. πολλοὶ δὲ, κολοφώνιον αὐ
 τὸν νομίζουσι. εἶναι μὲν τοὶ ἔλεγε βαβυλωνίος. καὶ παρὰ γὰρ
 τοῖς πολίταις, οὐκ ὀμνέον, ἀλλὰ Τηρῶν καλεῖσθαι. ὕστερον
 g ἡ δὲ ὁ

ἔπεχ;

καὶ τῶν

uero cum apud Græcos obsidis officio functus esset, pri-
 stinam appellationem mutasse. Rogabā præterea, num
 & ij uersus, qui uulgo reijciuntur, ab se conscripti essent,
 Aristarchus. nec ne. Ille autē omnes suos esse asseuerabat. Ibi ego Ze-
 Zenodotus nodoti, & Aristarchi grāmatici frigidæ ratiocinationes
 non potui non damnare. Vbi autē hæc abunde differuit,
 iterum rogabam, quamobrem ab ira poematis sui in itin-
 sumpserit. Sic enim inquit, mihi in mentem uenit, nihil
 studio agenti. Tum & illud scire cupiebā, an, quod mul-
 ti uolunt, Odysseam Iliade priorem scripsisset. Ille uero ne-
 gabat. Nam quod cæcus nō esset, quod & de eo affirmāt,
 Odysea. Ilias. mox cognoui. Videbam enim, quare non erat opus illū
 percontari. Quin idem alias sæpe agebam, ubi illi uacare
 uiderem. Cum autē illum adirem, rogaremque, ipse con-
 tra prompte ad omnia respondebat, maxime uero post
 causam quam uicit. Nam illum calumniæ Thersites accu-
 Therfies. sauerat, quod se in poësi conuicijs agitalset. Vicit autem
 Homerus causam agente Vlyssæ. Aduenit & circa illa tē-
 pora Pythagoras Samius septies mutatus, qui in tota
 Pythago- ras. malibus uixit, & animæ errores consummauit. Erat autē
 eius dextra pars aurea. & uisum est ut cōmuni cum illis
 Lythea re- publica ueretur. Dubitabatur autē adhuc, utrum Py-
 thagoræ, aut Euphorbi nomine appellandus esset. Em-
 Empedocles. docles uero, nā & ipse uenit semielixus, et toto corpore
 excoctus, nō receptus est, quāquā id multis precibus postu-
 laret. Procedete autē tēpore instabat certamen, quod apud
 Thanatus- sia. illos Thanatusia appellant. Præfuit Achilles iam quintū
 Theseus uero septimū. Porro qd in totū actum sit longū
 Carus. esset cōmemorare, uerū summam, ac capita rerū perstrin-
 gam. Lucta quidē uicit Carus, q ab Hercule stabat, et pro
 corona cum Vlyssæ decertabat. Pugilum æqualis fuit pu-
 Arius. gna, Arii Aegyptij qui Corinthi sepultus est, & Epius, qui
 Epius. sibi mutuo congresserant. Nam apud eos Pancratiij nul-
 lum præmiū proponit. Porro quis cursu uicerit non satis
 Hesiodus. memini. Ex poëtis, ut uere dicā, quanquam longe excel-
 =
 mibus erat corona ex pauonum pennis contexta. At
 iam
 a uo nū
 tenn

θεὸς ὁμυρύνσας παρὰ τοῖς ἔλλησι, ἀλλ' ἄξαι τῶν προσμοχρίων. καὶ
 θεὸς καὶ περὶ τῶν ἀνδρῶν μύθων σίχων ἐκέρωτων, εἰ ὑπ' ἐκείνους εἰσι
 γεγραμμένοι. καὶ ὅς ἐφασκε πάντας αὐτοὺς εἶναι. κατεργάσαντο
 οὖν τῶν ἀμφὶ τὸν Ζηνόδοτον, καὶ Ἀρίσταρχον γραμματικῶν πελ
 λῶν τῶν ψυχολογίαν. ἐπεὶ δὲ ταυτ' ἰκανῶς ἀπεκρίντο, πάλιν
 αὐτὸν ἠρώτων, τί δ' ἦ ποτε ἀπὸ τ' μύθου τοῦ ἀρχαίου ἐρηίστατο.
 καὶ εἰπευὸς, οὕτως ἐπελθεῖν αὐτῷ, μηδὲν ἐπιτηδεύσαντα. καὶ μήν
 καὶ αὐτὸν ἐπεθύμωμι εἰδέναι, εἰ προτέρᾳ ἔγραφε τῶν δ' ὀνείων καὶ
 ἱλιάδου, ὡς πολλοὶ φασιν. ὁ δὲ, ἠρνεῖτο. ὅτι μὲν γὰρ οἱ δὲ τυφλὸς
 ἦν, ὃ καὶ αὐτὸν περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, αὐτίκα ἠπιστάμην. ἑώρα γὰρ
 ὡς τε οὐδὲ πωθάνεσθαι ἐδόμην. πολλὰς δὲ ὁ ἄλλοτε ἔτο ἐρί
 ουμ, εἶποτε αὐτὸν οὐλοῦν ἅπαντα ἑώρα. προσιὼν γὰρ ἄντι ἐπωθε
 νόμην αὐτοῦ. καὶ ὅς, πρὸς μὲν πάντας ἀπεκρίντο. ὁ μάλιστα καὶ
 τῶν δ' ἱκλῶν, ἐπεὶ δ' ἠ' ἐκράτησε. ἦν γάρ τις γραφὴ κατ' αὐτὸν ἄπειν
 νεγμλὴν ὑβριεως ὑπὸ θεοσίττι, ἐφ' οἷς αὐτὸν γὰρ τοῖς ποίησιν ἔσκοφε,
 καὶ ἐνίκησεμ Ομηρος, ὀνείων σιωποῦντος. καὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς
 χερόνους τούτους, ἔθηκετο καὶ Πυθαγόρας ὁ σάμιος, ἐπ' ἡμῶν ἄλλα
 γαίης, καὶ γὰρ τὸν ποσάτοιν ζωοῖς βιοτεύσας, καὶ ἐκτελέσας τ' ψυχῆς
 τὰς περιόδους. ἦν δὲ χρυσὸς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον. καὶ ἐκρίθη
 μὲν συμπολιτεύειν αὐτοῖς. ἐνδοιόζετο δὲ ἔτι, πόπερον Πυθαγό
 ραν, ἢ εὐφορβον αὐτὸν ὀνομάζειν καὶ. ὁ μὲν ται ἐμπεδοκλῆς, καὶ
 δε μὴ καὶ οὗτος περὶ εὐφροῦς, καὶ τὸ σῶμα ὅλον ὠπῆμλῶς. οὐ μὲν
 παρελὶχθηγε, καὶ ται πολλὰ ἰκετεύωμ. περὶ οὖν τ' δὲ ται χερόνους
 ἐνέειν ὁ ἀγών, τὰ παρ' αὐτοῖς θανατόσια. ἠγωνοῦνται δ' Ἀχιλλεύς
 καὶ πέμπτου, καὶ ὀκσεύς τὸ ἐβόλομον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, μακρὸν
 ἄν εἰν λέγειν. τὰ δὲ κεφάλαια τῶν προχθέντων, δεικνύτομαι.
 πάλιν μὲν ἐνίκησε καὶ ὁ ἀπ' Ἡρωλέως, ὀνείων περὶ τῶν σε
 φάνου καταγωνισάμεν. συγμὴ δὲ ἴση ἐβόλοτο Ἀρεῖς καὶ τ' οὐ
 ἀγυπῆτου, ὅς γὰρ κορίνθω τίθαπται, καὶ ἐπ' οὖν, ἀλλήλοισι σωελ
 θόντων. παγκρατίς δὲ οὐ τίθεται ἄθλα παρ' αὐτοῖς. τὸν μὲν ται
 δρόμον, οὐκ ἔτι μέμνημαι τίς ἐνίκησε. ποίητῶν δὲ, τῇ μὲν ἀλ
 ληθείᾳ, παραπολύ ἐκράτα Ομηρῶν, ἐνίκησε δὲ ὁμοῦς Ἡσίωδου.
 τὰ δ' ἄθλα, ἦν ἄπασιν ἐφάνος, πλάκεις ἐκ πῆγῶν ταυῶν. ἄρ' ἔ
 g iij δε ται

iam absoluto certamine nunciatum est, eos qui in impio-
rum loco plecterentur, ruptis uinculis, & superata custo-
dia in insulam irrumpere. Eorum duces esse Phalaridem
Agrigentinum, & Busyridem Aegyptium, Diomedem
Thracem, & Scironem, et Pityocampi. Vt uero hæc
nimaduertit Radamanthus, statuit heroës in aciem su-
per litus. Ducebat autem exercitum Theseus, & Achilles,
et Ajax Telamonius iam iam ad se reuersus. Commixti
ergo inter se pugnabant, uiceruntque heroës, Achille uel in
primis rem strenue gerente. Fortiter se gessit & Socra-
tes in dextro cornu constitutus, multoque fortius quam cum
adhuc apud Delium pugnaret. nam ingruentibus hosti-
bus haudquaquam fugit, sed uultu intrepido constitit. quam
ob rem premio donatus est, nimirum luculento & amplo
horto, in quem conuocatis alijs differebat. quem locum
Necracademiã appellauit. Comprehensos igitur et colliga-
tos eos qui uicti fuerant, remiserunt multo grauius puni-
endos. Eam autem pugnam scripsit et Homerus, & mihi abeu-
ti libellos dedit ad nostros homines deferendos. Verum
hos unã cum reliquis postea amisi. Erat poematis initium
ferè in hunc modum. Nunc mihi Musa refer pugnam heroũ
extinctorũ. Cum igitur fabas coxissent, quemadmodum
illis mos est, ubi bello rem preclare gesserint, epinicia ce-
lebrarunt, & festum solenne egerunt. Solus Pythagoras a
conuiuio illo abstinuit, & ieiunus procul desidebat, abomi-
natus fabarum esum. Iam uero mensibus sex exactis, septi-
moque ad medium deducto, res noue ac insperate exorte sunt.
Nam Cinyrus Scinthari filius iam gradis et formosus, He-
lenam multo iam tempore deperibat. Ipsa autem contra manifeste
adulescentem ad insaniam usque redamabat. Siquidem in conui-
nio subinde alter alteri annuebat & prebibeat, solique ex
ceteris surgentes in sylua deerrabant. Tandem pre amo-
re & impatientia consilium cepit Cinyrus rapiendi He-
lenam. Illa uero hoc probabat, ut cederent, ac in uici-
nam quampiam ex insulis proficiscerentur. nimirum
in Phellò, aut Tyroëssam. Addiderunt & huic consi-
lio coniuratos è meis comitibus tres audacissimos, Nam hæc

Phalaris.
Busyris.
Diomedes.
Sciron.

Socrates.

apud Delium

Necracade-
mia.

Pythago-
ras.

Cinyrus.

δὲ τῷ ἄγωνος σάυτετελεσμένον, ἠγγέλλοντο οἱ ἐν ῥῷ χωρίῳ τῶν
 ἀσεβῶν κολαζόμενοι, ἀποβρέξαντες τὰ δειμά, καὶ φθιφέντες
 ἐπικραλίσαντες, ἐλαύνον ἐπὶ τὴν νῆσον. ἠγγέθη αὖ τῷ αὐτῶν, φάσ
 λαρίμ τε τὸν ἀκράγαλτον, καὶ βδύρεμ τὸν αἰγυπῆιον, καὶ Διο
 μέδην τὸν δρᾶκα, καὶ τοὺς περὶ σκείρωννα, καὶ Πιτυοκάμηλλον.
 ὡς δὲ ταῦτ' ἤκουσεν ὁ Ῥαδάμανθυς, ἐκτάσσει τοὺς ἥρωας ἐπὶ φθι
 νίον. ἠγγέτο δὲ Ὀκσεύς τε, καὶ Αχιλλεύς, καὶ Αἴας ὁ πελαμῶ
 νος, ἥδη σφρονῶν. καὶ συμμίσξαντες, ἐμάχοντο. καὶ νίκησάν
 οἱ ἥρωες, Αχιλλεύς τὰ πλεῖστα κατορθώσαντος. ἠρίσειεν δὲ καὶ
 Σωκράτης ἐπὶ ῥῷ δεξιῷ ταχθεὶς, πολὺ μάλλον, ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ
 Διελφ' ἐμάχετο. προσίόντων γὰρ τῶν πολεμίων, οὐκ ἔφυγε,
 καὶ τὸ πρόσωπον ἄγρεπτον ἦν. ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον θ' ἠρεῖν αὐτῷ
 ῥῷ ἀρισθόν, καλὸς τε, καὶ μέγας παρὰ δόξος ἐν ῥῷ προασείῳ.
 ἐνθα συγκαλῶν τοὺς ἑτέρους, διελέγετο, νεκρακοδικίαν τὸν τό
 πον προσαγορεύσας. συλλαβῶντες οὖν τοὺς νενίκημιν, καὶ δὴ
 σάντες, αὐτίς ἀπέπεμψαν ἐτι μάλλον κολαοδικτομύς. ἔγραψ
 ε δὲ καὶ ταῦν τὴν μάχην Ὀμηρος. Ὁ ἀπὸντι μοι, ἔδωκε τὰ β
 θλία κομίζεσθαι παρ' ἡμῖν ἀνθρώποις. ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα με
 τὰ τῶν ἄλλων ἀπωλέσασθαι. ἦν δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος αὐτοῦ,
 νῦν δ' ἐμοὶ ἐννεπε μῦθον μάχην νεκρῶν ἡρώων. τότε δ' οὖν κυά
 μος ἐφίσαντες, ὡς πρὶν αὐτοῖς νόμος, ἐπαθ' ἄν πόλεμον κατορ
 θώσωσι, εἰσιδόντες ἐπινίκια, καὶ ἑορτὴν μεγίστην ἦγον. μόνος δ'
 ταύτης οὐ μετέσχε Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσπετος πόρρον ἐκαθίζετο, με
 σαπτόμενος τὴν κυανοφάειαν. ἥδη δ' ἡ μὴν ἐξ ἐλεγκυθότων, περὶ
 μεσσηνία τ' ἐβόλομον, νεώτερα σπασίαντο πρᾶγμα. κίνυρος δ' ὁ τ'
 Σκινδάρης παῖς, μέγας τε ὢν, καὶ καλὸς, ἦρα πλὴν ἥδη γέγονεν τ'
 ἐλένης. καὶ αὐτὴ δ' οὐκ ἀφανής ἦν, ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τ' νεανίσκον.
 πελλᾶν γοῦν καὶ διένδονον ἀλλήλοισι ἐν ῥῷ συμποσίῳ, καὶ προῦπι
 νομ. καὶ μόνον θ' ἰκασάμενοι, ἐπλανήντο περὶ τὴν ὕλην. Ὁ δ' ἡ ὑπ' ἑ
 ρωτος, καὶ ἀμικχανίας, ἐβόλευσαντο ὁ κίνυρος ἀρπάζας τὴν ἐλένην.
 ἐτόκα δ' ἡ κελίην ταῦτα, οἷχεσθ' ἀπὸντας ἐς Ἰννα τ' ἐπικερμύων νῆ
 σων, ἥτοι ἐς τὴν φελίαν, ἢ ἐς τὴν τυρόεσσαν. σιωμότες δ' ἡ πάλα
 προσφλίσαντες ἔσθ' ἡν' ἐταύρων τῶν ἐμῶν, τοὺς δρασπιάτους.
 ῥῷ μὲν

Menelaus.

Tyroësa.

hæc patri non indicauerat. Sciebat enim quod ab illo acriter increparetur. Itaq; cum ipsis oportunū uisum esset facinus perpetrarūt. Vbi enim nox aduenit, nam tum forte no intererā, sed in conuiuio distertebā, illi clam alijs correpta Helena, mature se proripuerunt. Menelaus aut cum circa mediū noctis excitatus, thorū uacūū sensisset protinus clamore sublato, & fratre secum accepto, ad regiam Radamanthi profectus est. Porro illucescente die aiebant exploratores nauem procul distantem apparere. Itaq; Radamanthus, cum quinquaginta heroes in nauē asphodelinam, & ex integro et solido ligno constructā, collocasset, iussit eos persequerent. At illi cū magna alacritate remis incumberent, tandem circa meridiem eos deprehēdunt, cum iam in lacteū Oceanum subirent, haud procul à Tyroëssa insula. tantū enim aberant ut elaberentur. Cum igit nauē rosea catena reuinxissent, reuersi sunt. Helena itaq; flebat & erubescibat, operiebaturq;. Verū Radamanthus habita prius cū Cinaro diligēti questionem et alij quipiam conscij fuissent, postq; ullum fuisse negauit, uinctum hominē ex pudendis, & malua prius bene cæsum, in impiorū locum amandauit. Decreuerūt & nos ante præscriptū tempus ex insula ablegare, data ueniū proxima diei mora. Ibi ego grauiter ferre, & lachrymari, utpote qui eiusmodi felicitate relicta, rursus erraturus essem. At illi contra consolabant me, q; futurū dicerent, ut propediē ad se essem rediturus. Iamq; mihi in futurū sedē et locū optimis quibusq; uicinū ostendebant. Ego uero accedēs Radamanthū obnixē orabam, ut quæ mihi futura essent prædiceret, et de navigatione certiorē redderet. Is autē me quidē in patriam rediturū respondit, uerū multis prius erroribus et periculis exantlatis. Tempus autem quo essem rediturus addere noluit, sed ostensis uicinis insulis, apparebant autem numero quinq;, & alia sexta longius, hæc inquit, adiacentes sunt impiorum, in quibus uides ignis plurimum accensum. Sexta autem illa somniorum est ciuitas. Post hæc & Calypsus est insula, uerum nondum tibi adhuc apparet. Vbi uero hæc præterna

ὧς μὲν τοὶ πατέρες, οὕτω ἐμνήνυσεν ταῦτα. ἡπίστατο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 κολαομένησδε μοῖραις, ὡς δὲ ἐδόκει αὐτοῖς, ἐτέλεον πλὴν ἐπιβουλῶν. καὶ
 ἐπὶ νύξῃ ἐξήλυτο, ἐγὼ μὲν οὐ παρών. ἐπύγχανον γὰρ ὅτι ὧς συμ-
 ποσίῳ κηκοιμημένους. οἱ δὲ, λαβόντες τοὺς ἄλλους, ἀναλαβόντες
 πλὴν ἐλένης, ὑπὸ σωστῆς ἀνέχθησαν. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀνε-
 γρόμυτος ὁ μέλας, ἐπεὶ ἔμαθεν πλὴν ἐνὶ κενῶν φθιγγων
 κός, βολύπευσεν. καὶ τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν, ἦεν πρὸς τὰ βασι-
 λικὰ ἢ βασιμάντιος. ἡμέρας δὲ ὑποφανεσθῆς, ἔλεγον οἱ σκοποὶ
 καθορᾶν πλὴν ναῦν, πολλὰ ἀπέχοντο. οὕτω δὲ ἐμβριθέας ὁ βα-
 σίλειος περὶ τὴν ἡρώωμ εἰς ναῦν μονόθυλον, ἀσφοδελί-
 νω, παρήγγιλε δίδωκεν. οἱ δὲ, ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες, περὶ
 μεσημβρίῳ κατὰ λαμβάνουσιν αὐτοὺς, ἄρτι ἐς τὸν γαλατῶν
 ὠκεανὸν ἐμβαίνοντες, πλησίον φθιγγων. παρὰ τοῦτο ἡλ-
 θον διαδράναι. καὶ ἀναδυσάμενοι πλὴν ναῦν ἄλυσεν ῥοδὶν, κα-
 τέπλεον. ἡ μὲν οὖν ἐλένη, ἐδάκρυε τε, καὶ ἠχάετο, καὶ ἐνεκάλυ-
 πτετο. τοὺς δὲ ἀμφὶ τὸν κίνυρον ἀνακρίνας πρότερον ὁ βασιμάντιος
 αὐτὸς, εἰ ἄνεις καὶ ἄλλοι αὐτοῖς σωίσασιν, ὡς οὐδένα εἴπομεν, ἐκ τῆς
 αἰδοίῳ δὴσας, ἀπέπεμψεν ἐς τὸν ἢ ἀσεβῶν χώρον, μαλακῇ
 πρότερον μασιπιδέντας. ἐπελίσσαντο δὲ καὶ ἡμᾶς ἐμπροσθεν
 ἐκπέμψαν ἐκ φθιγγων, πλὴν ἐπὶ τὸν ἡμέραν μόνον ἐπιμείναν-
 τας. ἐνθα δὲ ἐγὼ ἠνιώμην τε, καὶ ἐδάκρυον, οἷα ἔμελλον ἀγαθὰ
 καταλιπεῖν, αὐτοὺς πλανηθῆσθαι. αὐτοὶ μὲν τοὶ παρήμενοι λεί-
 ποντες, οὐ πολλὰ ἐπὶ ἀφίξει πάλιν πρὸς αὐτοὺς, καὶ μοι ἡ-
 δὴ θρόνον τε, καὶ κλισίαν ἐς τοῦτοδὲ παρὰ δέκοντο, πλοῖον
 τῶν ἁρίων. ἐγὼ δὲ προσελθὼν ὧς βασιμάντιος, πολλὰ ἐκέλευον
 εἰπεῖν τὰ μέλλουσα, καὶ ὑποδείξαι μοι τὸν πλοῖον. ὁ δὲ, ἔφασκεν
 ἀφίξει μὲν πλὴν παρὰ δέκα, πολλὰ δὲ πρότερον πλανηθέντα
 καὶ κινδυνεύσαντα. ἢ δὲ θρόνον, οὐκ ἔτι φθιγγων ἐπανόδον προοδῆναι
 ἠθέλησεν, ἀλλὰ δὴ νύξῃ δέκοντες τὰς πλοῖον νῆσους, ἐφάνοντο δὲ
 πάντες τὸν ἀριθμὸν καὶ ἄλλῃ ἐκτὴν πόρρωθεν, ταύτας μὲν εἶναι
 ἔφασκε τὰς τῶν ἀσεβῶν, τὰς πλοῖον, ἀφ' ὧν δὲ ἐφ' ὅρας τὸ
 πλὴν πῦρ καὶ ὀμβρῶν. ἐκτὴν δὲ ἐκείνη ἢ ὀνείρων ἢ πόλιν. μετ' αὐτῶν
 δὲ, ἢ τὸ καλυφθῆναι σὺν ὧν, ἀλλ' οὐδέπω σοι φαίνεται. ἐπεὶ δ' αὖν ὅτι ταύτας

præternauigantes, tum deuenies in magnā illā continen-
tem, quæ è regione est ei quæ à nobis incolitur. Illic multa
passus, multasq; gentes prætergressus, et inter Barbaros
incultosq; homines peregrinatus, tandem in alteram ter-
ram deuenies. Hæc ubi dixisset, euulsam è terra maluæ ras-
dicem mihi porrexit, iubens ut hanc adorare cum in ma-
ximis periculis uersarer. Admonuit autem, si unquam in
hanc terram incolumis redirem, ignem gladio ne foderē
ne uel lupinis uesceretur, ne uel puero supra decē octo an-
nos nato cōgrederetur. quorū si memor essem, bene sperare
de reditu ad insulam. Ibi demum quæ ad nauigationem
pertinent parauit, cumq; opportunum esset cum illis cibū
cepi. die deinde proxima accedens Homerum, orabā, ut
mihi duorum uersuum epigramma conderet. Quod ubi
fecit, columna berylli lapidis crecta iuxta portum inscrip-
psi. Erat autem epigramma huiusmodi.

Lucianus charus diuis hæc cuncta beatis
Vidit, & hinc iterum patrias remeauit ad oras.

Manens autem & diem illam, sequenti proficiscebam, des-
ducentibus heroibus. Hic & Vlysses accedens nesciente
Penelope, mihi literas dat in insulā Ogygiā ad Calypso
ferēdas. Misit & mecum Radamāthus portitorē Naupliū,
ut si ad insulas appelleremus, nemo nobis manū iniice-
ret, uelut ijs, qui ad mercatū quempiā alium nauigarent.
Vbi uero progressi odoratum aërem præterissemus, cōti-
nuo nos teterrimus nescio quis odor excepit, uelut bitu-
minis, et sulphuris, picisue, cum simul ardent. Nidor au-
tem erat grauis, intolerabilisq; uelut ab exustis hominib;
bus. Erat et aër obscurus & caliginosus, a quo distillabat
ros quidam piceus. Quin & uerberum strepitus exaudi-
ebatur, & multorum hominum euulatus. Ad alias igitur
non applicuimus. Illa uero quā ascendimus talis erat. To-
ta in girū præceps est, et exusta, cautibus et saxis aspera.
Arbor autem aut aqua ne inerat quidem. Irepsimus ta-
men per præcipitia, & per spinosā, & aculeis ple-
nam semitam euasimus, transiuimusq; regionis tetram
fœditatem. Procedentes aut ad carceres, & supplicij locū,

Primū

*lupinis
uesceretur*

*Calypso.
Nauplius.*

*Impiorum
insula.*

παρὰ πλείους, τό τε δὴ ἀείξει ἐς τὴν μεγάλῃν ἡπερομὶ τὴν ἑνα-
 τίαν τῇ ὑφ' ἡμῶν καθοικεμνίῃ. ὕψωσιν δὲ πολλὰ παρὼν, καὶ
 ποικίλα ἐν τῇ δεικνύων, καὶ ἀνδρώποισι ἀμίκτοις ἐπιδομήσας,
 ἡρώων ποτὶ ἡέρας εἰς τὴν ἐτέραν ἡπερομ. τοσαύτ' εἶπε. καὶ ἀνα-
 παύσας ἀπὸ τ' ἡγῆς μαλάχης ῥίξαν, ὥρεξέ μοι ταύτῃ, κελύ-
 σας ὅν τοις μεγίστοις κινδύοις ταύτῃ προσέχουσι. παρήνυσ-
 δὲ καὶ εἰ ποτε ἀεικοίμην ἐς τὴνδε τὴν γῆν, μήτε πῶς μαχαίρας
 σκαλεύω, μήτε δέμας ἐδίδωμι, μήτε παρὶ ὑπὲρ τὰ ὀπίω καὶ
 δίκαια ἐπὶ πλοκαῖναι. τούτων γὰρ μεμνημύον, ἐλπίδας ἔχον τ'
 εἰς τὴν νῆσον ἀείξει. τό τε γὰρ οὕτω τὰ περὶ τὸν πλοῦ παρῆσαν
 ζόμην. καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, σωθεσινώμην αὐτοῖς. τῇ ἐπιστῇ δ' ἐλ-
 θὼν πρὸς Ὀμηρον τὸν ποικτὴν, ἐδεδόκην αὐτῷ ποιῆσαι μοι δὴ
 σιχορ ἐπίγραμμα. καὶ ἐπεδὴ ἐποίησε, σῆλιν βιήναι λίθος ἀνα-
 σῆσας, ἐπέγραψα πρὸς τοῦ λιμνί. τὸ δ' ἐπίγραμμα, ἦν τοιόνδε.
 „ Λακκινὸς τάδε πᾶντα εἶλετο μακάρεσσιν διδοῖσιν
 „ εἰδὲ τε, ὅτι πᾶντα εἶλετο ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Μένινος δ' ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν, ὅτι ἐπιούσης ἀνηγρόμην, ἡνὶ ἡρώ-
 ων παρὰ πειπόντων. ἔνθα μοι ὅτι Ὀδυσσεύς προσελθὼν, λάβει
 ὅτι πηνελόπεια δίδωσιν ἐπιστολὴν εἰς Ὀδυσσεύς τὴν νῆσον καλυ-
 πτοῖ κομίζον. σάωπέμεν δὲ μοι ὁ ῥα δάμαστος τὸν πορδία,
 ναύπλιον, ἵμει κατὰ χεῖρην ἐς τὰς νῆσους, μηδὲς ἡμᾶς συλλὰ
 βοῖ, ὅτε κατ' ἄλλῃν ἐμπερίαν πλέοντασ. ἐπεὶ δὲ τὸν ἐνὸν ἀέρας
 προσιόντες παρῆλθον διέμην, αὐτίκα ἡμᾶς ὁ δὴ μήτε δεινὴ δειλὴ
 χεῖρ, οἷον ἀσφάλτε, καὶ δειδ, καὶ πᾶσας, ἅμα καθομνύω. ὅτι
 κνίσας ὅτι πονηρὰ, καὶ ἀφόρητος, ὥς πρὸς ἀπ' ἀνθρώπων ὀπίω μνύω.
 καὶ ὁ ἄλλος ῥοφερός, καὶ ὁμιχλώδης, καὶ κατέσασεν αὐτοῦ δρό-
 σος πτήνη. καὶ μνύται ἡ μάστιγι φέρος ἡκούτο, ἡ οἰμωγὴ ἀν-
 θρώπων πρὸς τὴν. ταῖς γὰρ οὕτω ἀλλοίαις, οὐ προσέχον μνύ. ἡ δὲ ἐπέει-
 μν, τοιαύτη. κνίκα γὰρ ἡ κατὰ κρημνῶν, ἡ ἀπόξινος, πείθει,
 καὶ ἔραχσι κατέσκαλκον. δεινὸν δὲ, οὐδὲ ὕψος ἐνὶ. ἀνερπύ-
 σσας δὲ ὅμως κατὰ τοὺς κρημνοὺς, προῖμν δικάτνος ἀκανθῶ-
 νος, καὶ σκολόπων μεσῇς ἀτραπῶ, πολλὰ ἀμορφαίαν τῆς χώ-
 ρας διελθόντες. ἐλθόντες δ' ἐπὶ τὴν ἐνὶ γῆν, καὶ τὸ κολαστήριον,
 h ij πρῶτα

Primū quidē loci naturā admiratī sumus. Siquidem unī
 uersum solū gladijs & mucronibus effloreat, circū quod
 fluij duo decurrerāt, unus cœno, alter uero sanguine, &
 item alius intus igne, & quidē ingens & immensus. flue
 bat autem uelut aqua, & instar maris agitabatur. Habe
 bat etiānum & pisces permultos, quorū aliquot terribus
 erant similes, nonnulli uero minusculi carbonibus igniti,
 quos lychniscos uocabant. Aditus autē unus erat & per
 quam angustus. Ianitor adstabat Tímon Atheniensis.
 Ingressi tamen duce Nauplio, uidebamus eos qui suppli
 cio afficiebantur, inter quos reges et priuatī erant plurimi
 quorū etiā nonnullos agnouimus. Vidimus & Ciny
 rum fumo enecari, & à pudendis pendere. Addebant &
 ductores singulorum uitas, & causas ob quas supplicio
 afficerentur. Maxima uero omnium pœna eos imminet
 bat, qui in uita quippiam euentū essent, neq; ueritatē
 literis mandassent. Inter quos erat Ctesias ille Cnidius,
 & Herodotus, & alij non pauci. Hos ergo cum uiderem
 bono animo esse cœpi. nam nullius mendacij mihi con
 sciū eram. Itaq; ad nauem mature reuersus, neq; enim
 tale spectaculū ferre amplius poteram, salutato Nauplio
 discessi. Neq; ita multum post apparebat non procul so
 mniorū insula, obscura illa & uix uisu conspicua. Habe
 bat autem & ipsa somnijs aliquid simile. cedebat enim ac
 cedentibus nobis & subterfugiebat, ac longius se subdu
 cebat. Cum ergo tandē eam cōprehendissemus, et in por
 tum qui somnus dicitur, delati essemus, prope eburneas
 portas, ubi ædes est Gallinæo sacra, sub obscurā uesperā
 descendimus, cumq; in portam progressi fuisset, so
 mnia multa, uariaque, uidebamus. Verum de ipsa ci
 uitate libet ante omnia commemorare, quoniam de ea
 nemo adhuc conscripsit, solus autem Homerus eius me
 minit, non ita accurate exacteque descripsit. Circa hanc
 undique circumiacet sylua. Arbores autem sunt papa
 uera procera, & mandragoræ, in quibus magna uis
 uespertilionum sedet. Sola enim hæc auis in ea insula
 nascitur. Flumen autem iuxta præterlabitur, quod ab
 illis

Lychnisci.
 Timon.

mendacij
 pœna, Ctesias.
 Herodotus

Somniorū
 insula.

Gallina =
 ceus.

Somniorū
 ciuitas.

πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τῶν τόπων ἐθαυμάσασμεν. τὸ μὲν γὰρ ἔδα-
 φος αὐτὸ, μαχαίραις, καὶ σκόλοις πάντῃ δέξινθῃ κύνελος δέ,
 πταμοὶ περιέρρεον, ὁ μὲν, βορβορός, ὁ δὲ περὶ δὲ αἵματος. ἐδὲ
 ἐνδύον, πυρός, πάντῃ μέγας οὗτος, καὶ ἀπέραιτος. καὶ ἔρρε, ὡς, πρὸ
 ὕδατος. καὶ ἐκυματῶντο, ὡς πρὸ θάλασσης. καὶ ἰχθύες δὲ εἶχε πολ-
 λὰς. τοὺς μὲν, διάλοισι προσποιότας, τοὺς δὲ μικροὺς, ἀνθραξί-
 πεπυρωμένοις. ἐκάλεσεν δὲ αὐτοὺς λυχνίσκας. εἰσόδους δὲ μία,
 σὲνὴ διὰ πάντων. καὶ πυλωρὸς ἐφασκήκε τίμων ὁ Αδύων.
 παρελθόντες δὲ ὅμως, τὸ ναυπλίον καθήκαμεν, ἐωρῶμεν καὶ
 λαζομένους, πολλοὺς μὲν βασιλείας, πολλοὺς δὲ ἰδιώτας. ὧν ἐνί-
 ους καὶ ἐγνωρίζομεν. εἰδόμεν δὲ καὶ τὸν κίνυρον καπνῶ ὑπὲρ
 φόρῳ, ἐκ τῆν ἀδύων ἀπηρητημένον. προσετίθεισάν τε οἱ πε-
 ριγῆται καὶ τοὺς ἐκάσων βίβας, καὶ τὰς αἰτίας, ἐφ' οἷς κολάζον-
 ται. καὶ μεγίστας ἀπασῶν τιμωρίας ὑπέμνησαν οἱ φευδόμενοι
 τι παρὰ τὸν βίον, καὶ οἱ μὴ τὰ ληθῆ συγγεγραφότες. ἐν οἷς ἔ-
 κτησίας ὁ κνίδιος ἦν, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ἄλλοι πολλοί. τούτους οὖν
 ὁρῶν ἐγὼ, λησάς ἐίχον εἰς τοῦτον τὰς ἐλπίδας. οὐδὲν ἔμμεν
 φεύδους ἐπὶ οὐκ σωπησάμεν. ταχέως οὖν ἀναστρέψας ἐπὶ ναῦν,
 οὐ γὰρ ἐδυνάμεν φέρειν τὴν ὄψιν, ἀπασάμενος τὸν ναύκληρον
 ἀπέπεμψα. καὶ μετ' ὀλίγον, ἐφάνητο πλοῖον ἢ τῆν ὀνείρων νῆσ-
 σος, ἀμυστέρα, καὶ ἀσαφής ἰδέσθαι. ἔπαχε δὲ καὶ αὐτὴ τοῖς ὀνεί-
 ροις τι παρὰ πλοῖον. ὑπεχώρησεν γὰρ προσιῶσιν ἡμῖν, καὶ ὑπὲρ
 φεύγε καὶ πορρωτέρω ὑπέβαινε. κατὰ λαβόντες δ' ἐπὶ αὐτῇ,
 καὶ ἐσπλάυνσαντες ἐς τὸν πηνορ λιμένα προσαγορόμενον, πλη-
 σίον τῆν πύλῳ τῆν ἐλεφαντίνω, ἢ τὸ τοῦ Αλεκτρυόν ἱερὸν
 ὅστις, περὶ δὲ ἰλῶν ὀφίαν ἀπεβαίνοντι. παρελθόντες δ' ἐς τὴν πύ-
 λω, πολλοὺς ὀνείρους καὶ ποικίλους ἐωρῶμεν. πρῶτον δὲ βού-
 λομαι περὶ τῆς πόλεως εἰπεῖν, ἔπει μὴ δ' ἄλλω τινὶ γέγρα-
 πῆται περὶ αὐτῆς. ὅς δὲ καὶ μόνος ἐπεμνήσθη Ομηρος, οὐ πά-
 νι ἀκριβῶς συνέγραφε. κύνελος μὲν περὶ πᾶσαν αὐτὴν ὕλην ἀνέ-
 σκει. τὰ δ' ἐνδύα δ' ὅστις μήκωνες ὑψηλοὶ, καὶ μανδραγόρες. ἔ-
 π' αὐτῶν πολὺ τι πληθύνει νυκτερίδων. τοῦτο γὰρ μόνον ἐν
 τῇ νήσῳ γίνεσθαι ὀρεον. ποταμός δὲ παρὰ ῥέει πλοῖον, ὑπὲρ

Nyctipor
rus.
Negretus.
Pannychia
Somnipor
ta.
Somnus.
Taraxion.
Plutoales.
Antipho.
Carcotis.
Somnior
forma.

illis Nyctiporus appellatur. Sunt & fontes duo iuxta portas, quibus & nomen est, uni quidem Negretus, alteri uero Pannychia. Ipsa autem ciuitatis moenia alta sunt, uariaque, iridis colore simillima. Enimuero portae sunt, non duae, ut uoluit Homerus, sed quatuor. Nam duae Molliciei campum respiciunt, haec quidem ferrea, illa uero testa constructa, per quas horrenda, & saeva, immitiaque somnia emitti aiebant. Duae uero alterae ad portum & mare. ex quibus quaedam corneae erant, quaedam, per quas transiimus, eburneae. Ingressis autem ciuitatem ad dextram est templum Noctis. Nam illam ex deis in primis colunt, & Gallinaceum. cui iuxta portum sacellum dedicatum est. Ad sinistram uero Somni regia. Is enim apud eos regnat, duobus a se satrapis & praefectis constitutis, Taraxione Matæonis, & Plutole Phantasionis filio. In medio autem foro fons est quem Carcotin appellant, delubra duo adiacent, Impositurae uidelicet, & Veritatis. Vbi & illorum est adytum & oraculum, cui praefectus erat Antipho ille somniorum histrio, hunc apud Somnum honorem sortitus. Somniorum autem neque natura, neque forma eadem est. Nam quidam procera erant & formosa, suauiaque, quidam uero breuia & deformia. Nonnulla etiam aurea, ut uidebantur, sordida item & abiecta nonnulla. Erant & inter illa alata aliquot & monstrosa, alia uelut in pompam instructa, nimirum in reges aut deos, aut aliquid eiusmodi. Quin & ex illis non pauca agnouimus, utpote ea quae olim apud nos uideramus. Quaedam etiam nos accedebant, salutabantque, uelut familiaria tam & domestica, qui cum nos exceperissent, ac sopiissent, splendide plane, ac eleganter tractauerunt, apparato magnifico alio diuersorio, pollicita reges aut satrapas ex nobis se factura. Nonnulla & in suam quemque patriam abduxere, & domesticos ostendere, rursusque eadem die reducere. Diebus ergo triginta, & totidem noctibus dormientes, commessantesque

αὐτῶν καλὸς μύθος. Νυκτιπόρος. καὶ παλαιὸν δ' ὅτι ταῖς πύ-
 λαϊς, οὐδὲ μάλα καὶ ταύταις, τῇ μὲν, νήγετος, τῇ δὲ, πλανηχία.
 ὁ δὲ περιβολὸς τῆς πόλεως, ὑψηλὸς τε, καὶ ποικίλος, ἱερὸν τὴν
 ῥοιὰν ὁμοίωτατος. πύλαι μὲν τοὶ ἐπιστῆναι, οὐ δ' ὅτι καθάπερ ὁμο-
 ρος εἴρηκεν, ἀλλὰ τέτταρες. δ' ὅτι μὲν πρὸς τὸ τῆς βλακειᾶς πε-
 ρὶ ὅριον ἀποβλεπόμεναι, ἡ μὲν, σιδεῖα, ἡ δὲ, κερὰ μὲν πεποικιλμένη,
 καὶ ἄς ἐλέγοντο ἀποδοκίμῃ αὐτῶν οἵ τε φοβεροί, καὶ φονικοί, καὶ
 ἀπηνῆες. δ' ὅτι πρὸς τὸν λιμένα, καὶ τὴν θάλατταν. αἱ μὲν, κε-
 ρατίναι, αἱ δὲ, καὶ ἄς ἡμῖς παρὰ λιβόρην ἐλεφάντιναι. εἰσιόντων
 δ' ἐς τὴν πόλιν, ὅνδεξις μὲν ὅτι δ' νυκτῶν. σέβουσι γὰρ θεῶν
 ταύτων μάλα. ὅτι τὸν Αλκιβίουνα. ἐκείνη δὲ πλοῖον τὸν λιμέ-
 νος τὸ ἱερὸν πεποιήται. ὅνδεξις δὲ, τὰ τὸ ὑπὸν βασιλῆα. οὐ-
 τος γὰρ δ' ἄρχε παρ' αὐτοῖς, σαξάπας δ' ὅτι, καὶ ὑπάρχων περὶ
 ἡμεῖς, Ταραξίωνας τὸν Ματαλγύνης, καὶ Πλατοκλέα τὸν Φαν-
 τασίωνα. ὅνδεξις δὲ τῇ ἀγορᾷ, πηγῆς, ἢ καλοῦσι καρεῶ-
τιν. καὶ πλοῖον ναοὶ δ' ὅτι, ἀπάτης, καὶ ἀληθείας. ἔνθα καὶ τὸ
 ἀδούτομ' ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ τὸ μαντήριον, οὐ προσέθηκε προφητεύων
 Αὐτῶν, ὅτι ὅνδεξις ὑποκριτής, ταύτης περὶ τοῦ ὑπὸν λα-
 χῶν τῆς τιμῆς. αὐτῶν μὲν τοὶ τῶν ὀνείρων, οὔτε φύσις, οὔτε
 ἰδέα ἡ αὐτή. ἀλλ' οἱ μὲν, μακροί τε ἦσαν, καὶ καλοί, καὶ ἡδ' ἔξ-
 οὶ δὲ, μικροί, καὶ ἄμορφοι. καὶ οἱ μὲν, ῥύστες, ὡς ἐδ' ὅκω. οἱ
 δὲ, ταπεινοί τε, καὶ ὑπελπίες. ἦσαν δ' ὅνδεξις καὶ πλεονεξί-
 νες, καὶ περὶ ὧν, καὶ ἄλλοι, καθάπερ ἐς πομπὴν διεσκήνασ-
 μένοι. οἱ μὲν, ἐς βασιλείας, οἱ δ' ἐς θεούς, οἱ δ' ἐς ἄλλα τοῖς
 αὐτὰ διεσκήνασμένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσμεν, πα-
 λαί παρ' ἡμῖν ἑωρακότες. οἱ δὲ, καὶ προσήσαν, καὶ παρὰ ζόν-
 το, ὡς ἂν καὶ σωκῆτες ὑπάρχοντες. καὶ παρὰ λαβόντες ἡμᾶς,
 καὶ κατοικομίσαντες, πάντων λαμπρῶς, καὶ διεξίως δ' ἐνέξον.
 τὴν τε ἄλλαν ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῶς παρὰ σκηνάζοντες, καὶ
 ὑπὸ σκηνῶν μὲν βασιλείας τε ποιῆσαν, καὶ σατράπας. ἐνίοι δὲ,
 καὶ ἀπὸ γορ ἡμᾶς ἐς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς οἰκείους ἐπε-
 στήκοντες, καὶ ἀδικομενὸν ἐπανέγον. ἡμέρας μὲν οὕτως τριᾶκον-
 τα, καὶ ἴσας νύκτας παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν, καὶ ἐνέξοντες, ἐν-
 χούμενοι

Ogygia. tesque apud ea mansimus. Hinc tonitru cum ingenti fragore repente ædito, excitati ac consternati, saturi discisimus. Inde post tertiam diem in Ogygiam delati descendimus. Hic ego primum resignatis literis, quæ scripta erant legebam. Erant autem fere huiusmodi.

VLYSSES CALYPSONI S.

Leucothea. **N** Olim te ignorare, quod ubi primum abs te discessissem, rate instaurata postq̃ naufragiũ fecissem, et uix à Leucothea in Phæacum regionẽ seruatus fuissẽ, à quibus domũ remissus fui, me multos uxoris procos deprehendissẽ, qui rebus nostris abuterentur ad uoluptates suas, quos cum omnes confecissem, tandẽ ipse à Telegono, quem ex Cırce susceperam, è mediõ sub latus sum. Nunc autẽ in beatorum sum insula, uehementer dolens ob relicta, qua apud te usus sum, consuetudinẽ & oblatam abs te mihi immortalitatem. Quod si per occasionem licebit, hinc arrepta fuga, ad te ueniam. Et hæc quidem quæ per literas significabantur. de nobis præterea, ut hospitio exciperemur. Ego autem procedens parumper à mari, inueni antrum tale quale Homerus descripsit, ipsamq̃ lanificio dantem operam. Postq̃ uero literas accepit, admisitq̃, primũ quidẽ abunde fleuit, tum nos ad hospitium inuitauit, splendideq̃ excepit, interim de Vlyssẽ multa sciscitata, & Penelope cuiusmodi forma esset. Num ita casta esset, quemadmodum de ea Vlysses iactauerat. Nos autem ea, quibus potissimum eam delectari coniiciebamus, respondimus. Digressi igitur ad nauem prope litus obdormiuimus. Mane autem soluimus uehementius uento insurgente. Tandem post bidui tempestatem, die tertiã, incidimus in Colocynthopiratas. Homines autem immanes sunt hi, ferique, qui ex uicinis insulis nauigantes infestant. At uero naues magnas habent cucurbitinas, sex cubitorum longitudine. Nam ubi exaruerint, excauata una, & medulla illius egesta nauigant. siquidem malis harundineis utuntur, & pro uelo cucurbitæ folio. Impetu ergo in nos facto, duabus instructis

Telegonus

Penelope.

Colocynthopirata.

χρῆμοι. ἔπειτα δὲ, ἄφνω θροντῆς μεγᾶλης κατὰβραγείσης, ἐκ
 γρόμυλοι, καὶ ἀναδονόντες, ἀνήχθημι ἐπισιζάμενοι. ἔτι αὖτε
 ἂ ἐκείθεν τῇ ὠγυγία νήσῳ προχόντες, ἀποβαίνουμι. πρότε
 ρον δ' ἐγὼ λύσας τὴν ἐπισολήν, ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμμένα
 να. ἤμ δὲ τοιούτῃ.

ΟΔΥΣΣΕΙΣ ΚΑΛΥΨΤΟΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

ἸΣθι με ὥς τὰ πρῶτα ὅλγελόνσα παρὰ σοί, τὴν χερίαν κα
 τασκιδνασάμενος, ναυαγία χρησάμεν. Ὁ μόνος ὑπὸ λευ
 κοδέας διασωθέντα, εἰς τὴν αὐτὴν φαίᾳκω χώρῳ, ὑφ' ᾧ ἐς
 τὴν οἰκίαν ἀποπεμφθεὶς, κατέλαβον πολλοὺς φθιγναικὸς μνη
 στῆρας, οὗ τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας. ἀπακτείνας δ' ἅπαντας, ὅ
 σον ὑπὸ τηλεγόνου τοῦ ἐκ κίρκης μοι γλυομένης, ἀνέρεδν. καὶ
 νῦν ἐμὶ οὗ τῇ μακάρων νήσῳ, πάντῃ μεταλοῶν ἐπὶ τοῖ κατὰλιν
 πῆρ τὴν παρὰ σοὶ δίαυτον, καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ προτανομένην ἄθα
 νασίαν. ἤμ οὖν καὶ εὖ λάβωμαι, ἀποδράς, ἀνελξομαι πρὸς σέ.
 ταῦτα μὲν εἰρήλῃ ἢ ἐπισολῇ. καὶ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξενιδείημι.
 ἐγὼ δὲ, προελθὼν ὀλίγον ἀπὸ θαλάττης, εἶρον τὸ πᾶσι λαοῖς
 τοῖς, οἷον οὐκ ἔπε, καὶ αὐτῇ ταλασιγυρόντῃ. ὥς δὲ τῇ
 ἐπισολῇ ἔλαβι, Ὁ ὑπερέξατο, πρῶτα μὲν, ἐπιπολὺν ἐλάκρυε.
 ἔπειτα δὲ, παρὰ καλὰ ἡμᾶς ἐπὶ ξενίαν, καὶ εἰς ἰα λαμπρῶς, καὶ
 περὶ τοῦ οὐδυναίως ἐπαυθάνετο, καὶ περὶ φθιγναικῶν, ὅποια
 εἶα τῇ ὄψιμ, καὶ εἰ σωφροσίνῃ, καθάπῃ οὐδυναίως πάλαι περὶ αὐ
 τῆς ἐκόμπαζε. Ὁ ἡμῶς τοιαῦτα ἀπεκρινόμεθα, ὅς ᾧ εἰκάζομεν
 εὐφρανθεὶς αὐτῷ. τότε μὲν οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, πλοῖον
 αὐτῷ ἡϊόν. ἔκοιμήθημεν. ἔωθεμ δὲ ἀνηγρόμεθα, σφοδρότερον
 κατιόντες τοῦ πνεύματος. καὶ δὴ χαμαδιέντες ἡμέρας δύο, τῇ
 τρίτῃ περιπίπτομεν τοῖς κολοκυθοπεραταῖς. ἄνθρωποι δὲ εἰς
 σὺν οὗτοι ἄγριοι, ἐκ αὐτῶν πλοῖον νήσῳ λησιύοντες τοὺς περιπλῆ
 οντας. πλοῖα δ' ἐχρῶσι μέγιστα κολοκυθίνα, τὸ μῆκος περὶ ἑξ.
 ἐπεὶ αὐτὸν ἐξερανθῶσι, κοιλάναντες αὐτῇ, καὶ ὀλγόντες τῇ ἐντερε
 ῶνιν, ἐμπλέσσιμ, ἰσοῖς μὲν τοῖς χρώμενοι καλαμίνις, ἀντὶ δ' ὅ
 θόνης, τοῖς φύλλοις κολοκυθῆς. προσβαλόντες οὖν ἡμῖν, ἀπὸ δύο
 ἰ πληρω.

instructis classibus oppugnabāt, & è nostris cōplures sauciabant, uice lapidū cucurbitarū grana iaculati. ut plurimū enim cominus depugnabāt. Circa meridiē uero à tergo Colocynthopiratarū uidemus adnauigare Caryonauitas. crant autem inter se hostes, ut postea declarauerunt. Nam ut eos adesse scenserunt, nobis neglectis in eos conuersi, nauibus conflictabantur. At nos interea sublato uelo, illisque pugnantibus inter se relictis, cepimus fugam. Manifesto autē uidebantur superiores futuri Caryonauitæ, utpote qui numerosiores essent. Nam illis classes erāt quinque, pugnantque nauibus aliquanto fortioribus. Siquidem naues habebant corticeas, è putamine nucum per medium secto excauatoque. Magnitudo autem putaminis cuiusq; in longum decem & octo cubitos protēdebatur. Vbi uero ab ijs subducti fuimus, eos qui saucij fuerant curauimus, & postea in armis ferē stetimus, semper in insidias quaspiam subueriti. neque id quidem immerito. Nondum enim occiderat sol, cum ab insula quadam deserta circiter uiginti uiri, delphinibus prae grandibus insidentes nobis adequitabant. Erant autem hi praedones, quos firmos ac stabiles ferebant Delphines, perinde ac equi subsultantes, & hinnientes. Cum autem iam prope adstarent, hinc atque hinc diuisi, nos aridis sepijs, & cancrorum oculis feriebant. Verum cum nos sagittaremus, & iacularemur, non potuerunt subsistere, sed magna parte eorū saucia, ad insulā confugerūt. Circa mediā uero noctē cū tranquillū esset mare, non aduertētes in Alcyonis nidū mirę magnitudinis incidimus. Erat enī eius circuitus stadiorū sexaginta. Insidebat autē illi Alcyon, fouebatq; oua, nido haud multo maior, quę cū auolaret, parū absuit quin alarū uento nauē submergeret. fuga enī se proripuit, edita tristi quadā et lamentabili uoce. Nos igit̃ iā die apparēte uidemus nidū ingenti nauis similē ex arboribus congestū. Inerāt autē & oua, quorū unū quodq; Chio dolio erat capaci⁹. Atq; et pulli iā intus cōspiciebant, et crocītabāt. Cū igit̃ unū ex ouis securibus pēcidissemus, pullū in plumē uiginti uulturib⁹ ampliōrē eduxim⁹

Vbi

Caryonauitæ.

delphines.

alcyonis
nidus.

Chio dolio.

πλερωμάτων ἐμάχοντο, καὶ πολλοὺς κατεΐσαν μάστιγι, βάλλον
 τες ἀντὶ λίδωρ, ὅθι σπέρμα τῷ κολοκυθῷ. ἀγχωμάλως δ'
 ἐπιπολὺ ναυμαχῶντες, περὶ μεσημβρίᾳ, εἶδον δὲ κατόπιρ τῷ
 κολοκυθοπερατῶν, προσωλίοντας τοὺς καρυναύτας. πολέμιοι
 οἱ δ' ἦσαν ἀλλήλοισ, ὡς ἔδειξαν. ἐπεδ' ἡ γὰρ κἀκεῖνοι ἤδοντο αὐ
 τοὺς ἐπιόντας, ἡμῶν μὲν ὀλιγόρκεσαν. τραπόμιοι δ' ἐπ' ἐκεί
 νας, ἐναυμάχουν. ἡμεῖς δ' οὐ τοσούτῳ ἐπάραντες πλὴν ὁμόνως,
 ἐφένγομεν, ἀπολιπόντες αὐτοὺς μαχομένους. καὶ δὴ οἱ ἦσαν
 κρατήσαντες οἱ καρυναῦται, ὅτε καὶ πλείους. πάντε γὰρ εἶχον
 πλερώματα, καὶ ἀπὸ ἰχυροτέρων νεῶν μαχόμενοι. τὰ γὰρ
 πλοῖα ἦν αὐτοῖς κελύρινα, καρύων ἡμίτομα, κεκενομμένα. μέ
 γεθον ἐκάστῳ ἡμίτομα ἑς μήκος, ὀργαὶ πεντεκαίδεκα. ἐπεὶ δὲ
 ἀπεκρύφαμεν αὐτοὺς, ἰώμεθά τε τοὺς τραυματίας, καὶ πολλοὺς
 πόρ οὐ τοῖς ὅπλοις ὡς ἐπίπαρ ἡμεν, αἰείτινας ἐπιβουλὰς προσ
 δεχόμενοι. οὐ μάλιστα. οὐτω γοῦν δεινὴ οὐκ ἔστι. καὶ ἀπο
 τινος ἐρήμης νήσου προσήλαυνον ἡμῖν ὅσοι εἴκοσι ἀνδρες, ἐπὶ
 δελφίνων μεγάλων ὀχοῦμενοι. λησαὶ καὶ οὗτοι. καὶ οἱ δελ
 φῖνες αὐτοὺς ἔφερον ἀσφαλῶς. καὶ ἀναπνέωντες, ἐχρεμέτισον,
 ὡς πρὶ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ πλησίον ἦσαν, διασάντες οἱ μὲν, ἔνθεμ, οἱ
 δὲ, ἔνθεμ, ἐβαλλον ἡμᾶς σκπίαις ἐκράϊς, καὶ ὀφθαλμοῖς καρκί
 νων. τοξευόντων δὲ ἡμῶν, καὶ ἀκοντιζόντων, οὐκ ἔτι ἐπέμειναν,
 ἀλλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν, πρὸς πλὴν νήσον κατέφυγον.
 περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, γαλήνηκε οὐσας, ἐλάβομεν προσωκείλαν
 τες ἀλκυόνων καλιᾶ παμμεγέθη. σαρδίων περ ἐξήκοντα ἦν αὐτῶν
 τῇ δ' ἐπὶ μέτρον. ἐπέπλεε δὲ ἡ ἀλκυὼν, τὰ ὡὰ θάλασσα, οὐ πολὺ
 μείων τῆς καλιᾶς. καὶ δὴ ἀναπταμένη, μικροὺς μὲν κατέβουσε
 πλὴν ναῦν ὅθι ἀνέμω τῶν πτερῶν. ὥχετο γὰρ φεύγουσα, γοεράν τι
 να φωνῶν προεμένει. ἐπιβάτες δὲ ἡμεῖς, ἡμέρας ἥδη ὑποφανεῖ
 σκε, ἐδιόμεθα πλὴν καλιᾶν, χερσὶα μεγάλη προσεοικῆσαν, ἐκ
 δένδρων συμπεφορημέναν. ἐπὶ δὲ τῷ ὡὰ πωτακόσια, ἕκασον
 αὐτῶν χίος πῖθος περὶ πλεῖστον. ἥδη μέρτοι τῷ οἱ νεοττοὶ ἐνδο
 θεμ ἐφαίνοντο, καὶ ἐκρωζον. πελέεσι γοῦν διακόψαντες ἐν τῷ
 ὡῶν, νεοττοὺν ἑπτερον ἐξολοφάμεν, εἴκοσι γυπῶν ἀδρότερον.

Vbi uero prope ducentis stadijs à nido digressi fuimus, mira et inusitata prodigia nobis obuenerunt. Nam qui in prora erat cheniscus subito alas emisit, & exclamauit. Porro gubernator Scintharus cum iam caluus esset capillos produxit, & quod est omnium inusitatissimum, ipse malus nauis germinauit, & ramos propagauit, atque in uertice fructum addidit. Erant autem eius fructus sici, & uuae permagnae, necdum satis maturae. Hac posteaq; uidimus, non iniuria turbati sumus, deos precati, ut portentosa uisionem auerterent. Nondum autem quingentis stadijs processeramus, cum uideremus syluam magnam et frondosam pinis & cupressis. Nos autem arbitrabamur continentem esse, uerum erat gurgis cui fundus non erat, arboribus quae radices non haberent totus consitus. Ipsae tamen arbores immobiles stabant, ac erectae ac si supernatarent. Cum ergo accessissemus propius, & totam rem animaduertissemus, dubitabamus quidnam fieri conueniret. Nam per arbores nauigare haud facile erat, quod densae ac contiguae essent, neque reuerti facile uidebatur. Itaque ascendens in altissimam arborem, contemplabar quomodo se haberent quae sequerentur, atque syluam uideo supra quinquaginta stadia, aut paulo pauciora porrectam, aliumque uidi Oceanum succedere. Tum ibi uisum est nobis nauem in arborum frondes, erant enim nimis densae, & si fieri posset, in aliud mare transferre, quod & fecimus. Nam nauem magno fune colligauimus, ac in arbores conscendimus, eaque agere in altum eduximus. quam cum super ramis demissemus, explicatis uelis uelut in mari uento impellente nauigabamus. Hic & mihi Antimachi poeta uersus in mentem uenit. Nam et quodam loco ille ait. Iis qui syluosum tentant per coerulea cursum. Superata tamē aliquādo sylua ad aquā deuenimus, ubi demissa nauiper purā et lympidā aquā nauigabamus, donec ad hiatum quendam magnū, quae aqua hinc atque hinc diuisa contigerat, peruenimus, quemadmodum in terra a terremotu nonnunquam uoragines fieri uidemus. Nauis autem mox de tractis uelis facile constitit, quandoque parum abfuit quin in praecipit

Cheniscus

j

Antimachus.

ἐπεὶ δὲ πολλοὶ ἀπέχοντες ἐν τῇ καλιᾷ ὅσον σαδίσας διακοσί-
 ως, τέρατα ἡμῖν μεγάλα, καὶ θαυμάσια ἐπεσημαίνοντο. ὁ, τε γὰρ
 ἐν τῇ πρύμνῃ κηλίσκῳ ἄφνω ἐπηρεύεσθαι, καὶ ἀνεβόησε, καὶ ὁ
 κυβερνήτης σκίνδαρος φάλακρος ἦδη ὦν, ἀνεκόμισε. ὅτι τὸ πάν-
 των παρασφιδότατον, ὁ γὰρ ἴσος ἐν νωτῇ ἐβεβλάσθη, καὶ κλά-
 σις ἀνέφυσε, καὶ ἐπ' αἰκῶν ἐκαρποφόρησε. ὁ δὲ καρπὸς ἦν σῦς
 κα, καὶ σαφυλαὶ μεγάλα, οὕτως πέπθοι. ταῦτ' ἰδόντες, ὡς τὸ
 εἶκος ἑταρᾶ χθιμερ, καὶ ἠνυχόμεθα τοῖς θεοῖς ἀποτρέψαι τὸ ἅλ-
 λοκοτον τοῖς φαντάσμασι. οὕτως δὲ πεντακοσίους σαδίσας δι-
 ελθόντες, εἶδομεν ὕλιν μεγάλην, καὶ λάσιον, πενήτων, καὶ κυ-
 παρίτην. καὶ ἡμεῖς μὲν εἰκάσαμεν ἡπείρου εἶναι. τὸ δ' ἦν πέ-
 λαγῶ ἀβυσσος, ἀρίζοις δένδροις καταφυτευόμενον. εἰσῆκε δὲ
 τὰ δένδρα ὅμως ἀκίνητα, ὀρθὰ, καθάπερ ἐπιπλέοντα. πλησίον
 σάντες δ' αὖ, καὶ τὸ πᾶν κατανόσαντες, ἐν ἀπόρῳ εἰχόμεθα
 τί γὰρ ἦν. οὐτε γὰρ διὰ τῶν δένδρων παλῶν διωκτῶν ἦν, πυ-
 κνὰ γὰρ, καὶ προσεχὴ ὑπῆρχεν, οὐτ' ἀναστρέφειν ῥάδιον εἶδον
 ἐγὼ δ' ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δένδρον, ἀπεσκόπευον τὰ ἐπέκει-
 να ὅπως ἔχοι. καὶ ἑώραμ' ἐπὶ σαδίσας μὲν πενήκοντα ἢ ὀλίγας
 παλῆς, πλὴν ὕλιν οὐσαν. ἑπτα δὲ αὐτίς ἔπερον ὡκεανὸν ἐκεί-
 νον. ὅτι δ' εἶδον ἡμῖν ἀναθεμνύουσας πλὴν ναῦν ἐπὶ πλὴν κό-
 μιν τῶν δένδρων, πυκνὴ γὰρ ἦν, ὑπερβιβασαί με διωκόμεθα,
 ἐς πλὴν ἐταίρων θάλατταν. καὶ οὕτως ἐπιοῦμεν. ἐκδίσσαντες γὰρ
 αὐτὴν κάλῳ μεγάλῳ, ὅτι ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δένδρα, μόλις ἀνι-
 μωσάμεθα. καὶ θέντες ἐπὶ τῶν κλάδων, πελάσαντες τε τὰ ἰσία,
 καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπλέομεν, τοὺς ἀνέμους προσωθύνοντες ἐπισυρό-
 μενοι. ἐνθά με καὶ τὸ Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος εἰσῆλθε. φησὶ
 γάρ που κακῶν, Τοῖσι δ' ὑλίνεντα διὰ πλοῦτον ἐρχομένοισι.
 διελθόντες δ' ὅμως πλὴν ὕλιν, ἀποκόμειν πρὸς τὸ ὕδωρ. καὶ πᾶ-
 λιν ὁμοίῳ καταθέντες τῇ ναῦν, ἐπλέομεν διὰ καθαροῦ, καὶ διαυ-
 γὸς ὕδατος, ἄχρι δ' ἐπέσκειν χάσματι μέγα ἐκ τῷ ὕδατος δι-
 εσπότης γεφυρωμένη, καθάπερ ἐν τῇ γῇ ποταμὸς ἐσπῶντι ὑπὸ
 σπασμῶν γιγνώμενη διαχωρῆματι. ἢ ἢ αὖν ναῦς κατελόντων
 ἡμῶν ταῖς ἰσῖα, ῥαδίῳ ἔση, παρ' ὀλίγον ἐλθόντα κατενεχθῆναι. ὑπὸ
 ἰ ἰῖ κῦφαν

ἀβυσσος

ἀντιμαχὸς
νικῶν

σταχωρεῖ

ceps delaberetur. At nos prospicientes uidemus uoragi-
 nem perquā horrendam & incredibilē, ad mille fere sta-
 dia patere. Nam aqua uelut utrinq; diuisa stabat. Circū-
 spicientes autem ad dextram uidemus procul pontē ex-
 tructum, aqua duo maria iungente, quantum ad superfi-
 ciem attinet, & ex alio mare in aliud defluente. Incumbē-
 tes igitur remis ad illud delati sumus, ac multo labore pre-
 ter spem traiecimus. Hinc nos suscepit mare placidum ac
 mite, insulaq; non magna, ad quam facilis erat accessus.
 Hanc autem incolebant Bucephali homines feri ac agre-
 stes, cornutiq; cuiusmodi apud nos Minotaurum fabu-
 lantur fuisse. Descendentes igitur ibamus aquatum, & si
 usquam fieri posset, cōmeatū comparaturi. iam enim no-
 bis defecerat. Et aquas quidē illic non procul inuenimus,
 & præterea nihil apparebat, nisi fortasse q̃ mugitus cre-
 ber non longe exaudiebatur. Arbitrati igitur boum esse
 gregem, paululum procedentes in homines incidimus.
 At illi ubi nos uiderunt, mox insectati sunt, & tres è co-
 mitum numero ceperunt, reliqui uero ad mare confugi-
 mus. Hinc nos unā omnes armis instructi, neque enim
 socios inultos negligere consilium erat, irruimus in Buce-
 phalos, qui iam interfectorum carnes inter se diuidebant.
 Terrefactos igitur ad unum persequuti sumus, & circiter
 quinquaginta interfecimus, captis ex illis duobus uiuis,
 ac iterum reuerſi sumus, captiuos nobiscum trahentes.
 Porro commeatus nihil offendimus. Quare nonnulli fra-
 debant, ut captiui iugularentur. At mihi non proba-
 batur, uerum uiñctos seruaui, donec legati à Bucepha-
 lis repeterent, redimerentque captiuos. Intelligebamus
 autem eos ex nutibus, & tristi quodam mugitu, quem
 ædebant, uelut supplicantes. Erat autem redemptionis
 precium, multi casei, & sicci pisces, & cepe cum ceruis
 quatuor, quorum unicuique tres dumtaxat essent pe-
 des, duos quidem in parte posteriore. nam qui in an-
 teriore erant in unum concreuerant. His conditionibus
 redditis captiuis, unum tantum diem commorati, re-
 cessimus. Iam inde nobis pisces apparebant, & aues præ-
 teruola

aqua
 stabat,

Bucephali.

κύναντες δὲ ἡμεῖς, ὡς ὦ μὲν βάνιος ὅσον σαπίωμ χιλίωμ, μὲν
 λα φοβερόν, καὶ παρὰ δόξωμ. εἰσεῖκα γὰρ τὸ ὕδωρ ὡς πρὸς μεμε
 ρισμύωμ. περὶ βλεπόντες δὲ ἡττὶ διεξία, ὄρω μὲν πρὸς ὄρωμ γέφυ
 ραμ ἐπεὶ ὄρω μὲν ὕδατος σωάπῃοντες τὰ πελάγη κατὰ πλὴν
 ἐπιφάνεαμ, καὶ τῆς ἐτέρας διαλάτῃς ἐς πλὴν ἐτέραμ διαβρέον
 τος, προσελάτταντες οὐκ ταῦς κόπαις, κατ' ἐκείνο παρὰ δόξωμ
 μὲν, καὶ μετὰ πολλῆς ἀγῶνιαις ἐπεράσαμ. οὐποτε προσδοκῇ
 σάντες. τὸν τῶν δὲ ἡμῶς ἐπιδείχεται πάλαιος τε προσπνέας, καὶ
 ἡσυχίαν οὐ μεγάλην, ἐν προσίτωσιν σωκεκμενῇ. ἐνέμοντο δὲ αὐτῶν
 ἀνδρῶν ποιοῦντες, βυκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον παρὰ ἡμῶν τὸν
 κινώταυρον ἀναπαλάττουσι. ἀποβάντες δὲ, προσήει μὲν ὕδωρ
 σόμμοι, καὶ τοὶ καὶ σιτίου λεφόμμοι, εἶπον δὲ δυνάμειν μου.
 οὐκ ἔτι γὰρ εἴχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοῦ πλῆθος εἶρομεν.
 ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐνεφαίνετο, πλὴν μυκηθμὸς πολλὸς οὐ πρὸς ὄρωμ
 ἡκούετο. δόξαντες οὖν ἀγέλλω εἶναι βόωμ, καταλίγωμ προχω
 ροῦντες, ἐπέσκημὸν τοῖς ἀνδρῶσι. οἱ δὲ, ἰδόντες ἡμᾶς, ἐδίωκ
 κομ. καὶ τρεῖς μὲν τῶν ἐταίρων λαμβάνουσι. οἱ δὲ λοιποὶ
 πρὸς πλὴν διαλάτῃν κατεφύγομεν. εἶτα μὲν τοὶ πάντες ὄπλι
 σάμενοι, οὐ γὰρ ἐδίωκε ἡμῶν ἀτίμωρήτους περὶ ἰδίῃ τὸν
 λους, ἐμπίπτομεν τοῖς βουκεφάλοις, τὰ κέρα τῶν ἀνθημύωμ
 διαρουμένοισι. φοβήσαντες δὲ πάντας, ἐδίωκομεν, καὶ κτεῖνο
 μέν γε ὅσον πεντήκοντα, καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν
 καὶ αὐτοὺς ὁπίσω ἀνεξέφομεν, τοὺς ἀχμαλώτους ἔχοντες.
 σιτίον μὲν τοὶ οὐδὲν εἶρομεν. οἱ μὲν οὐκ ἄλλοι, παρήνομ ἀπο
 σφάτῃν τοὺς παρὰ θλημμένους. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐδίωκίμαζομ. ἄλλὰ
 δῆσας, ἐφύλαττομ αὐτοὺς, ἄρτι δ' ἡ ἀείκοντο παρὰ τῶν βυκέ
 φάλωμ πρὸς βας, ἀπαυτύντες ἐπὶ λύτρωσι τοὺς συνελθμμένους.
 συνέμεν γὰρ αὐτῶν διανεύοντων, καὶ γοερόν τι μυκημένομ,
 ὡς περὶ κτενόντων. τὰ λύτρωα δ' ἡμῶν πολλοὶ, καὶ ἰχθυὺς ἐκ
 ροὶ, καὶ κρόμμυα, καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τρεῖς ἐκάσιν πόδας ἔχου
 σα, δύο μὲν τοὺς ὀπισθεν. οἱ δὲ, πρὸς ὡς, ἐς ἕνα συμπεφύκε
 σαμ. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνελθμμένους, καὶ μίαν ἡμέ
 ραν ἐπικεῖναι, ἀνῆλθον. ἡ δὲ ἐπὶ ἰχθυὺς τε ἡμῶν ἐφαίνοντο.

teruolabant, & eiusmodi alia, quæ terræ uicinæ signa so-
 lent esse, occurrēbant. Neq; uero multum post homines
 uidimus, qui nouo & insolito more arte nautica uteren-
 tur. Ipsi enim simul & nautæ et naues erant. Liber autem
 navigationis modum indicare. Resupinati super aquam
 iacebant, erectis in altum pudendis. nam illa grandia fes-
 runt, ex illis linteum extendebant, & manibus pedem te-
 nebant, ac incidente uento nauigabant. Post hos & alij
 suberibus insidētes, iunctis duobus delphinis remigabāt
 equitabantq; alij præcedentes subera trahebant. Hi nul-
 la nos iniuria affecere, neque fugerunt, sed intrepide &
 pacate uehebantur, nauis nostræ figuram admirati, et un-
 dique circumspectantes. Sub uesperam autē appulimus
 ad insulam non admodum magnam, quæ, ut arbitrabar-
 mur, à mulieribus Græca lingua loquentibus habitaba-
 tur. Nam nos accesserunt, & exceperunt, salutaruntq;
 meretricie admodum comptæ, ornataque, ac formosæ
 omnes & iuuentulæ, talaris tunicas secum trahentes.
 Insulæ quidem nomen erat Cabalusa, ciuitatis uero Hy-
 damardia. Susceperunt itaque nos mulieres, & secum
 quemque singulæ abduxerunt, ac hospitem fecerunt.
 Ego uero cunctabundus substiti, nihil enim fausti omi-
 nabar, circumspiciens diligentius, uideo multorum ho-
 minum ossa, & caluas passim iacere. Vt autem clamo-
 rem suscitarem, & socios conuocarem, ac ad arma pro-
 silirem non placuit, uerum accepta in manus malua es-
 nixe orabam eam, ut ex præsentibus malis euaderem.
 ac paulopost cum ministraret hospita, uidi non mulie-
 ris crura, sed ungulas asini. Ibi mox & eam educto gla-
 dio corripio, & uinctam de omnibus interrogo. Illa
 autem, & si inuita, falsa est tamen se mulieres esse mari-
 nas, quæ Onoscelegæ appellantur, uescique peregrinis ho-
 spitibus. Vbi enī, inquit, eos iam temulētos reddidimus
 illis concubentes dormientes inuadimus. Hæc postq; au-
 dissem ego, illā quidē uinctā reliqui, uerū supra tectū ascē-
 di ipse, & uociferabar, comitesq; conuocabā. Qui ubi con-
 uenissent illis totā rem indicabā, et ossa ostendebā, atq; in
 tro

Cabalusa.

Hydamar-
dia.

Onoscelegæ.

καὶ ὄρεα παρεπέπετο, καὶ ἄλλα ὅποσα γῆς πλοῖον οὐκ ἔσται, σὺ
 μετὰ προφαίνεται. μετ' ολίγον δὲ, καὶ ἄνδρες εἶδον μὲν καὶ
 τρόπον ναυτιλίας χρωμύνας. αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται, καὶ νῆες ἦν
 σαρ. λέξω δὲ τοὺς πλοῖς τὸν τρόπον. ὑπῆρχον κείμενοι ἐπὶ τοῦ ὑδά
 τος, ὁρῶσαντες τὰ αὐτῶν, μεγάλα δὲ φέρουσιν, διὲς αὐτῶν ὁδο
 νῶν πελάσαντες, καὶ ταῖς χερσὶ τούτοις ποσειδῶνας κατέχοντες, ἐν
 πῶντι τῷ ἀνέμῳ, ἐπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτοις, ἐπὶ φελ
 λῶν καθήμενοι, ζεύξαντες δύο δελφῖνας, ἡλαυνόν τε, καὶ ἡνιόχ
 χουον. οἱ δὲ προϊόντες, ἐπεσύροντο τοὺς φειλλούς. οὔτοι ἡμᾶς οὔτε
 ἡλίκην, οὔτε ἔφηνον, ἀλλ' ἡλαυνον ἀσέως τε, καὶ εἰλικρινῶς, τὸ
 εἶδος τοῦ ἡμῶν πλοῖος διαμαρτυροῦντες, καὶ πάντοτε περισκο
 πῶντες. ἑσπέρως δὲ ἡδὴ προσήχθημεν νῆσῳ ὅντι μεγάλη. κατὰ
 τὸ αὐτὴν ὑπὸ γυναικῶν ὡς ἐνομίζομεν, ἐλάττω φωνῇ προσημέ
 νωμ. προσήεσθαι γὰρ, καὶ ἐδεξιζέσθαι, καὶ ἡσυχάζοντο, πάντες ἐτα
 ρικῶς κεκοσμημένους, καλαὶ δ' αἶσαι, καὶ νεανίδες, ποσειδῶνα τού
 χιτῶνας ἐπισυρόμενοι. ἡ μὲν οὖν νῆσος, ἐκαλεῖτο καβαλῶσα.
 ἡ δὲ πόλις αὐτῆς, ἰθάμαρσία. λαβοῦσθαι δ' οὐκ ἡμᾶς αἱ γυναῖ
 κες, ἐκάσθην πρὸς αὐτὴν ἀπῆγε, καὶ ξένον ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρὸν
 ὑποσάς, οὐ γὰρ χρὴς ἐμαντεύομαι, ἀκριβέστερόν τε περιβλέ
 πω, ὁρῶ πολλῶν ἀνδρῶν ὅσῃ, καὶ κρανία κείμενα, καὶ τὰ
 μὲν, βοήν ἰσάναι, καὶ τούτοις ἐταῖρους συγκαλεῖν, καὶ ἐς τὰ ὅπλα
 χωρῆν, οὐκ ἐδιδίκαζον. προχρησάμεν δὲ πῶν μαλάχῳ,
 πολλὰ ἡνυχόμεν αὐτῇ διαφυγῆν ἐκ τῆς παρόντος κακῆς. μετ'
 ολίγον δὲ, φησὶ ξένος διακονημένης, εἶδον τὰ σκέλη οὐ γυναικός,
 ἀλλ' ὅντι ὄπλα. καὶ δὲ ἡσυχάζομεν τὸ ξίφος, συλλαμβάνον τε
 αὐτῶν. καὶ δὴ σάας, περὶ τῆς ὅλων ἀνέκρινον. ἡδὲ ἄκουσα μὲν,
 εἶπε δὲ ὁμοῦ, αὐτὰς μὲν εἶναι θαλασσίους γυναικας, Ονοσκελῆ
 ας προσαγορευομένας. τροφήν δὲ ποιεῖσθαι τούτοις ἐπιδοκίμου
 ξένους. ἐπεί γὰρ ἐφ' ἐμὴ μεθύσωμεν αὐτούς, σωθῶν κηδεῖσθαι,
 κοιμωμένοις ἐπιχεροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα, ἐκείνῳ μὲν κατ'
 τέλειπον αὐτοῦ δελφινίου. αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ σέλιον, ἐβό
 ων τε, καὶ τούτοις ἐταῖροις σωεκάλοι. ἐπεὶ δὲ σωθῆναι, τὰ πάν
 τα ἐμνήστον αὐτοῖς, καὶ τὰ τε ὅσα ἐδίδκοντο, καὶ ἡγορ εἶσω πρὸς
 πῶν δὲ

κρανία

tro aduinctam ducebam. At illa protinus in aquam uersa est & euanuit. Ego uero experiri uolens gladium in aquam condidi, illaque mox sanguis effecta est. Ocyus igitur nauem repetentes ab nauigauimus. Hinc postquam illuxit dies conspecta terra, coniecimus esse eam, que nostro orbi opposita est. Procidentes itaque atque precati, quid esset futurum dispiciebamus. Quibusdam autem placebat ascendere duntaxat, & rursus redire, alijs uero illic relicta nauis, ad terræ meditullium proficisci exploratum incolas. Interea cum hæc cogitarem, oborta uehemens tempestas, nauem littori impactam comminuit. Nos uero ægre enatauimus, armis, & quod quisque poterat, secum correptis. Hæc autem & huiusmodi fuere, quæ mihi, donec ad alteram terram uenirem, contingere, nimis, quæ in mari, & inter nauigandum, in insulis, & in aëre, & quæ postea in ceto, & cum ab illo exissemus quæ apud heroës & Somnia. Postremo quæ apud Bucephalos et Onosceas, cetera autem, quæ in terra acciderunt, sequentibus libris enarrabo.

BASILEAE APVD VALENTI
NUM CVRIONEM, CA
LENDIS SEPTEMB.
AN. M. D. XXIII.

πλὴν διδμενών. ἡ δὲ, αὐτίκα ὑδ' ὥρ ἐγγύετο, ὅτε φανῆς ἦν. ὁ μὲν
 δὲ τὸ ξίφος εἰς τὸ ὑδ' ὥρ καθῆκα, παρώμενος. δ' δὲ, αἵμα ἐγένε-
 το. ταχέως οὖν ἐπὶ ναῦν κατελθόντες, ἀπεπαύσαμεν. καὶ ἐπεὶ
 ἡμέρα ὑπὸν γαζε, τὴν τε ἡμερὸν ἀποβλεπόμενοι, εἰκάζομεν εἶ-
 ναι πλὴν ἀντιπέραν τῇ ὑφ' ἡμῶν οἰκισμένη καμένη. προσκυνήσαν-
 τες δὲ, καὶ προσευξάμενοι, περὶ τῇ μελλόντων ἐσκοπόμεν. ὅ-
 τες μὲν, ἐδόκει ἐπιβᾶσι μόνον, αὖτις ἐπίσω ἀναστρέφειν. τοῖς
 δὲ, τὸ μὲν πλοῖον αὐτοῦ καταλιπὼν, ἀνελθόντας δὲ εἰς πλὴν με-
 σόγαμιν, παρὰ θῆναι τῇ ἐνοικνύτων. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐλογί-
 ζόμεθα, χαμῶν σφοδρὸς ἐπιπεσὼν, καὶ προσαρράξας τὸ σκά-
 φος ὅθι αἰγιαλῶ, διέλυσεν. ἡμεῖς δὲ μόλις θύεντες ἀμείβοντα τὰ ὅ-
 πα ἐκαστοῦ, καὶ εἴ τι ἄλλο οἶός τε ἦν ἀρπαζάμενοι. ταῦτα μὲν
 τὰ μέχρι τοῦ ἐτέρως γῆς σωκεν χθονὶ μοι ἐν τῇ θαλάτῃ, καὶ
 παρὰ τὸν πλοῖον ἐν ταῖς νήσις, καὶ ἐν ὅθι ἄρι, καὶ μετὰ ταῦ-
 τα ἐν ὅθι κῆτα, καὶ ἐπεὶ θύγνυτο μετὰ τοῖς ἡρώσι,
 καὶ τοῖς ὀνείροις, καὶ τὰ τελευταῖα, παρὰ τοῖς
 βυκεφάλοις, καὶ ταῖς οὐοσκελίαις. τὰ
 δ' ἐπὶ τοῦ γῆς, ἐν ταῖς ἐξῆς βί-
 βλοις διηγήσομαι.

ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΠΑΡΑ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΩ

ΤΩ ΚΟΙΡΙΩΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ

ΝΟΣ ΠΡΩΤΗ ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ.

ΕΤΟΥΣ Α. Φ. ΚΔ.

